

สุทธิต่อหุ้นกลุ่มธนาคารพาณิชย์ และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำเฉลี่ย 3 เดือนตามลำดับ ในกลุ่มสื่อสารพบว่า ดัชนีราคาหลักทรัพย์ของหุ้นกลุ่มสื่อสารในเดือนที่ผ่านมาจะมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับดัชนีราคาหลักทรัพย์ของหุ้นกลุ่มนี้ ในกลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์พบว่า ดัชนีราคาผู้บริโภคต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์ของกลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์มากที่สุด รองลงมาได้แก่อัตราส่วนราคาต่อกำไรสุทธิต่อหุ้นโดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในกลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์พบว่าอัตราส่วนราคากำไรสุทธิต่อหุ้นของกลุ่มมีผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์ของหุ้นกลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์มากที่สุดและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนในกลุ่มวัสดุก่อสร้างและตกแต่งนั้นพบว่า อัตราส่วนราคาต่อกำไรสุทธิต่อหุ้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับดัชนีราคาหลักทรัพย์ของกลุ่มมากที่สุด ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำเฉลี่ย 3 เดือนในบางช่วงเวลากลับ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับดัชนีราคาหลักทรัพย์ของกลุ่มด้วย สำหรับในภาพรวมหรือดัชนีราคาหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET index) นั้นพบว่าปัจจัยหลักที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาหลักทรัพย์มากที่สุดได้แก่ อัตราส่วนราคาต่อกำไรสุทธิต่อหุ้นและดัชนีราคาผู้บริโภค รองลงมาได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำเฉลี่ย 3 เดือน, ดัชนีราคาหลักทรัพย์ในเดือนที่ผ่านมาและดัชนียังชีพ ตามลำดับ

ชื่อผลงาน	ปัจจัยที่มีผลต่อผลิตภาพแรงงานในสาขาอุตสาหกรรมของประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาย อนุเทพ กิจประทาน (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร. ประดิษฐ์ ชาสสมบัติ
เดือน/ปี	มกราคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลิตภาพแรงงานในสาขาอุตสาหกรรม + เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลิตภาพแรงงานและค่าจ้างที่แท้จริงในสาขาอุตสาหกรรม + เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลิตภาพแรงงานในสาขาอุตสาหกรรม
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ ทั้งแบบอนุกรมเวลา (Time Series) และแบบภาคตัดขวาง (Cross Section) โดยแบ่งแยกตามวัตถุประสงค์ดังนี้ การศึกษาหาผลิตภาพแรงงานในสาขาอุตสาหกรรมจะอาศัยตารางปัจจัยการผลิต-ผลผลิตปี พ.ศ. 2528 และปี พ.ศ. 2533 การศึกษาผลิตภาพแรงงานและค่าจ้างที่แท้จริงในสาขาอุตสาหกรรมจะใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาในช่วงปี พ.ศ. 2520 – พ.ศ. 2535 และการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลิตภาพแรงงานจะใช้ข้อมูลตัดขวางในปี พ.ศ. 2531 และปี พ.ศ. 2535 ทั้งนี้โดยการแบ่งการผลิตของอุตสาหกรรมออกเป็น 20 สาขาย่อยตามการจัดแบ่งของมาตรฐานอุตสาหกรรมในประเทศไทย (Thailand Standard Industrial Classification : TSIC)
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยทฤษฎีการผลิต (Production Theory) ในการหาผลิตภาพแรงงาน (Labour Productivity) ทั้งในรูปแบบของค่าเฉลี่ย (Average) และรูปแบบของหน่วยสุดท้าย (Marginal)
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์เชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยการวิเคราะห์ในเชิงปริมาณนั้นจะใช้ทั้งแบบจำลองสมการถดถอยเชิงเดี่ยว (Single Regression) ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างผลิตภาพแรงงานกับค่าจ้างในรูปแบบที่เป็นตัวเงินและในรูปแบบที่แท้จริง และแบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) ในการหาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลิตภาพแรงงาน
สรุปโดยย่อ	จากการศึกษาพบว่าในปี พ.ศ. 2535 อุตสาหกรรมที่มีผลิตภาพแรงงานสูงที่สุดคือ อุตสาหกรรมน้ำมันปิโตรเลียมซึ่งมีผลิตภาพแรงงานเท่ากับ 1,087,112 บาทต่อคนต่อปี รองลงมาได้แก่อุตสาหกรรมหนังสือพิมพ์และรอง

เท่า ส่วนอุตสาหกรรมที่มีผลิตภาพแรงงานต่ำที่สุดคืออุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ซึ่งมีค่าเท่ากับ 12,625 บาทต่อคนต่อปี และในระหว่างปี พ.ศ. 2531-2535 นั้นผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยของคนงานในสาขาอุตสาหกรรมมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.3 ซึ่งเมื่อพิจารณาในแต่ละอุตสาหกรรมการผลิตแล้วจะพบว่า อุตสาหกรรมที่มีผลิตภาพแรงงานเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่เพิ่มสูงขึ้นมากที่สุดคือ อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องจักรกล (เพิ่มขึ้นร้อยละ 277.0) รองลงมาได้แก่อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 102.5) สำหรับอุตสาหกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ลดลงมากที่สุดคืออุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ (ลดลงร้อยละ 35.6) รองลงมาได้แก่อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ (ลดลงร้อยละ 35.0) และอุตสาหกรรมยาง-พลาสติก (ลดลงร้อยละ 32.9) ในด้านผลิตภาพแรงงานและค่าจ้างที่แท้จริงพบว่าผลิตภาพแรงงานมีค่าสูงกว่าอัตราค่าจ้างที่แท้จริงและมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน โดยค่าจ้างที่แท้จริงจะปรับตัวตามผลิตภาพแรงงานซึ่งใช้เวลาปรับตัวภายใน 1 ปี ส่วนการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลิตภาพแรงงานนั้นพบว่า สัดส่วนของคนทำงานที่มีอายุระหว่าง 25-49 ปี, สัดส่วนแรงงานหญิงและสัดส่วนแรงงานที่สำเร็จการศึกษาในชั้นประถมศึกษาไม่สามารถอธิบายผลิตภาพแรงงานได้ โดยปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลิตภาพแรงงานที่สำคัญได้แก่ สัดส่วนแรงงานที่สำเร็จการศึกษาดั้งแต่ระดับอาชีวศึกษาขึ้นไปและสัดส่วนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อแรงงานโดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และปัจจัยที่มีผลกระทบในทิศทางตรงข้ามกันคือสัดส่วนแรงงานที่สำเร็จการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งหมายความว่าอุตสาหกรรมการผลิตใดๆ ที่ต้องการจะเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้นจำเป็นต้องเพิ่มสัดส่วนแรงงานที่สำเร็จการศึกษาดั้งแต่ระดับอาชีวศึกษาขึ้นไปและสัดส่วนเงินลงทุนเฉลี่ยต่อแรงงานให้มากขึ้น เพราะว่าจะเป็นปัจจัยที่ทำให้ผลิตภาพแรงงานเพิ่มสูงขึ้นนั่นเอง

ชื่อผลงาน	ปัจจัยที่มีผลต่อราคาเสนอขายหุ้นสามัญในตลาดแรกและการเปรียบเทียบกับมูลค่าทางทฤษฎี
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาย จรุตพงศ์ อธิคมสุจริตกุล (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. จีรศักดิ์ พงษ์พิษณุพิจิตร
เดือน/ปี	พฤษภาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อราคาเสนอขายหุ้นสามัญที่เสนอขายด้วยวิธีการกำหนดราคาเสนอขายที่เหมาะสม (IPO) ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ระหว่างหุ้นกลุ่มที่เป็นที่นิยมกับที่ไม่เป็นที่นิยมของนักลงทุน + เพื่อศึกษาเปรียบเทียบราคาที่เหมาะสมกับมูลค่าทางทฤษฎีที่ควรจะเป็น
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลของหุ้นสามัญใหม่ที่เข้าทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ ในช่วงปี พ.ศ. 2535 - 2537 ทั้งสิ้น 116 หลักทรัพย์ โดยได้แบ่งหุ้นออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เป็นที่นิยมได้แก่ กลุ่มวัสดุก่อสร้าง สื่อสาร พลังงาน เงินทุน หลักทรัพย์ และอสังหาริมทรัพย์ และกลุ่มที่ไม่เป็นที่นิยมคือ กลุ่มเกษตร
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยแนวคิดการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) ของหลักทรัพย์ โดยการประเมินมูลค่านั้นจากอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (Price Earning Ratio : PER Approach) การประเมินมูลค่านั้นจากผลตอบแทนของธุรกิจ (Discount Cash Flow Approach : DCF) การประเมินมูลค่านั้นจากมูลค่าสุทธิของทรัพย์สิน (Net Asset Value Approach : NAV) และการประเมินมูลค่านั้นจากแบบจำลองการเติบโตของเงินปันผล (Dividend Discount Model Approach)
แบบจำลอง - เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์ทั้งเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนคือ การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อราคาเสนอขายโดยการนำเอาข้อมูลตัวแปรที่คาดว่าจะมีผลต่อราคาเสนอขายหุ้นสามัญมาสร้างแบบจำลองในรูปสมการถดถอย เชิงซ้อน (Multiple Regression Equation) ซึ่งเป็นข้อมูล Cross Section และใช้โปรแกรม SPSS ในการคำนวณหาค่าทางสถิติต่าง ๆ ในส่วนที่สองใช้การวิเคราะห์มูลค่าทฤษฎีโดยการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ด้วยวิธี PER Approach
สรุปโดยย่อ	จากการศึกษาพบว่าปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อราคาเสนอขายของหุ้นทั้ง 2 กลุ่ม คือที่เป็นที่นิยมและไม่เป็นที่นิยมนั้นได้แก่ กำไรต่อหุ้น, อัตราส่วนราคาต่อกำไรสุทธิต่อหุ้นของกลุ่ม และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

นอกจากนี้ราคาเสนอขายของหุ้นกลุ่มที่ไม่เป็นที่นิยมยังขึ้นอยู่กับอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น โดยการตั้งราคาเสนอขายของหุ้นกลุ่มที่เป็นที่นิยมจะให้ความสำคัญกับปัจจัยกำไรต่อหุ้น ส่วนหุ้นกลุ่มที่ไม่เป็นที่นิยมนั้นจะให้ความสำคัญกับปัจจัยความเสี่ยงทางการเงินของหุ้นเป็นหลัก และการตั้งราคาที่เหมาะสมนั้นเนื่องจากมีส่วนลดจากมูลค่าทางทฤษฎีที่คำนวณได้ และการที่ราคาปิด 3 เดือนของหุ้นที่ศึกษาส่วนใหญ่ มักมีค่าสูงกว่าราคาเสนอขายและมูลค่าทางทฤษฎีที่คำนวณ จึงทำให้การตั้งราคาโดยการใช้น้ำหนักมูลค่าทางทฤษฎีที่คำนวณได้จากกลุ่มต่อที่คำนวณได้จากตลาดในสัดส่วน 50 : 50 เป็นสัดส่วนที่ทำให้มูลค่าทางทฤษฎีของหุ้นกลุ่มที่เป็นที่นิยมมีค่าใกล้เคียงกับราคาจริงมากที่สุด ส่วนหุ้นกลุ่มที่ไม่เป็นที่นิยมนั้นน้ำหนักที่เหมาะสมคือ 80 : 20

ชื่อผลงาน	ปัจจัยที่มีผลต่อสภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุน
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาย ศุภโชค ชุนอ้อ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. สุมาลา ศิริโชติ
เดือน/ปี	มีนาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่ออธิบายแหล่งที่มาและการใช้ไปของเงินทุนของธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุน + เพื่อศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุน
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลา รายไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2528 - ไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2537 ของธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนทั้งระบบในประเทศไทย
ทฤษฎี - แนวคิดที่ใช้	อาศัยแนวคิดของการดำรงสภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์, พฤติกรรมการเลือกถือทรัพย์สินของสถาบันการเงินเป็นหลัก
แบบจำลองเครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยใช้แบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Linear Regression Model) และประมาณค่าด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) โดยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วนด้วยกันคือ การวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องรวม และสินทรัพย์สภาพคล่องประเภทต่างๆ การวิเคราะห์การทดแทนกันหรือประกอบกันของสินทรัพย์สภาพคล่องประเภทต่าง ๆ และการวิเคราะห์ความเร็วในการปรับตัวไปสู่เป้าหมายของสินทรัพย์สภาพคล่องประเภทต่าง ๆ
สรุปโดยย่อ	จากผลการศึกษาพบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสินทรัพย์สภาพคล่องรวมของธนาคารพาณิชย์ในทิศทางบวกคือ ปริมาณสินทรัพย์สภาพคล่องรวมในไตรมาสก่อนของธนาคารพาณิชย์ ปริมาณสินทรัพย์ทั้งหมดของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ และปริมาณสินทรัพย์สภาพคล่องรวมในไตรมาสปัจจุบันเกิดจากการปรับตัวจากไตรมาสก่อนเท่ากับ 52.25% ของระดับที่ต้องการให้ปรับตัวภายใน 1 ไตรมาส ในด้านการทดแทนกันหรือการประกอบกันพบว่าเงินสดและเงินตราต่างประเทศในมือสามารถทดแทนเงินฝากที่ธนาคารในต่างประเทศได้ ขณะที่เงินฝากที่ธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถถือประกอบกับเงินฝากที่ธนาคารอื่นในประเทศไทยในด้านความรวดเร็วในการปรับตัวพบว่า เงินฝาก ณ ธนาคารในต่าง

ประเทศมีค่าความเร็วในการปรับตัวสูงสุดรองลงมาคือเงินฝากที่ธนาคารอื่นในประเทศเงินฝากที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ส่วนผลทางด้านบริษัทเงินทุนพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องของบริษัทเงินทุนได้แก่ ปริมาณสินทรัพย์สภาพคล่องรวมในไตรมาสก่อน อัตราผลตอบแทนจากการถือสินทรัพย์อื่น ปริมาณสินทรัพย์ทั้งหมดของบริษัทซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบไปในทิศทางตรงกันข้ามคือ ต้นทุนการกู้ยืมจากแหล่งเงินทุนภายนอกของบริษัทเงินทุน โดยมีความรวดเร็วในการปรับตัวจากไตรมาสก่อน 24.48% ของระดับที่ต้องการให้ปรับตัวภายใน 1 ไตรมาส ในด้านการทดแทนและการประกอบกันของสินทรัพย์สภาพคล่องนั้นพบว่า หลักทรัพย์รัฐบาลหุ้นกู้ และพันธบัตรที่กระทรวงการคลังค้าประกันสามารถถือประกอบกับเงินฝากธนาคาร และเงินให้กู้ยืมเพื่อเรียกแก้ธนาคาร และเงินฝากที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ในด้านความเร็วในการปรับตัวพบว่า เงินสดและเงินฝากที่ธนาคารแห่งประเทศไทยส่วนเกินมีความเร็วในการปรับตัวมากที่สุด รองลงมาคือเงินฝากธนาคารและเงินให้กู้ยืมเพื่อเรียกแก้ธนาคารที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย, หลักทรัพย์รัฐบาลไทย, หุ้นกู้ เป็นต้น

ชื่อผลงาน	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทยตามวิธีทางการเงิน
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาง รุ่งทิวา พานิช (มหาวิทยาลัยรามคำแหง)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร. เกษร หอมขจร
ปีที่เสนอ	2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดดุลยภาพของอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทยตามแนวรูปแบบทางการเงิน (Monetary Approach) + เพื่อศึกษาทิศทางความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดดุลยภาพของอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทยตามแนวรูปแบบทางการเงิน (Monetary Approach)
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลาในรายไตรมาสระหว่างปี พ.ศ. 2519 – พ.ศ. 2536 ของประเทศคู่ค้าที่สำคัญ 5 ประเทศคือ ญี่ปุ่น, สหรัฐอเมริกา, เยอรมัน, อังกฤษ และฝรั่งเศส รวมทั้งของประเทศไทยด้วย
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยแนวคิดทางการเงิน (Monetary Approach) เป็นหลักในการศึกษาครั้งนี้ โดยนำเอาทฤษฎีอำนาจซื้อเสมอภาค (Purchasing Power Parity : PPP) แนวคิดPortfolio Balance Approach และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง (Effective Exchange Rate) มาประกอบด้วย
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์ในเชิงปริมาณด้วยการสร้างแบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อนตามแนวคิดของพวก Monetarist และใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) ในการประมาณค่า โดยมีตัวแปรที่อธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนที่สำคัญอยู่ 5 ตัวแปรด้วยกันคือ ปริมาณเงินเปรียบเทียบระหว่างในประเทศและต่างประเทศ (Relative Money Supply), รายได้ที่แท้จริงเปรียบเทียบระหว่างในประเทศและต่างประเทศ (Relative Real Income) อัตราดอกเบี้ยเปรียบเทียบระหว่างในประเทศและต่างประเทศ (Relative Interest Rate), อัตราแลกเปลี่ยนในไตรมาสที่แล้ว และการเปลี่ยนแปลงระดับราคาน้ำมันโดยใช้ตัวแปรแทน (Proxy Variable) ทั้งนี้ได้อาศัยโปรแกรม TSP ช่วยในการประมวลผลด้วย
สรุปโดยย่อ	จากผลการศึกษาพบว่า ปริมาณเงินภายในประเทศและอัตราแลกเปลี่ยนในช่วงเวลาก่อนเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนโดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือเมื่อปริมาณเงินเพิ่มขึ้นจะทำให้ระดับราคาภายในประเทศสูงขึ้น มีการนำเข้าเพิ่มขึ้นทำให้สูญเสียเงินตรา

ต่างประเทศ ส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนสูงขึ้น และอัตราแลกเปลี่ยนในแต่ละช่วงเวลาก็จะมีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบต่้อัตราแลกเปลี่ยนโดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกันคือ รายได้ที่แท้จริงของประเทศและอัตราดอกเบี้ยในประเทศโดยเมื่อรายได้ที่แท้จริงเพิ่มขึ้นทำให้ความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น และระดับราคาลดลงทำให้มีการส่งออกเพิ่มขึ้นส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนลดต่ำลง ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นทำให้เงินตราต่างประเทศไหลเข้าประเทศมากขึ้น ส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนลดต่ำลง

ชื่อผลงาน	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดราคารถยนต์ในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ วรัญญา ภัทรสุข
ผู้จัดทำ	นางสาวกุลธิดา เดชโยธิน (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2539
วัตถุประสงค์	+ เพื่อศึกษาโครงสร้างตลาดของอุตสาหกรรมรถยนต์ในประเทศไทย + เพื่อศึกษาถึงวิธีการกำหนดราคารถยนต์และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดราคารถยนต์ในประเทศไทย
ข้อมูลที่ใช้	ให้ข้อมูลปฐมภูมิจากการออกแบบสอบถามผู้บริหารของกิจการ 3 ราย ทั้งที่เป็นผู้ผลิตและผู้ประกอบ และสอบถามผู้จำหน่ายและผู้นำเข้ารถยนต์จำนวน 3 ยี่ห้อ คือ เมอเซเดสเบนซ์ ฮอนด้า และโตโยต้า นอกจากนี้ ยังได้ทำการสอบถามจากผู้บริโภคจำนวน 333 รายในเขตกรุงเทพฯเพิ่มเติมอีกด้วย และข้อมูลทุติยภูมิต่างๆที่รวบรวมจากหนังสือ เอกสาร และสิ่งพิมพ์
ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้	ใช้การศึกษาเชิงพรรณนา
สรุป	จากการศึกษาพบว่า ส่วนแบ่งตลาดรถยนต์รวมในประเทศไทยกว่าร้อยละ 90 เป็นรถยนต์จากญี่ปุ่น ส่วนรถยนต์จากเกาหลีและยุโรปมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 10 ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดราคารถยนต์ ได้แก่ ปัจจัยด้านการผลิต เช่น ลักษณะการผลิต กำลังการผลิต ขั้นตอนการผลิต ความแตกต่างในด้านผลิตภัณฑ์ การวิจัยและการพัฒนา และปัจจัยด้านการตลาด ลักษณะการผลิตอุตสาหกรรมรถยนต์ในประเทศไทย ปัจจุบันเป็นการประกอบรถยนต์มากกว่าการผลิตรถยนต์ ตลาดรถยนต์ในประเทศไทยส่วนใหญ่ ได้แก่ ตลาดในประเทศ กลุ่มลูกค้าเป้าหมายของบริษัทจะมีการกำหนดไว้อย่างชัดเจน คู่แข่งสำคัญจะเป็นบริษัทที่ผลิตรถยนต์ภายในประเทศด้วยกัน และมีอัตราการแข่งขันค่อนข้างสูง ตลาดรถยนต์ระดับล่างจะมีลักษณะใกล้เคียงกับตลาดแข่งขันสมบูรณ์ แต่ตลาดรถยนต์ระดับสูงจะมีลักษณะของผู้นำราคา ในด้านปัจจัยการผลิต ราคารถยนต์ในประเทศไทยจะถูกกำหนดโดยการบวกเพิ่มจากต้นทุนการผลิตและอัตราการแข่งขันในตลาดรถยนต์ ในขณะนั้น ต้นทุนการผลิตรถยนต์ประกอบด้วยต้นทุนโครงสร้าง 5 รายการ คือ วัสดุดิบ ค่าแรงทางตรงหรือค่าแรงในการประกอบ ค่าใช้จ่ายในการผลิต ค่าใช้จ่ายในการขายและบริการ และค่าภาษีอากร ซึ่งผู้ประกอบการจะกำหนดราคาโดยมีกำไรจากส่วนต่างระหว่างต้นทุนรวมและราคา

ณ โรงงานอุตสาหกรรม และส่วนต่างระหว่างราคาตัวแทนจำหน่ายกับผู้บริโภค ซึ่งมีอัตราแตกต่างกันตามขั้นตอนการตลาดของแต่ละบริษัท

ในแง่ของปัจจัยการตลาด พบว่าสภาพการณ์ของตลาดที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดราคารถยนต์ ได้แก่ ช่วงเวลาที่รถยนต์ใหม่ออกสู่ตลาด ราคารถยนต์มือสอง พฤติกรรมของผู้บริโภค บริการหลังการขาย ส่วนการตัดราคาของคู่แข่ง การนำเข้ารถยนต์ และตัวแทนจำหน่ายรถยนต์ ไม่มีอิทธิพลต่อการกำหนดราคารถยนต์ในประเทศไทย

ชื่อผลงาน	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่งออกของประเทศไทย : พ.ศ. 2500-2537
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาย ทวีวัฒน์ พูนในเมือง (มหาวิทยาลัยรามคำแหง)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร. สุนีย์ บุษยวิทย์
ปีที่เสนอ	2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาโครงสร้าง, พฤติกรรมและสถานการณ์ของการส่งออกของประเทศไทยว่ามีลักษณะ, ทิศทางและแนวโน้มเป็นอย่างไร + เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ทางเศรษฐมิติถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่งออกของประเทศไทยว่ามีปัจจัยใดบ้าง
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลารายปี ตั้งแต่พ.ศ. 2500-2537 ซึ่งการส่งออกของประเทศไทยที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จะไม่นับรวมถึงการส่งออกบริการ, การส่งออกแรงงาน และ Re-Export ด้วย
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยกรอบแนวคิดของกลุ่มการค้าสองกลุ่มคือ กลุ่มการค้าแบบพessimistic (Trade Pessimistic) กับกลุ่มการค้าแบบoptimistic (Trade Optimism) ที่มีแนวคิดต่อการส่งออกของประเทศไทยกำลังพัฒนาในลักษณะที่แตกต่างกัน
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์เชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นจำลองของ Love (1984) ซึ่งมีดัชนีรายได้จากการส่งออกเป็นตัวแปรตาม และมีตัวแปรอิสระได้แก่ ดัชนีเงื่อนไขภายนอกตลาดโลก (ด้านอุปสงค์), ดัชนีความสามารถในการแข่งขันรวม (ด้านอุปทาน) และดัชนีความหลากหลายของสินค้า (ด้านอุปทาน) ซึ่งใช้ดัชนี Gini-Hirschman Coefficient วัดแทน อีกทั้งยังได้ใช้ตัวแปรหุ่น (Dummy) เพื่อจับผลกระทบทางด้านอุปทานจากการปรับเปลี่ยนนโยบายการค้าเสรีของประเทศด้วย
สรุปโดยย่อ	จากการศึกษาพบว่าประเทศไทยมีการพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศโดยเฉพาะการส่งออกอยู่ในระดับที่สูงมาก โดยมีสัดส่วนการส่งออกต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 17 ในปีพ.ศ. 2500 เป็นร้อยละ 33 ในปีพ.ศ. 2537 ส่วนอัตราการค้าของไทยก็มีการเสื่อมลงในระยะยาวอย่างต่อเนื่องโดยดัชนีอัตราการค้าได้ลดลงจาก 115 ในปีพ.ศ. 2500 เป็น 80 ในปีพ.ศ. 2537 แสดงถึงราคาสินค้าส่งออกมีการขยายตัวน้อยกว่าราคาสินค้านำเข้า ซึ่งเป็นไปตามมโนทัศน์ของกลุ่มการค้าแบบพessimistic (Trade Pessimistic) สำหรับโครงสร้างรายได้จากการส่งออกนั้นได้มีการปรับเปลี่ยนการพึ่งพารายได้จาก

การส่งออกสินค้าเกษตรกรรมมาเป็นสินค้าอุตสาหกรรมแทน และยังพบว่า การส่งออกของประเทศไทยยังคงพึ่งพาตลาดส่งออกหลักอันเป็นตลาดส่งออกเดิมอยู่ในระดับสูง และไม่มีแนวโน้มว่าการพึ่งพานี้จะลดลงได้ซึ่งไม่สอดคล้องกับการกระจายตัวหรือความหลากหลายของสินค้าส่งออกซึ่งมีเพิ่มขึ้นตลอดเวลา ทางด้านปัจจัยเงื่อนไขภายนอกซึ่งเป็นอุปสงค์การส่งออกของไทยพบว่าการขยายตัวอย่างต่อเนื่องแม้ว่าจะมีความผันผวนอยู่บ้างโดยสังเกตได้จากค่าดัชนีเงื่อนไขภายนอกจากตลาดโลก ส่วนปัจจัยในด้านอุปทานซึ่งสังเกตได้จากดัชนีความสามารถในการแข่งขันรวมและดัชนีความหลากหลายของสินค้าส่งออกพบว่า สินค้าส่งออกของไทย (ข้าวและยางพารา) มีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับปัจจัยทางด้านความหลากหลายของสินค้าส่งออกของไทยพบว่า การกระจุกตัวของสินค้าส่งออกลดลงหรือมีความหลากหลายของสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน ในส่วนของการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่งออกของประเทศนั้นพบว่าความหลากหลายของสินค้าส่งออกมีบทบาทอย่างสำคัญต่อรายได้จากการส่งออก ส่วนความสามารถในการแข่งขันการส่งออกและปัจจัยภายนอกจากตลาดโลกมีบทบาทรองลงมาตามลำดับ สำหรับการใช้ตัวแปรหุ่นควบคู่กับปัจจัยทางด้านอุปทานนั้นพบว่ากรณีที่ประเทศไทยได้เปิดเสรีทางการค้ามากขึ้นจะส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านอุปทานภายในประเทศ ซึ่งจะทำให้ขีดความสามารถในการแข่งขันการส่งออกในตลาดโลกและความหลากหลายของสินค้าส่งออกเพิ่มมากขึ้น โดยผลการศึกษาในส่วนนี้สอดคล้องกับแนวคิดของนักเศรษฐศาสตร์ที่คัดค้านกลุ่มทุนนิยมที่ว่า รายได้จากการส่งออกของประเทศเกิดจากอิทธิพลทางด้านอุปทานภายในประเทศมากกว่าด้านอุปสงค์จากภายนอกประเทศ

ชื่อผลงาน	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์และอุปทานของน้ำมันเชื้อเพลิงกับการทดแทนการนำเข้าของประเทศไทยปีพ.ศ. 2538 - 2543
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาย กิตติพันธ์ รัตนพันธุ์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. จีรพรรณ กุลดิลก
เดือน/ปี	พฤษภาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลและส่งผลกระทบต่อปริมาณความต้องการใช้และปริมาณการกลั่นน้ำมันเชื้อเพลิงภายในประเทศ และคาดการณ์ปริมาณความต้องการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงในอนาคต + เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มปริมาณการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงในอนาคต
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลอนุกรมเวลา รายปีตั้งแต่ พ.ศ. 2526 - 2537 รวมระยะเวลา 12 ปี ทั้งข้อมูลด้านการใช้น้ำมันชนิดต่าง ๆ โดยแหล่งต่าง ๆ เช่นรถยนต์ เครื่องบิน โรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น และข้อมูลด้านการผลิตน้ำมันจากโรงกลั่นน้ำมันทั้ง 5 แห่ง โรงแยกก๊าซของต่างประเทศ และของเชลล์ โดยการแบ่งน้ำมันออกเป็น 5 กลุ่ม คือ น้ำมันเบนซิน, น้ำมันดีเซล, น้ำมันอากาศยาน, น้ำมันเตา และก๊าซปิโตรเลียมเหลว
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ทฤษฎีอุปสงค์ - อุปทาน และการใช้ดุลยภาพของตลาดอธิบายการค้าระหว่างประเทศ
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาโดยอาศัยตารางและข้อมูลประกอบในการวิเคราะห์ ส่วนทางด้าน การวิเคราะห์เชิงปริมาณนั้นจะใช้วิธีสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) ในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ เส้นตรง (Linear) กึ่งล็อก (Semi - Log) และล็อก (Double Log Linear) ในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงภายในประเทศ และคาดการณ์ปริมาณความต้องการใช้และปริมาณการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงในอนาคต
สรุปโดยย่อ	จากผลการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาพบว่า ปริมาณสัดส่วนโครงสร้างของปริมาณการจำหน่าย-ปริมาณการผลิต-ปริมาณการนำเข้าของน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นมีลักษณะเดียวกันคือ น้ำมันดีเซลมีปริมาณการจำหน่าย-การผลิต-การนำเข้ามากที่สุดรองลงมาได้แก่ น้ำมันเตา น้ำมันเบนซิน น้ำมันอากาศยาน และก๊าซปิโตรเลียมเหลวตามลำดับ สำหรับการวิเคราะห์เชิงปริมาณพบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณ ความต้องการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงมากที่สุดในแต่ละกลุ่มได้แก่ น้ำมันเบนซิน - จำนวนรถยนต์ทั้งหมด,

น้ำมันดีเซล - ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ, น้ำมันอากาศยาน - จำนวนเที่ยวบินทั้งหมด, น้ำมันเตา - จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมดภายในประเทศ และก๊าซปิโตรเลียมเหลว - จำนวนประชากรทั้งหมดภายในประเทศ ส่วนในการคาดการณ์ซึ่งเป็นการคาดการณ์ตัวเลขปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงต่างๆ ที่จะผลิตได้ในอนาคตจากแหล่งผลิตน้ำมันต่างๆ ในประเทศทางด้านความต้องการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงตลอดจนโครงสร้างปริมาณความต้องการปริมาณการผลิตของน้ำมันเชื้อเพลิงพบว่า มีความแตกต่างไปจากเดิมซึ่งสามารถอธิบายได้เป็น 3 ช่วงคือ ปี พ.ศ. 2538 ลักษณะเป็นเช่นเดิมยกเว้นแต่กลุ่มก๊าซปิโตรเลียมเหลวเท่านั้นที่ไม่ต้องนำเข้าเพราะว่ามีการผลิตภายในประเทศสูงมาก ปี พ.ศ. 2539 - 2540 มีการนำเข้าเพียง 2 ชนิด คือ น้ำมันเตา และน้ำมันดีเซล ปี พ.ศ. 2541 - 2543 มีการนำเข้าน้ำมันดีเซลมากที่สุดรองลงมาคือน้ำมันเตา น้ำมันเบนซิน และน้ำมันอากาศยาน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้เกิดจากการมีโรงกลั่นน้ำมันใหม่เพิ่มขึ้น 2 แห่ง โรงแยกก๊าซธรรมชาติใหม่ 2 แห่ง และการขยายตัวของบริษัทผลิตปิโตรเคมี

ชื่อผลงาน	ปัจจัยและกลยุทธ์การตลาดในการสนองความต้องการของธุรกิจบ้านจัดสรรในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาย เลิศชัย วัฒนาวัดฤ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. ดาราวรรณ วิรุฬหผล , Ph.D.
เดือน/ปี	ตุลาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อความต้องการบ้านจัดสรรในเขตกรุงเทพฯ ปริมณฑล + เพื่อพยากรณ์แนวโน้มความต้องการบ้านจัดสรรในเขตกทม. และปริมณฑลในช่วงปี พ.ศ. 2538 - 2542
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลาเป็นรายปีในช่วงปี พ.ศ. 2527 - 2537 ซึ่งการศึกษานี้จะศึกษาเฉพาะบ้านเดี่ยวและทาวน์เฮ้าส์ โดยจำกัดเฉพาะบ้านใหม่ที่มีการซื้อขายกันครั้งแรกเท่านั้น และรายได้เฉลี่ยของประชากรในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลจะใช้ข้อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในเขตกทม. และปริมณฑลแทน
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยเพียงกฎแห่งอุปสงค์ (Law of Demand) เป็นหลักในการศึกษาครั้งนี้
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์เชิงพรรณนา และเชิงปริมาณ ซึ่งอาศัยวิธีวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้น (Multiple Linear Regression) โดยใช้แบบจำลองแสดงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความต้องการบ้านจัดสรรในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ซึ่งมีจำนวนบ้าน ราคาบ้าน และจำนวนประชากรในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลเป็นตัวแปรภายในของสมการ 3 สมการในแบบจำลอง
สรุปโดยย่อ	จากผลการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการบ้านเดี่ยวพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบในทิศทางเดียวกันได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ รายได้เฉลี่ยของประชากร และนโยบายรัฐบาลที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการที่อยู่อาศัย ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบในเชิงลบ ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้, ราคากลางบ้านเดี่ยว, ปริมาณการให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย และสถานการณ์ด้านการเมืองหรือสังคม ส่วนทางด้านบ้านทาวน์เฮ้าส์นั้นพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณความต้องการบ้านทาวน์เฮ้าส์ในทิศทางเดียวกันได้แก่ ปริมาณการให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย, ราคากลางบ้านเดี่ยว, จำนวนประชากรและนโยบายรัฐบาลในด้านกระตุ้นให้เกิดความต้องการที่อยู่อาศัย ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบในทิศทางตรงกันข้ามได้แก่ ราคากลาง

บ้านทวนแฮร์เท้านั้น สำหรับแนวโน้มความต้องการบ้านจัดสรรแต่ละประเภทในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลในช่วงปี พ.ศ. 2538 - 2542 พบว่านโยบายการเงินของรัฐที่ผ่านการใช้อัตราดอกเบี้ยมีผลต่อความต้องการบ้านจัดสรรอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับบ้านเดี่ยวในกรณีที่ไม่มีสถานการณ์ทางด้านการเมืองและสังคมเกิดขึ้น

ชื่อผลงาน	ปัญหาของอุตสาหกรรมธนาคาร : กรณีศึกษาบุคลากรของธนาคาร
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นิตยา อมการ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. สุกานดา ลูวิธ
เดือน/ปี	30 พฤศจิกายน 2541
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ เพื่อเปรียบเทียบนโยบายของธนาคารพาณิชย์ในการจัดการทรัพยากรบุคคลว่ามีการปรับตัวหลังการเปิดเสรีทางการเงินหรือไม่ ในด้านรูปแบบการบริหารองค์กร การสรรหาและคัดเลือกบุคลากร การพัฒนาและการฝึกอบรม ✦ เปรียบเทียบนโยบายในการดูแลรักษาบุคลากรของธนาคารขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็กว่าเหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไรในด้านการดูแลรักษาบุคลากร การเลิกจ้าง
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์ฝ่ายบริหารของธนาคารที่เกี่ยวข้องกับพนักงาน การสรรหาบุคลากร การพัฒนาและการฝึกอบรมเกี่ยวกับนโยบายในการดูแลรักษาบุคลากรและข้อมูลทุติยภูมิเกี่ยวกับนโยบายโดยทั่วไปสำหรับพนักงานเช่น สวัสดิการ โครงสร้างธนาคารเป็นต้น การศึกษาแบ่งธนาคารเป็น 3 กลุ่ม โดยดูจากสินทรัพย์ของธนาคารสิ้นปี 2539 คือ 1) กลุ่มธนาคารขนาดใหญ่ ธนาคารกรุงเทพ ถูกเลือกเป็นตัวแทนของกลุ่มนี้เนื่องจากเป็นธนาคารที่มีขนาดใหญ่ มีการเจริญเติบโตสูงสุดและมีบุคลากรมากที่สุด 2) กลุ่มธนาคารขนาดกลาง ธนาคารมหานครถูกเลือกเป็นตัวแทนของกลุ่มนี้เนื่องจากเคยประสบปัญหาในการดำเนินการในอดีตหลายครั้ง แต่เมื่อปี พ.ศ. 2538 ธนาคารได้ชื่อว่า มีอัตราการเจริญเติบโตของสาขาที่ดีที่สุด 3) กลุ่มธนาคารขนาดเล็ก ธนาคารเอเชียถูกเลือกเป็นตัวแทนของกลุ่มนี้เนื่องจากเป็นธนาคารขนาดเล็กที่กำลังเจริญเติบโต และได้รับการยกย่องว่า เป็นผู้นำในการพัฒนาบุคลากรในปี 2532
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ใช้แนวคิด 1) พฤติกรรมการจ้างงานประกอบด้วยแนวคิดการสรรหาและคัดเลือกพนักงานโดยฝ่ายนายจ้างและแนวคิดเกี่ยวกับการกีดกันในตลาดแรงงาน 2) แนวคิดการดูแลรักษาบุคลากร
แบบจำลอง-เครื่องมือ	การศึกษาเชิงพรรณนาในการเปรียบเทียบนโยบายในการจัดการทรัพยากรบุคคล รวมทั้งนโยบายในการดูแลรักษาบุคลากรของแต่ละธนาคาร เปรียบเทียบระหว่างตัวแทนธนาคารขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ในด้านการสรรหาและคัดเลือกบุคลากร การพัฒนาและ

การฝึกอบรม การใช้ตลาดแรงงานภายใน โครงสร้างเงินเดือน และสวัสดิการ รวมทั้งการสิ้นสุดการจ้างงาน การศึกษาจะเป็นการสัมภาษณ์ผู้บริหารของธนาคาร

สรุปโดยย่อ

จากการศึกษาพบว่า 1) โครงสร้างการบริหารงานนั้น หลังเปิดเสรีทางการเงิน ธนาคารพาณิชย์แต่ละธนาคารต่างมีการปรับตัวในด้านโครงสร้างองค์กร โดยการปรับโครงสร้างในสายงานต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เป็นจริง เช่นมีการเพิ่มสายงานด้านวานิชธนกิจ วิเทศธนกิจซึ่งเป็นสายงานที่ทำธุรกรรมติดต่อกับต่างประเทศเป็นต้น 2) โครงสร้างผู้บริหารนั้น ธนาคารต่างๆ ยังคงดำเนินนโยบายในการเชิญผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกเข้ามาเป็นผู้บริหารชั้นสูงถึง 80% ที่ผ่านงานธนาคารต่างประเทศ เนื่องจากธนาคารขาดผู้เชี่ยวชาญด้านต่างประเทศ ขณะที่ธนาคารขนาดใหญ่มีการทำธุรกรรมกับธนาคารต่างประเทศมาช้านาน อีกทั้งมีการเปิดสาขาในต่างประเทศ 3) การปรับตัวในด้านบุคลากรพบว่า ธนาคารพาณิชย์ต่างๆ หันมาเน้นคุณภาพของบุคลากรมากขึ้นโดยเน้นการรับพนักงานที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีเนื่องจากธนาคารต้องทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศมากขึ้น การนำเข้าเทคโนโลยีชั้นสูงเข้ามาใช้ และการแข่งขันกันของสถาบันการเงินต่างๆ ธนาคารจึงจำเป็นต้องมีบุคลากรที่มีคุณภาพด้านการทำงานและการตัดสินใจ 4) การพัฒนาบุคลากรนั้น แต่ละธนาคารมีการพัฒนาบุคลากรตั้งแต่ก่อนเปิดเสรีทางการเงิน แต่หลังเปิดเสรีทางการเงินแต่ละธนาคารยังคงมีการพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง 5) การดูแลรักษาบุคลากรของธนาคารพบว่า การเลื่อนขึ้นตำแหน่งธนาคารขนาดใหญ่จะใช้นโยบายตลาดแรงงานภายใน โดยจะมีการเลื่อนตำแหน่งโดยใช้พนักงานภายใน ตั้งแต่ตำแหน่งผู้บริหารระดับล่างจนถึงผู้บริหารระดับสูง ขณะที่ธนาคารระดับกลาง จะใช้ตลาดแรงงานภายในในการเลื่อนตำแหน่ง ตั้งแต่ผู้บริหารระดับต้นจนถึงผู้บริหารระดับกลาง แต่เมื่อถึงผู้บริหารระดับสูงแล้ว จะมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกเข้ามา ส่วนธนาคารขนาดเล็ก พนักงานมีจำนวนน้อย การพัฒนาบุคลากรของธนาคารไม่เพียงพอเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ธนาคารขาดแคลนพนักงาน โดยเฉพาะผู้บริหารระดับต้นและผู้บริหารระดับกลาง ดังนั้นส่วนใหญ่แล้วธนาคารขนาดเล็กจะให้บุคลากรผสมผสานทั้งตลาดแรงงานภายในและตลาดแรงงานภายนอก

ชื่อผลงาน	ผลกระทบข้อตกลงการค้าและภาษีศุลกากรรอบอุรุกวัยต่อการผลิตและการส่งออกข้าวของไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายอภิชัย ไชยมังคละ (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. ดร. สุทธิพันธ์ จิราธิวัฒน์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ดร. อำพน กิตติอำพน
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาผลกระทบจากการบรรลุถึงข้อตกลงการค้าและภาษีศุลกากรต่อปริมาณการส่งออกข้าวของประเทศไทย รวมถึง ราคาข้าวที่เกษตรกรขายได้และราคาข้าวขายส่งในกรุงเทพฯ หลังจากการบรรลุถึงข้อตกลงแกตต์ ✦ ศึกษาผลกระทบจากการบรรลุถึงข้อตกลงการค้าและภาษีศุลกากรต่อปริมาณผลผลิตข้าวของไทย รวมถึงผลที่เกิดขึ้นต่อพื้นที่เพาะปลูกข้าวของไทย ✦ เพื่อทราบถึงนโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การค้าข้าวของประเทศไทยก่อนและหลังข้อตกลงการค้าและภาษีศุลกากร ✦ ศึกษาผลประโยชน์ที่ไทยได้รับจากการบรรลุข้อตกลงการค้าและภาษีศุลกากรในกรณีสินค้าข้าวของไทย
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลสถิติภูมิรายปีจำนวน 14 ปีคือ ข้อมูลตั้งแต่ปี 2532-2536 การศึกษานี้จะครอบคลุมเฉพาะผลที่เกิดขึ้นกับภาคเศรษฐกิจข้าวของไทย อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากข้อตกลงการค้าและภาษีศุลกากรโดยผ่านตัวแปรอิสระเพื่อหาผลกระทบในเชิงปริมาณ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงราคาส่งออกข้าวในตลาดโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงไป โดยวิเคราะห์ถึงผลกระทบต่อการผลิตและการส่งออกข้าวของไทย ตลอดจนคำนวณหาผลประโยชน์สุทธิจากการส่งออกข้าวที่ไทยได้รับ
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	1) แนวคิดเกี่ยวกับพันธะข้อตกลงของแกตต์ในความตกลงด้านสินค้าเกษตร การเปิดตลาด การอุดหนุนภายในและการอุดหนุนการส่งออก 2) แนวคิดความตกลงว่าด้วยการกำหนดมาตรการด้านสุขอนามัย 3) แนวคิดการจัดตั้งองค์การการค้าโลก
แบบจำลอง-เครื่องมือ	แบบจำลองทางเศรษฐมิติของข้าวไทย ประกอบด้วยกลุ่มสมการที่มีความเกี่ยวเนื่องกัน (Simultaneous Equations) สมการที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วยสมการพื้นที่เพาะปลูกข้าว, สมการผลผลิตข้าวเฉลี่ย, สมการผลผลิตข้าวเปลือก, สมการการบริโภคข้าวในประเทศ, สม

สรุปโดยย่อ

การส่งออกข้าว, สมการการส่งออกข้าวคุณภาพดี, สมการการส่งออกข้าวคุณภาพต่ำ, สมการการส่งออกข้าวรวม, สมการความสัมพันธ์ระหว่างราคาข้าวที่เกษตรกรขายได้กับราคาข้าวขายส่งในกรุงเทพฯ, สมการความสัมพันธ์ระหว่างราคาข้าวขายส่งในกรุงเทพฯกับราคาข้าวส่งออก, สมการดุลยภาพ ในการประมาณค่าเพื่อหาผลกระทบของแกตต์ต่อการผลิตและการส่งออกข้าวของไทยใช้วิธีการคำนวณโดยการประมาณค่าด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดสามชั้น (Three-State Least Square: 3SLS) โดยเป็นการประมาณค่าของตัวแปรในระบบสมการพร้อมกันทั้งระบบ

จากการศึกษาพบว่า ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจจากความตกลงสินค้าเกษตรของแกตต์ต่อไทยนั้น การเปิดตลาดให้นำเข้าข้าวในประเทศจะส่งผลให้มีการนำเข้าข้าวคุณภาพดีที่มีตลาดจำกัดแต่เป็นจำนวนไม่มากนัก ได้แก่ ข้าวญี่ปุ่น ข้าวบาสมาดิ การเปิดตลาดของต่างประเทศ ประเทศที่มีการนำเข้าข้าวอยู่แล้วต้องลดภาษีในการนำเข้า ซึ่งจะส่งผลดีต่อการส่งออกข้าวของไทย ส่วนประเทศที่มีการห้ามนำเข้าเช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ จะต้องเปิดตลาดให้มีการนำเข้าได้ ส่วนการลดการอุดหนุนภายในนั้น ประเทศไทยมีการอุดหนุนภายในประเทศจำนวนน้อยไม่ถึงร้อยละ 10 ของมูลค่าการผลิต ดังนั้น ประเทศไทยจึงสามารถที่จะให้การอุดหนุนอยู่ได้ในระดับปัจจุบันโดยไม่จำเป็นต้องลดการอุดหนุนลง ส่วนการลดการอุดหนุนในประเทศที่พัฒนาจะส่งผลให้ประเทศที่มีต้นทุนในการผลิตที่ต่ำได้เปรียบในการขยายการแข่งขันในการส่งออก ซึ่งในการส่งออกข้าวของประเทศไทยปรากฏว่า ไม่มีการอุดหนุนในการส่งออก ส่วนประเทศที่มีการอุดหนุนการส่งออกที่สูงต้องลดการอุดหนุนลง ทำให้ต้นทุนการส่งออกใกล้เคียงกับความเป็นจริง สำหรับผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณพบว่า การบรรลุนโยบายระดับหนึ่งคือ เมื่อมีการลดการอุดหนุนลงร้อยละ 20 ใน พ.ศ. 2534 จะส่งผลให้ประเทศไทยสามารถที่จะส่งออกข้าวได้เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 3.06 (ส่งออกข้าวคุณภาพดีเพิ่มขึ้นประมาณ 200,000 ตัน การส่งออกข้าวคุณภาพต่ำลดลงประมาณ 40,000 ตัน) สำหรับผลกระทบต่อราคาข้าวจะส่งผลให้ราคาข้าวที่เกษตรกรมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.05 ในปี 2543 และมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 17.67 ในปี 2548 สำหรับผลกระทบต่อการบริโภคพบว่า ปริมาณการบริโภคข้าวจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.04 ในปี 2543 และมีการเปลี่ยนแปลงประมาณร้อยละ 0.09 ในปี 2548 นอกจากนี้ยังพบว่า ข้อตก

ลงแกตต์จะทำให้ไทยส่งออกข้าวที่มีคุณภาพดีไปยังตลาดที่มีการนำเข้าข้าวจากไทยอยู่แล้วเช่น อิหร่าน บรูไน แอฟริกา และตลาดข้าวที่เปิดใหม่คือ ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ ดังนั้นจึงควรกำหนดนโยบายการส่งออกข้าวคุณภาพดีให้มากขึ้น สำหรับนโยบายราคาข้าวที่มุ่งหวังยกระดับรายได้ของเกษตรกรควรมุ่งกระทำในขั้นตอนที่ใกล้ตัวเกษตรกรมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรการยกระดับราคาข้าวเปลือกที่เกษตรกรขายได้อาจเป็นมาตรการการประกันราคาหรือการพยุงราคาข้าวด้วยการรับซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรโดยตรง

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงการค้าระหว่างประเทศกับ 5 สมาชิกในกลุ่ม
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นส. คณาธิป สุขเจริญ (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. ดร. ขวัญใจ อรุณสมิทธิ
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✱ ศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงทางการค้าระหว่างประเทศไทยกับแต่ละประเทศที่เป็นสมาชิกเขตการค้าเสรีอาเซียนหรืออาฟต้า 5 ประเทศได้แก่ บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์และสิงคโปร์ อันเนื่องมาจากการปฏิบัติตามข้อตกลงว่าด้วยการใช้อัตราภาษีศุลกากรพิเศษที่เท่ากันของประเทศสมาชิกอาฟต้าร่วมกัน ว่าจะมีผลต่อการจัดสรรทรัพยากรหรือการเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งตลาดอย่างไร เพื่อทราบถึงโอกาสและช่องทางส่งออกของไทยในแต่ละอุตสาหกรรมของการส่งออกไปประเทศสมาชิกอาฟต้า
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทยปี 2533 การศึกษาผลกระทบของการปฏิบัติตามข้อตกลงว่าด้วยการใช้อัตราภาษีศุลกากรพิเศษที่เท่ากันสำหรับเขตการค้าเสรีอาเซียน (CEPT Agreement) ที่มีต่อการค้าระหว่างประเทศกับประเทศสมาชิกในกลุ่มอาฟต้า 5 ประเทศในภาคเศรษฐกิจของไทย 33 สาขาการผลิต ภาคเศรษฐกิจที่ใช้ในการศึกษาแบ่งเป็นภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการซึ่งภาคเกษตรประกอบด้วย 15 สาขาการผลิตแบ่งเป็นภาคเกษตรไม่แปรรูป 8 สาขาการผลิตและภาคเกษตรแปรรูป 7 สาขาการผลิต ภาคอุตสาหกรรม 17 สาขาการผลิตและภาคบริการ 1 สาขาการผลิต
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	แนวคิดทฤษฎีการคำนวณดุลยภาพทั่วไป (General Equilibrium Theory) ของระบบเศรษฐกิจกล่าวว่า ระบบเศรษฐกิจโดยทั่วไปจะอยู่ในภาวะสมดุลเสมอหากเศรษฐกิจส่วนหนึ่งส่วนใดเกิดการเปลี่ยนแปลงทำให้ไม่อยู่ในภาวะสมดุล ภาคเศรษฐกิจที่ไม่อยู่ในภาวะสมดุลจะมีการปรับตัวตามพฤติกรรมของระบบเศรษฐกิจซึ่งจะเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาจนกระทั่งเข้าสู่ภาวะสมดุล
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้แบบจำลองดุลยภาพทั่วไปที่ชื่อ แบบจำลองแคมเจม(CAMGEM =Chulalongkorn and Monash General Equilibrium Model) มาประกอบการวิเคราะห์นโยบายเศรษฐกิจไทยซึ่งจะทำการคำนวณแบบ Johansen Linearization Method แบบจำลองนี้ประกอบด้วยชุดสมการที่

อธิบายส่วนประกอบของราคาและปริมาณสินค้าของกิจกรรมหลักๆ 6 ประเภทคือ 1) สมการการผลิต โดยระดับความสามารถในการผลิตแสดงในรูปของฟังก์ชัน CEP Production Possibilities Frontier 2) สมการการบริโภคซึ่งขึ้นอยู่กับราคาสินค้า ปริมาณการบริโภคสินค้าที่จำเป็น การบริโภคหน่วยสุดท้าย รายจ่ายรวมของครัวเรือน 3) สมการการลงทุน ซึ่งขึ้นอยู่กับผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนและ Risk Related Parameters 4) สมการการส่งออกและการนำเข้า โดยการส่งออกเป็นฟังก์ชันของราคาตลาดโลกและค่าความยืดหยุ่นในอุปสงค์ที่มีต่อการส่งออกและการส่งออกแบ่งเป็นกลุ่มๆ คือ การส่งออกไปประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศและกลุ่มประเทศอื่นๆ ทั่วโลก ทางด้านการนำเข้าก็เช่นเดียวกับการส่งออกคือแบ่งเป็นการนำเข้าจากประเทศสมาชิกอาเซียนและจากประเทศอื่นๆ ทั่วโลก 5) สมการการกำหนดราคาและ 6) สมการการเข้าสู่ดุลยภาพ

สรุปโดยย่อ

การศึกษาผลกระทบเมื่อมีการปฏิบัติตามมาตรการ CEPT ของประเทศสมาชิกอาเซียน ผลทางด้านโครงสร้างการส่งออกของไทยไปประเทศสมาชิกอาเซียนพบว่า ราคาส่งออกของไทยในแต่ละสาขาการผลิตจะลดลง ยกเว้นสาขาการผลิตที่อยู่ในภาคเกษตร 4 สาขาการผลิตได้แก่ Grain, Non-Grain, Other Crops และ Livestocks ซึ่งราคาส่งออกจะเพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากปัญหาทางด้านอุปทานที่ขยายตัวไม่ทันกับอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของสาขาการผลิตอื่นๆ ที่มีการนำผลผลิตของสาขาการผลิตในภาคเกษตรไปเป็นปัจจัยการผลิตร่วมด้วย การที่ราคาส่งออกในแต่ละสาขาการผลิตลดลงได้ส่งผลให้เกิดการขยายตัวในปริมาณส่งออกโดยรวมด้วย โดยอัตราการขยายตัวของปริมาณส่งออกจะมากกว่าอัตราการลดลงของระดับราคา นอกจากนี้ ปริมาณการส่งออกของแต่ละสาขาการผลิตที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นในการส่งออกในแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียนจะขยายตัวในอัตราที่แตกต่างกันเพราะอัตราภาษีศุลกากรของสาขาการผลิตเดียวกันในแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียนมีอัตราไม่เท่ากัน สามารถสรุปได้ว่าประเทศสมาชิกที่มีอัตราภาษีศุลกากรในสาขาการผลิตนั้นสูงกว่าประเทศสมาชิกอื่นๆ การขยายตัวของสาขาการผลิตนั้นก็สูงกว่าประเทศอื่น ผลด้านโครงสร้างการนำเข้าของไทยพบว่า การนำเข้าของไทยจากประเทศสมาชิกอาเซียน ราคานำเข้าจะลดลงในอัตราเดียวกับการเก็บภาษีศุลกากรของไทย ส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าของไทยจาก

ประเทศสมาชิกอาฟต้าเพิ่มขึ้น ในขณะที่ราคานำเข้าของไทยจากประเทศอื่นๆ จะไม่ลดลงเพราะไทยไม่ได้มีการลดอัตราภาษีการนำเข้าจากประเทศอื่นๆ อย่างไรก็ตามปริมาณการนำเข้าของไทยจากประเทศอื่นๆ เพิ่มขึ้นเนื่องจากไทยต้องนำเข้าปัจจัยการผลิตจากประเทศอื่นๆ มาร่วมในการผลิตเพื่อการส่งออกที่เพิ่มขึ้น สำหรับผลกระทบที่มีต่อระบบเศรษฐกิจไทยโดยรวมพบว่า ส่งผลกระทบโดยตรงต่อรายรับของรัฐบาล ซึ่งจะลดลง แต่ผลดังกล่าวจะทำให้เศรษฐกิจของไทยขยายตัวเพิ่มขึ้น ในช่วงระยะเวลาของการลดอัตราภาษีศุลกากรเสร็จสิ้นตามข้อตกลง โดยการลงทุน การจ้างงาน การบริโภค รวมทั้งการส่งออกและนำเข้าจะเพิ่มขึ้น

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของการจัดตั้งตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้าต่อเสถียรภาพของราคาสินค้าในตลาดเงินสด
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นส. อาภานาฏ อังกนันท์ (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. ธวัชชัย จิตรภาณุพันธ์
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาผลกระทบของการจัดตั้งตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้า (Future Market) ³ ต่อเสถียรภาพของราคาสินค้าในตลาดเงินสด ⁴ (Spot Price) โดยพิจารณาผลกระทบของบทบาทของ Hedging และ Speculation ต่อเสถียรภาพของราคาสินค้าและพิจารณาผลกระทบของบทบาทของ Information ต่อเสถียรภาพของราคาสินค้า
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดตั้งตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้า
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	1) ใช้แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ซึ่งเป็นสัญญาที่ตกลงกันระหว่างคู่สัญญา 2 ฝ่ายในการซื้อขายทรัพย์สินชนิดใดชนิดหนึ่งในอนาคต โดยมีการกำหนดมาตรฐานของรูปแบบสัญญาซึ่งจะระบุถึงราคาปริมาณ มาตรฐานของสินค้า เป็นต้น ผู้ซื้อและผู้ขายมีหน้าที่วงเงินมัดจำเพื่อเป็นหลักประกันว่า ณ วันครบกำหนดสัญญา ผู้ซื้อจะทำการชำระราคาของทรัพย์สินและผู้ขายจะทำการส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ซื้อ แนวคิดสัญญาซื้อขายล่วงหน้านี้จะกล่าวถึงการกำหนดราคาสัญญาซื้อขายล่วงหน้า และ 2) แนวคิดเกี่ยวกับตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้า ซึ่งมีบทบาทหลักๆ ที่สำคัญคือ Hedging, Speculation และ Price Discovery เพื่อเป็นแนวทางการพิจารณาผลกระทบของการจัดตั้งตลาดซื้อขายล่วงหน้าต่อเสถียรภาพของราคาสินค้า
แบบจำลอง-เครื่องมือ	การศึกษามูลค่าผลกระทบของการจัดตั้งตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้าต่อเสถียรภาพของราคาแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นส่วนของ Hedging และ Speculation กับส่วนที่สองเป็นส่วนของ Information ซึ่งปัจจัยทั้งสองนี้

³ Future Market = การซื้อขายที่ทั้งผู้ซื้อและผู้ขายตกลงราคา จำนวนและคุณภาพของสินค้าที่แน่นอน แต่มีการส่งมอบสินค้าในอนาคต โดยผู้ซื้อต้องวางเงินมัดจำจำนวนหนึ่งให้กับผู้ขาย ราคาที่ทำการซื้อขายในตลาดเรียกว่า Future Price

⁴ ตลาดเงินสด (Spot Market) = การซื้อขายที่ทั้งผู้ซื้อและผู้ขายตกลงราคา จำนวนและคุณภาพของสินค้าที่จะซื้อขายกัน โดยผู้ซื้อจะจ่ายเงินสดหรือเช็ค และรับสินค้านั้นในทันที ราคาที่ทำการซื้อขายในตลาดเรียกว่า Spot Price

เป็นบทบาทที่สำคัญของตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้า โดยในการวิเคราะห์แต่ละปัจจัยได้แสดงสมมุติฐานและทำการพิสูจน์ด้วยโมเดลทางคณิตศาสตร์ โดยการหาราคาสินค้าและ Variance ของราคาสินค้าในกรณีก่อนมีและหลังมีตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้าและนำค่า Variance ที่ได้มาเปรียบเทียบกับ เพื่อวิเคราะห์ว่า Variance จะมีค่าเพิ่มขึ้นหรือลดลง หลังจากมีตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้าเนื่องจาก Variance ของราคาเป็นค่าที่ใช้วัดความผันผวนของราคาสินค้า

สรุปโดยย่อ

ผลการศึกษาที่ได้จากการเปรียบเทียบค่าความผันผวนของราคาในส่วนแรกพบว่า การที่ผู้ผลิตเข้าไปประกันความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาสินค้าในตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้า ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของราคา ในขณะที่พฤติกรรมการทำกำไรของนักเก็งกำไรในตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้าช่วยให้ราคาสินค้ามีเสถียรภาพมากขึ้น สำหรับในส่วนที่สอง การตกลงราคาสินค้าที่จะซื้อขายไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นทางการ และราคาที่ตกลงกันได้รับการเปิดเผยให้ทราบทั่วไป ซึ่งเมื่อผู้ผลิตและนักเก็งกำไรสามารถคาดคะเนราคาในอนาคตจากข้อมูลที่มีอยู่เหมือนกัน จะทำให้ราคาที่คาดคะเนของผู้ผลิตและนักเก็งกำไรเป็นราคาเดียวกันและถูกต้องมากขึ้น ซึ่งทำให้ปริมาณสินค้าที่มีในตลาดอยู่ในระดับดุลยภาพ เนื่องจากการคาดคะเนราคาสินค้าของผู้ผลิตเป็นตัวกำหนดปริมาณการผลิตที่จะนำออกขายในตลาด และนักเก็งกำไรใช้การคาดคะเนราคาในอนาคตกำหนดปริมาณสินค้าในคลังสินค้าเพื่อทำกำไรเช่นกัน ส่งผลให้ราคาสินค้าในตลาดเงินสดมีเสถียรภาพมากขึ้น และเมื่อการเปรียบเทียบในกรณีพิเศษส่วนใหญ่ให้ข้อสรุปว่า ความผันผวนของราคาจะลดลงเมื่อมีตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้า (Future Market) ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่า ตลาดซื้อขายสินค้าล่วงหน้าช่วยให้ราคาสินค้าในตลาดเงินสดมีเสถียรภาพมากขึ้น

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตต่อปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นส. สุภัทรา อภัยวงศ์ (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. นราทิพย์ ชูติวงศ์
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาภาวะตลาดบัตรเครดิตในประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ✦ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตต่อปริมาณการเงินฝากในธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ✦ ศึกษาวัดความสามารถในการทดแทนกันระหว่างเงินและบัตรเครดิต
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลแบบitudyจากอปท. ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1987-1996 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตต่อปริมาณเงินฝากในบัญชีธนาคารพาณิชย์ จะใช้ข้อมูลเฉพาะบัตรเครดิตที่ออกโดยธนาคารพาณิชย์และสถาบันผู้ออกบัตรชาร์จการ์ด (บัตรอเมริกันเอ็กซ์เพรสและบัตรไดเนอร์คลับ) และปริมาณเงินฝากที่ใช้ในการศึกษาจะหมายถึงปริมาณเงินฝากในบัญชีสะสมทรัพย์ บัญชีเงินฝากประจำและบัญชีกระแสรายวันในธนาคารพาณิชย์
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	1) การศึกษาความสัมพันธ์ของปริมาณการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตต่อปริมาณเงินฝากในบัญชีประเภทต่างๆ ในประเทศไทยโดยศึกษาความสัมพันธ์ของการออมกับตัวแปรรายได้ที่แท้จริง, อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและปริมาณการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต ซึ่งการศึกษารายได้ที่แท้จริง ศึกษาจากทฤษฎีสถิติฐานรายได้สัมพันธ์ของเคนส์ (Keynes Saving Function) ที่ให้เห็นว่า รายได้มีความสัมพันธ์ต่อการออมในทิศทางเดียวกัน ในการศึกษานี้ คาดว่า จะได้รับผลลัพธ์เช่นเดียวกัน ข้อมูลที่ใช้แทนรายได้ที่แท้จริงคือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศประกาศล่าช้าจึงใช้ข้อมูลในช่วงเวลาที่แล้ว, การศึกษาอัตราดอกเบี้ยเงินฝากอาศัยทฤษฎีเศรษฐศาสตร์แบ่งผลของการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงต่อการออมออกเป็นผลของการทดแทนระหว่างการบริโภคในปัจจุบันและการบริโภคในอนาคตกับผลทางรายได้ของ Ando-Modigliani 2) การวัดระดับความสามารถของการทดแทนระหว่างเงินและบัตรเครดิตจะนำทฤษฎี Consumer Demand Theory พัฒนาโดย Chetty (1965) ที่ใช้ศึกษาการ

ทดแทนกันระหว่างเงินกับบัญชีเงินฝากประจำมาปรับใช้วัดการทดแทน
ระหว่างเงินกับบัตรเครดิต

แบบจำลอง-เครื่องมือ

การวิเคราะห์เชิงพรรณนาเกี่ยวกับสภาวะตลาดบัตรเครดิตใน 5 หัวข้อ
หลักคือ ผลกระทบบัตรเครดิต, ช่องทางการจัดจำหน่าย, ราคา, การส่งเสริม
การจำหน่าย, โครงสร้างและการแข่งขันในตลาดบัตรเครดิต การ
วิเคราะห์ตลาดบัตรเครดิตจะพิจารณาถึงปัจจัยภายในตลาดได้แก่ ส่วน
แบ่งตลาดทั้งบัตรในประเทศและระหว่างประเทศ ระดับการกระจุกตัว
การกีดกันการเข้ามาแข่งขันในตลาดและพิจารณาผลกระทบจากปัจจัย
ภายนอกได้แก่ นโยบายอุปท. ผลกระทบจากการเข้ามาของสถาบันออก
บัตรจากต่างประเทศและการจัดตั้งชมรมบัตรเครดิต ส่วนการศึกษา
ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตต่อปริมาณเงินฝากใน
บัญชีกระแสรายวัน บัญชีสะสมทรัพย์ บัญชีฝากประจำและการวัดระดับ
ความสามารถการทดแทนระหว่างเงินและบัตรเครดิตจะทำการคำนวณ
ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดตามแบบจำลองเศรษฐมิติรูปแบบฟังก์ชันการถดถอย

สรุปโดยย่อ

ผลการศึกษาพบว่า บัตรเครดิตสามารถทดแทนเงินในความหมายแคบได้
ต่ำ การใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตมีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินฝากบัญชี
กระแสรายวันในธนาคารพาณิชย์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ผลการ
ศึกษาไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการใช้จ่ายผ่านบัตร
เครดิตในประเทศไทยยังไม่สามารถเข้ามาแทนที่การใช้เช็คได้สมบูรณ์
การทำธุรกรรมในประเทศไทยส่วนใหญ่ยังคงใช้เช็คเป็นศูนย์กลางการทำธุร
กรรมทำให้ผู้ถือบัตรเครดิตยังคงใช้จ่ายด้วยเช็คควบคู่กับการใช้จ่ายผ่าน
บัตรเครดิต และพบว่า การใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตมีความสัมพันธ์ทิศทาง
เดียวกับการฝากเงินในบัญชีสะสมทรัพย์และบัญชีฝากประจำเนื่องจากผู้
ถือบัตรเครดิตสามารถลดปริมาณการถือเงินสดในกรณีฉุกเฉิน
(Precaution Demand for Money) และในช่วงระยะเวลาที่รอการชำระ
หนี้ ผู้ถือบัตรสามารถนำเงินไปหมุนเวียนลงทุน และสามารถโอนเงิน
จำนวนนี้ไปฝากในบัญชีของธนาคารพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทน ดังนั้น
หากผู้ควบคุมนโยบายทางการเงินจำกัดวงเงินการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต
ในระยะยาวอาจส่งผลกระทบให้เงินออมบางส่วนลดลง และทำให้สภาพ
คล่องทางการเงินในระบบเศรษฐกิจลดลง รวมทั้งจะส่งผลให้ผู้ถือบัตร
เครดิตส่วนหนึ่งกลับมาใช้จ่ายด้วยเช็คสูงขึ้น

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของการดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทยต่ออัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินของไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. บุษบา บุญภัทรรักษา (มหาวิทยาลัยรามคำแหง)
อาจารย์ที่ปรึกษา	นาย ทำนอง ดาศรี
ปีที่เสนอ	2538
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาว่าการใช้นโยบายการเงินโดยใช้เครื่องมือ Open Market Operation : OMO ผ่านตลาดซื้อคืนจะมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองต่อความต้องการในการปรับสภาพคล่องในตลาดเงินระยะสั้นได้เพียงไร + เพื่อศึกษาว่าอัตราดอกเบี้ยของตลาดซื้อคืนมีลักษณะเป็นอัตราดอกเบี้ยชี้นำ (Leading Indicator) ของตลาดเงินระยะสั้นที่ทำให้อัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินระยะสั้นอื่นต้องเปลี่ยนแปลงตามหรือไม่
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลาเป็นรายเดือนระหว่างปี พ.ศ. 2530 – พ.ศ. 2537
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยแนวคิดที่ว่าตลาดซื้อคืน (Repurchase Market) เป็นตลาดการเงินระยะสั้นที่ธนาคารแห่งประเทศไทยใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินนโยบายทางการเงิน และเป็นตลาดที่เป็นสื่อกลางในการถ่ายเทเงินระหว่างสถาบันการเงิน จึงนับได้ว่าตลาดซื้อคืนเป็นตลาดที่มีบทบาทและความสำคัญในการปรับสภาพคล่องของสถาบันการเงินของไทยแห่งหนึ่ง ประกอบกับตลาดซื้อคืนนั้นมีลักษณะที่ค่อนข้างจะเป็นตลาดแข่งขันสมบูรณ์ ดังนั้นอัตราดอกเบี้ยในตลาดซื้อคืนจึงถือได้ว่าเป็นอัตราดอกเบี้ยที่สะท้อนอุปสงค์และอุปทานของเงินทุนในตลาดได้อย่างแท้จริง และน่าจะเป็นอัตราดอกเบี้ยชี้นำ (Leading Indicator) อัตราดอกเบี้ยอื่นๆ ในตลาดเงินระยะสั้นได้ด้วย
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาโดยการวิเคราะห์สัดส่วน (Ratio Analysis) ของการเสนอซื้อ-ขายพันธบัตรในตลาด และการวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยใช้วิธี Granger Causality Test เพื่อทดสอบว่าอัตราดอกเบี้ยในตลาดซื้อคืนจะเป็นอัตราที่ Lead หรือ Lag กับอัตราดอกเบี้ยอื่นๆ ในตลาดเงินระยะสั้นซึ่งได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของธนาคารแห่งประเทศไทย (Bank Rate), อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (Interbank Rate), อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ (LIBOR) และ

สรุปโดยย่อ

อัตราดอกเบี้ยให้กู้ยืมแก่ลูกค้าชั้นดี (Prime Rate หรือ MOR) โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร จากผลการศึกษาพบว่า อัตราดอกเบี้ยในตลาดซื้อคืนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับอัตราดอกเบี้ยอื่นๆ โดยมีทิศทางความสัมพันธ์ในลักษณะ Unidirectional Causality คืออัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมจากธนาคารแห่งประเทศไทยและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ (LIBOR) มีผลในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยในตลาดซื้อคืน และอัตราดอกเบี้ยในตลาดซื้อคืนมีผลในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้าชั้นดี (MOR) ส่วนทางด้านอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (Interbank Rate) นั้นมีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยในตลาดซื้อคืนในหลายลักษณะกล่าวคือ มีความสัมพันธ์ในลักษณะ Unidirectional Causality คืออัตราดอกเบี้ยในตลาดซื้อคืนมีผลในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยกู้ยืมระหว่างธนาคารในปี พ.ศ. 2532 และพ.ศ. 2536 และมีความสัมพันธ์ในลักษณะ Feedback Causality คืออัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมระหว่างธนาคารกับอัตราดอกเบี้ยในตลาดซื้อคืนมีผลในการกำหนดซึ่งกันและกัน ในปี พ.ศ. 2533, 2535 และพ.ศ. 2537 แต่สำหรับในปีพ.ศ. 2534 ซึ่งเป็นช่วงที่สงครามอ่าวเปอร์เซียเพิ่งยุติพบว่า ทั้งสองต่างเป็นอิสระต่อกันนั่นคือต่างไม่ใช่ตัวกำหนดซึ่งกันและกัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าอัตราดอกเบี้ยในตลาดซื้อคืนสามารถใช้เป็นอัตราดอกเบี้ยชี้นำอัตราดอกเบี้ยตัวอื่นๆ ในตลาดเงินให้เปลี่ยนแปลงตามได้ในระดับหนึ่ง และการดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทยผ่านตลาดซื้อคืนจะมีผลต่อการเคลื่อนไหวของอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินระยะสั้นด้วย

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของการเปิดเสรีทางการเงินต่อความต้องการถือเงินและตัวแปรทางเศรษฐกิจในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. ทศพร โกมลเจริญศิริ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ อรุณ เกียรติสาร
เดือน/ปี	ตุลาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาผลกระทบของนโยบายและมาตรการการเปิดเสรีทางการเงินต่อความต้องการถือเงินตัวแปรทางการเงินที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ + เพื่อเปรียบเทียบช่วงก่อนและเมื่อมีการเปิดเสรีภาพทางการเงินว่า มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ สำหรับความต้องการถือเงินและตัวแปรทางการเงินต่าง ๆ
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลาในรายไตรมาสตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 - 2538 โดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ช่วง เพื่อทำการเปรียบเทียบกันคือตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 - 2532 และปี พ.ศ. 2533 - 2538
ทฤษฎี - แนวคิดที่ใช้	ได้แก่ทฤษฎีปริมาณเงินของสำนักคลาสสิก (The Quantity Theory) ซึ่งแบ่งเป็น Transaction Approach และ Income Approach
แบบจำลอง - เครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยอาศัยสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) และใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) ซึ่งแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้นำเอาข้อมูลจากทฤษฎีต่าง ๆ มาประยุกต์เป็นแนวทางการสร้างแบบจำลองให้เหมาะสมกับประเทศไทย โดยสามารถแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือประเภทของการทดสอบความต้องการถือเงิน และประเภทของตัวแปรทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเสรีทางการเงินที่สำคัญ คือ อัตราดอกเบี้ยการลงทุนและการออม ซึ่งมีทั้งหมด 8 แบบจำลองด้วยกันได้แก่ ความต้องการถือเงินในความหมายแคบ - ในความหมายกว้าง, ค่าความเร็วในการหมุนเวียนของปริมาณเงินในความหมายแคบ - ความหมายกว้าง, อัตราดอกเบี้ยให้กู้ (MLR), อัตราดอกเบี้ยเงินฝากในประเทศเฉลี่ย, การออมที่แท้จริง และการลงทุนที่แท้จริง
สรุปโดยย่อ	จากการวิเคราะห์พบว่า ในช่วงเปิดเสรีทางการเงินนั้น ตัวแปรที่มีบทบาทเพิ่มขึ้นจากเดิม โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำและออมทรัพย์เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ที่แท้จริง, อัตราดอกเบี้ย

ดอกเบี้ยเงินฝากของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่แท้จริง, อัตราดอกเบี้ยต่างประเทศที่แท้จริง, สาขานาการพาณิชย์ และเครื่องฝากถอนเงินอัตโนมัติ โดยที่ความต้องการถือเงินในความหมายกว้างเพิ่มมากขึ้นต่างจากความ ต้องการถือเงินในความหมายแคบที่เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยแสดงว่า ความ ต้องการถือเงินในความหมายแคบจะมีแนวโน้มลดลง ในขณะที่ความ ต้องการถือเงินในความหมายกว้างยังคงเพิ่มขึ้นต่อไป และคาดว่าจะมี บทบาทเพิ่มมากขึ้นในระบบเศรษฐกิจ ค่าความเร็วในการหมุนเวียนของ ปริมาณเงินในความหมายแคบในช่วงก่อนและเมื่อเปิดเสรีทางการเงินถูก กำหนดด้วยรายได้ และความต้องการถือเงินในความหมายแคบ แต่ตัวแปรนำทั้ง 2 นี้ต่างก็มีบทบาทลดลงในช่วงเปิดเสรีทางการเงินและค่า ความเร็วในการหมุนเวียนของปริมาณเงินในความหมายแคบที่ค่าเพิ่มขึ้น ในขณะที่ในความหมายกว้างมีค่าลดลง ทางด้านอัตราดอกเบี้ยให้กู้ยืม พบว่า อัตราดอกเบี้ย Interbank rate ยังคงมีบทบาทต่อการกำหนด MLR คงเดิม ในขณะที่อัตราเงินเพื่อมีความสำคัญต่อการกำหนด MLR เพิ่ม มากขึ้นและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน อัตราดอกเบี้ยรับใน ประเทศ (เงินฝาก) ถูกกำหนดโดยอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ในครั้งปีก่อน และ อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมถูกกำหนดโดยอัตราดอกเบี้ยรับในประเทศ (เงิน ฝาก) ในไตรมาสก่อน ซึ่งเมื่อยกเลิกเพดานอัตราดอกเบี้ยแล้วจะทำให้ อัตราดังกล่าวมีการเคลื่อนไหวตามกลไกตลาดมากขึ้น ส่วนในด้านการ ออมที่แท้จริงนั้นเมื่อเปิดเสรีทางการเงินแล้วพบว่า ตัวแปรความต้องการ ถือเงินในความหมายกว้างไตรมาสก่อนหน้า 1 ไตรมาส และอัตราดอก เบี้ยต่างประเทศที่แท้จริงได้เปลี่ยนแปลงทิศทางความสัมพันธ์เป็นทิศทาง ตรงกันข้ามในการกำหนดการออม โดยช่วงก่อนการเปิดเสรีทางการเงิน นั้น ตัวแปรความต้องการถือเงินในความหมายกว้างไตรมาสก่อนหน้า 1 ไตรมาสมีความสัมพันธ์เป็นไปในเชิงบวก ส่วน อัตราดอกเบี้ยต่างประเทศ ที่แท้จริงมีความสัมพันธ์เป็นไปในเชิงลบ ส่วนทางการลงทุนพบว่าเมื่อเปิดเสรี ทางการเงินแล้วตัวแปรเงินทุนสุทธิจากต่างประเทศ และส่วนต่างของ อัตราดอกเบี้ยในประเทศและต่างประเทศได้เปลี่ยนแปลงทิศทางความ สัมพันธ์ เป็นการกำหนดการลงทุนในทิศทางตรงกันข้ามด้วย โดยช่วง ก่อนการเปิดเสรีทางการเงินนั้นตัวแปรเงินทุนสุทธิจากต่างประเทศมีความ สัมพันธ์เป็นไปในเชิงบวก ส่วนตัวแปรทางส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยใน ประเทศและต่างประเทศนั้นมีความสัมพันธ์เป็นไปในเชิงลบ

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของการเปิดเสรีทางการเงินต่อปัจจัยพื้นฐานการเกิดเงินเฟ้อของไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. วรณวิภา คุภัจจุรัส (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. ดร. ปราภากร อาภาศิลป์
เดือน/ปี	29 พฤษภาคม 2541
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ทดสอบความเป็นไปได้ของการใช้แบบจำลองเงินเฟ้อตามแนวคิดสำนักการเงินนิยมในการศึกษาข้อมูลของประเทศไทย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระที่ปรากฏในแบบจำลอง โดยใช้วิธีทางสถิติเพื่อหาข้อสรุปทิศทางความสัมพันธ์และอธิบายเหตุผลตามแนวคิดสำนักการเงินนิยมว่า เป็นไปตามที่คาดการณ์หรือไม่ และทดสอบความล่าช้าของตัวแปรแต่ละตัวที่ส่งผลต่อเงินเฟ้อ ✦ ศึกษาเสถียรภาพเชิงโครงสร้างของแบบจำลองโดยพิจารณาว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่กำหนดเงินเฟ้อว่า มีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังเปิดเสรีทางการเงิน
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลแบบทุติยภูมิ (secondary data) เกี่ยวกับตัวแปรทางเศรษฐกิจของปัจจัยพื้นฐานกำหนดเงินเฟ้อของไทยและอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยรายไตรมาสของประเทศไทยที่คำนวณจากดัชนีราคาผู้บริโภคโดยทั่วไป แบ่งเป็น 2 ช่วงเวลา คือ ช่วงก่อนเปิดเสรีทางการเงินใช้ข้อมูลตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2528 ถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2532 ช่วงหลังเปิดเสรีทางการเงิน ใช้ข้อมูลตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ปี 2532 ถึงไตรมาสที่ 4 ปี 2538
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ใช้หลักการเฉพาะตามแนวความคิดของสำนักการเงินนิยม (Monetarist Approach) ที่มองว่า เงินเฟ้อเสมือนเป็นปรากฏการณ์ทางการเงินที่มีสาเหตุจากความไม่เหมาะสมของนโยบายการเงินและการคลัง โดยกล่าวว่า ปัจจัยทางการเงินเป็นหลักของขบวนการเกิดเงินเฟ้อ สามารถดำเนินการแก้ไขโดยดำเนินนโยบายที่เหมาะสม ปฏิเสธแนวความคิดของเงินเฟ้อที่เกิดจากโครงสร้างว่าจะเกิดในประเทศกำลังพัฒนาจริงแต่เป็นผลภายหลังของเงินเฟ้อมากกว่าเป็นสาเหตุหลักของการบิดเบือนในราคา โดยเชื่อมั่นในการปล่อยให้เศรษฐกิจเป็นอิสระ มีการแทรกแซงของรัฐบาลน้อยที่สุด สมมติฐานที่ใช้ในการศึกษามีอยู่ว่า “การเปิดเสรีทางการเงินของประเทศไทยเป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวที่รุนแรงขึ้นของภาวะเงินเฟ้อที่คำนวณจากดัชนีราคาผู้บริโภคโดยทั่วไป อันสืบเนื่องมาจากการ

เปลี่ยนแปลงในตัวแปรทางเศรษฐกิจบางประการตามแนวความคิดของ
สำนักการเงินนิยม"

แบบจำลอง-เครื่องมือ ในการวิเคราะห์เชิงปริมาณได้ใช้วิธีการทางสถิติและเศรษฐมิติ
(Econometric model) โดยวิธี Standard Ordinary Least Square
เพื่อทดสอบแบบจำลองเศรษฐศาสตร์มหภาคเกี่ยวกับเงินเฟ้อตามแนวคิด
สำนักการเงินนิยม รวมถึงการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับเสถียรภาพเชิง
โครงสร้างเพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างเงินเฟ้อและตัว
แปรทางเศรษฐกิจต่างๆ ก่อนและหลังเปิดเสรีทางการเงิน โดยใช้ตัวแปร
หุ่น (Dummy variable) และ Chow test

สรุปโดยย่อ

จากผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรเงินเฟ้อภายหลังเปิดเสรีทางการเงินเพิ่ม
ขึ้นอย่างมาก อัตราดอกเบี้ยในประเทศมีทิศทางใกล้เคียงกับอัตราดอกเบี้ย
ต่างประเทศมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงตัวคุณทางการเงินและเงินเฟ้อ
ในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมมีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางตรงข้ามกับเงิน
เฟ้อในประเทศ ทั้งที่ก่อนเปิดเสรีทางการเงินมีการเคลื่อนไหวในทิศทาง
เดียวกัน สำหรับผลการศึกษาเชิงปริมาณโดยวิธี Standard Ordinary
Least Square เพื่อศึกษาตัวแปรในแบบจำลองเงินเฟ้อตามแนวคิดสำนัก
การเงินนิยมพบว่า ข้อมูล Time series ที่ใช้มีปัญหา secondary order
autoregression เมื่อทำการแก้ปัญห สมการที่ได้รับให้เครื่องหมาย
ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในสมการเป็นไปตามทฤษฎีทุกตัวยกเว้น เงิน
เฟ้อต่างประเทศและการเปลี่ยนแปลงของการคาดการณ์อัตราแลกเปลี่ยน
สำหรับผลการทดสอบเสถียรภาพเชิงโครงสร้างของแบบจำลองเปรียบ
เทียบก่อนและหลังเปิดเสรีทางการเงินโดยใช้ตัวแปรหุ่นพบว่า ก่อนเปิด
เสรีทางการเงิน ตัวแปรเงินเฟ้อต่างประเทศเท่านั้นที่ผ่านความเชื่อมั่นทาง
สถิติที่ระดับ 90% แต่ให้เครื่องหมายไม่ตรงกับที่คาดการณ์ไว้ หลังเปิด
เสรีทางการเงิน การเปลี่ยนแปลงตัวคุณทางการเงินและเงินเฟ้อต่าง
ประเทศมีความเชื่อมั่นทางสถิติ 90% แต่ให้เครื่องหมายไม่เป็นตามที่คาด
การณ์ไว้ และผลการทดสอบเสถียรภาพเชิงโครงสร้างโดยวิธี Chow Test
พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเงินเฟ้อและปัจจัยพื้นฐานกำหนดเงินเฟ้อ
ตามแนวคิดสำนักการเงินนิยมยังคงไม่เปลี่ยนแปลง แม้มีการเปิดเสรีทาง
การเงิน

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของการพัฒนาอุตสาหกรรมกับคุณภาพชีวิต
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. กิ่งแก้ว เลติ (มหาวิทยาลัยรามคำแหง)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. อัสมิงพงศ์ ฉัตราคม
ปีที่เสนอ	2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อการเพิ่มขึ้นของรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP per capita) + เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของตัวแปรรายได้ประชาชาติต่อหัวที่เพิ่มสูงขึ้นที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตทางด้านสังคมและด้านสิ่งแวดล้อม
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบภาคตัดขวาง (Cross Section Data) จากประเทศต่างๆ ทั่วโลกที่มีประชากรมากกว่า 1 ล้านคนจำนวน 125 ประเทศ ในปี 1990 และ 1991 โดยดัชนีวัดคุณภาพชีวิตในด้านสังคมนั้นแบ่งออกเป็น ด้านการศึกษาซึ่งใช้ข้อมูลอัตราการเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมเป็นตัวแปรแทน และด้านการสาธารณสุขใช้ข้อมูลอายุขัยโดยเฉลี่ยของประชากรและอัตราการตายของทารกที่มีอายุต่ำกว่า 1 ปีเป็นตัวแปรแทน ส่วนดัชนีที่ใช้วัดคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นใช้ข้อมูลจำนวนร้อยละของประชากรที่มีน้ำสะอาดอุปโภคและบริโภคเป็นตัวแปรแทน
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยทฤษฎีการเจริญเติบโตของ Adam Smith ทฤษฎีวิวัตรแห่งความยากจน(Theories of Vicious Circles) ของ Nurkse ทฤษฎีความเจริญเติบโตแบบสมดุล(Balance Growth) ของ Rodan และทฤษฎีความเจริญเติบโตแบบไม่สมดุล (Unbalance Growth) ของ Rostow มาใช้เป็นพื้นฐานในการอธิบายการศึกษา
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยการสร้างแบบจำลองสมการเชิงเดียว (Single Regression Model) สำหรับตัวแปรแต่ละตัวในรูปของ Log-Linear Equation และ Semi-Log-Linear Equation และประมาณค่าด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด
สรุปโดยย่อ	จากผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาอุตสาหกรรมทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP per capita) เพิ่มขึ้นจริงอย่างมีนัยสำคัญโดยเพิ่มขึ้นในอัตราเร่ง และรายได้ประชาชาติต่อหัวที่เพิ่มสูงขึ้นนี้ส่งผลทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งในด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยวัดได้จากการเพิ่มสูงขึ้นของอัตราการเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมและอายุขัยโดย

เฉลี่ยของประชากร การลดลงของอัตราการตายของทารกที่มีอายุต่ำกว่า 1 ปี รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของจำนวนร้อยละของประชากรที่มีน้ำสะอาด อุปโภคและบริโภค แต่ทั้งนี้ก็ยังมียปัจจัยอื่นๆ อีกที่มีอิทธิพลร่วมด้วยเช่น นโยบายของรัฐบาล ความเจริญก้าวหน้าทางแพทย์ เป็นต้น ซึ่งมีได้ถูกจัด เข้าไปในแบบจำลองของการศึกษาค้างนี้

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของการยอมรับพันธะข้อ 8 และการผ่อนคลายการบริวรรตเงินตราต่อดุลชำระเงินของไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. จารุวรรณ พึ่งประเสริฐกุล (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาห์
เดือน/ปี	พฤษภาคม 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ ศึกษาถึงสาระสำคัญและสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยต้องประกาศยอมรับพันธะข้อ 8 และการผ่อนคลายการบริวรรตเงินตรา + ศึกษาถึงผลกระทบของการยอมรับพันธะข้อ 8 และการผ่อนคลายการบริวรรตเงินตราที่มีต่อดุลการชำระเงินของประเทศไทย
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาเป็นรายไตรมาสตั้งแต่ ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2530 – ไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2538 ในด้านของข้อมูลนั้น อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงจะใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงโดยเฉลี่ยของแต่ละไตรมาส โดยการถ่วงน้ำหนักด้วยสัดส่วนการค้าของแต่ละประเทศกับประเทศไทย ทั้งนี้ได้อาศัย 7 ประเทศคู่ค้าสำคัญในอันดับต้นๆ ของประเทศไทยได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา เยอรมัน อังกฤษ สิงคโปร์ มาเลเซีย และเนเธอร์แลนด์ ส่วนข้อมูลดัชนีราคาผู้บริโภคนั้นใช้ราคาคงที่ในไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2533 อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงในประเทศและต่างประเทศจะใช้อัตราดอกเบี้ยลูกค้าชั้นดี (MLR or prime rate) หักออกด้วยอัตราเงินเฟ้อ ทั้งนี้ข้อมูลที่จะไม่นำมาพิจารณาในที่นี้ได้แก่เงินทุนเคลื่อนย้ายของทางการและของธนาคารพาณิชย์ เงินโอนสุทธิให้แก่ชาวต่างประเทศ (ดุลบริจาค) เนื่องจากมีข้อสมมติในการศึกษาว่าการยอมรับพันธะข้อ 8 และการผ่อนคลายการบริวรรตเงินตรานั้นไม่มีผลกระทบต่อตัวแปรทั้ง 3 นี้
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	แนวคิดเกี่ยวกับดุลการชำระเงิน (balance of payment) และดุลยภาพภายใน, การควบคุมการบริวรรตเงินตรา (exchange control)
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์ทั้งในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ในสมการ
สรุปโดยย่อ	จากผลการศึกษาในเชิงพรรณนาพบว่าในอดีตประเทศไทยมีการควบคุมการบริวรรตเงินตราต่างประเทศมาโดยตลอด แต่ต่อมาเมื่อระบบเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น การลงทุนและการค้ามีการขยายตัวอย่างรวดเร็วทำให้รัฐมองเห็นความจำเป็นที่จะต้องทำการปรับปรุงระบบการเงินให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้

ประเทศไทยต้องยอมรับพันธะข้อ 8 และการผ่อนคลายการปฏิวัติเงินตราของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และจากการศึกษาในเชิงปริมาณโดยแบ่งการพิจารณาออกเป็น ดุลบัญชีสินค้า-บริการ, บัญชีทุนเคลื่อนย้าย (ไม่รวมทางภาครัฐและธนาคารพาณิชย์) และดุลการชำระเงินนั้นพบว่า ภายหลังจากการยอมรับพันธะข้อ 8 และการผ่อนคลายการปฏิวัติเงินตรานั้นมีผลทำให้มูลค่าการส่งออกของสินค้า-บริการมีการเปลี่ยนแปลงที่ลดลง, การนำเข้าของสินค้า-บริการเพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดลดลง ส่วนบัญชีทุนเคลื่อนย้ายนั้นพบว่ามีการเพิ่มขึ้นแต่ในอัตราที่ลดลง ซึ่งจากผลกระทบโดยรวมที่เกิดขึ้นกับดุลบัญชีทั้งสองคือ ดุลบัญชีเดินสะพัดและดุลบัญชีทุนเคลื่อนย้ายนั้น ได้ส่งผลให้การยอมรับพันธะข้อ 8 และการผ่อนคลายการปฏิวัติเงินตรามีผลกระทบทำให้ดุลการชำระเงินลดลง แต่ทั้งนี้ผู้จัดทำได้ให้เหตุผลของการศึกษาว่าที่มีผลการศึกษาออกมาเป็นเช่นนี้มีได้มีสาเหตุมาจากตัวแปรที่กำหนดขึ้นในแบบจำลอง แต่เป็นเพราะว่ามีสาเหตุมาจากปัจจัยภายนอกแบบจำลองสมการมากกว่า เช่น ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ซบเซา, สินค้าไทยไม่มีศักยภาพในการแข่งขัน, การเสียเปรียบด้านต้นทุนและเทคโนโลยีในการผลิต ฯ

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของการรวมภาคเกษตรในข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียนต่อเศรษฐกิจไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายสันติ กาญจนหัตถกิจ (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. ดร. ขวัญใจ อรุณสมบัติ
เดือน/ปี	2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ วิเคราะห์ผลกระทบจากการลดภาษีศุลกากรของไทยและประเทศสมาชิกอาเซียนในสินค้าเกษตรว่าจะส่งผลกระทบต่อผลผลิตของไทยอย่างไร ✦ วิเคราะห์ผลกระทบจากการลดภาษีศุลกากรของไทยและประเทศสมาชิกอาเซียนในสินค้าเกษตรว่าจะส่งผลกระทบต่อปริมาณการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยไปประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นอย่างไร ✦ ศึกษาผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการนำสินค้าเกษตรของไทยเข้าสู่ข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียนต่อระบบเศรษฐกิจไทยโดยรวม
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลทุติยภูมิเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการที่จะต้องปฏิบัติตามพันธะกรณีของประเทศสมาชิกอาเซียน 6 ประเทศคือ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์และบรูไน โดยไม่รวมประเทศสมาชิกใหม่คือ เวียดนาม ลาวและพม่า
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ใช้ทฤษฎีของแบบจำลอง CAMGEM องค์ประกอบหลักของแบบจำลองมี 2 ส่วนคือ 1) ฐานข้อมูลของแบบจำลองเป็นตารางผลผลิตและปัจจัยการผลิต 2) สมการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเศรษฐกิจต่างๆ ในเชิงพฤติกรรม ในแบบจำลองมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหลักที่ต้องใช้สมการกำหนดพฤติกรรมของตัวแปรในระบบเศรษฐกิจเป็นตัวอธิบายอยู่ด้วยกัน 6 ประเภคือ โครงสร้างการผลิต, การบริโภคและการออม, การลงทุน, การส่งออก การนำเข้า, การกำหนดราคาและการเข้าสู่ดุลยภาพ
แบบจำลอง-เครื่องมือ	การศึกษาเชิงปริมาณใช้แบบจำลอง CAMGEM (Chulalongkorn and Monash General Equilibrium Model) เป็นแบบจำลองดุลยภาพทั่วไปของประเทศ ฐานข้อมูลที่ใช้ในแบบจำลองคือ ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตปี 1990 การศึกษานี้จัดฐานข้อมูลใหม่ให้มีขนาดเล็กลงเหลือเพียง 42x42 สาขา แบ่งออกเป็นภาคเกษตร 30 สาขา ภาคอุตสาหกรรม 11 สาขาและภาคบริการ 1 สาขา การวิเคราะห์ผลกระทบของข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียนที่มีต่อประเทศไทยแบ่งผลเป็น 2 ส่วนคือ 1. ผลกระทบที่เกิดจากการที่ประเทศไทยลดภาษีให้แก่ประเทศสมาชิกอาเซียน (ผล

กระทบหลัก) 2. ผลกระทบที่เกิดจากการที่ประเทศสมาชิกอาเซียนลดภาษีให้แก่ประเทศไทย (ผลกระทบรอง) เมื่อรวมผลกระทบทั้งสองเป็นผลกระทบทั้งหมด การคำนวณหาผลลัพธ์ของแบบจำลองใช้การคำนวณแบบ Johansen Linearization Method

สรุปโดยย่อ

การศึกษาพบว่า การลดอัตราภาษีศุลกากรสินค้าเกษตรระหว่างไทยและประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ ให้แก่กัน ทำให้การผลิตในแต่ละสาขาการผลิตมีทั้งขยายตัวและหดตัว โดยสาขาการผลิตที่มีการขยายตัว ก็เนื่องมาจากการลดลงของต้นทุนการผลิต ทำให้ระดับราคายาภายในประเทศลดลง และทำให้การส่งออกเพิ่มสูงขึ้น ก่อให้เกิดการขยายตัวทางด้านการผลิตในสาขาการผลิตนั้น สาขาการผลิตที่มีการขยายตัวทางด้านการผลิตสูงสุดได้แก่ ข้าว ส่วนสาขาการผลิตที่หดตัวก็เนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของต้นทุนการผลิต และการโดนโจมตีจากคู่แข่งจากประเทศสมาชิกอาเซียน สาขาการผลิตที่มีการหดตัวมากที่สุดได้แก่ น้ำตาล

ทางด้านผลกระทบที่มีต่อการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยไปยังประเทศสมาชิกอาเซียนพบว่า การส่งออกสินค้าเกษตรของไทยไปประเทศอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์มีเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากอัตราภาษีศุลกากร สินค้าเกษตรของทั้งสองประเทศก่อนเข้าร่วมข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียนมีอัตราสูง เมื่อทั้งสองประเทศลดอัตราภาษีศุลกากรสินค้าเกษตรลงให้แก่ไทยทำให้ปริมาณการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยไปทั้งสองประเทศเพิ่มขึ้น สุดท้ายผลกระทบที่มีต่อระบบเศรษฐกิจมหภาคของไทยนั้น ทำให้ประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มสูงขึ้นเพียงร้อยละ 0.043 แม้ว่ารายได้ของรัฐบาลจากภาษีศุลกากรลดลงก็ตาม

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของการรับช่วงซื้อตั๋วสัญญาใช้เงินของธนาคารแห่งประเทศไทยต่อมูลค่าการส่งออกของประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. ธัญรัตน์ เนียมสกุล (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร. สมพงษ์ อรพินท์
เดือน/ปี	มีนาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✚ เพื่อศึกษาว่าการให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อส่งออกของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยการรับช่วงซื้อตั๋วสัญญาใช้เงินมีผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกของไทยหรือไม่อย่างไร
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิรายปีตั้งแต่พ.ศ.2518-2537 รวมระยะเวลา 20 ปี ซึ่งข้อมูลทางด้านมูลค่าการส่งออกนั้นจะแยกผลกระทบออกเป็น 3 ด้านคือมูลค่าการส่งออกทั้งหมด, มูลค่าการส่งออกสินค้าภาคเกษตรกรรมและมูลค่าการส่งออกสินค้าภาคอุตสาหกรรม
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ ซึ่งใช้แบบจำลอง Two Stage Least Square : TSLS หรือการวิเคราะห์โดยการถดถอย 2 ขั้น
สรุปโดยย่อ	จากการศึกษาพบว่า การรับช่วงซื้อตั๋วสัญญาใช้เงินของธนาคารแห่งประเทศไทยนั้นมีผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกภาคอุตสาหกรรม, ภาคทั่วไป และภาคเกษตร (โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่า 3.191%, 2.106% และ 0.562%) ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันทั้งในรูปแบบของมูลค่าการรับช่วงซื้อและในรูปของอัตราการรับช่วงซื้อตั๋ว แสดงให้เห็นว่านโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทยด้านการให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อการส่งออกในรูปของการรับช่วงซื้อตั๋วสัญญาใช้เงินนั้นมีความสำคัญกับการส่งออกของไทยเป็นอย่างยิ่ง

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อการลงทุนในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย รัตนโกมุท
ผู้จัดทำ	นางสาวนวพร สวัสดิสาระ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2539
วัตถุประสงค์	+ เพื่อศึกษาถึงสภาพของการลงทุนในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์เพื่อศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อการลงทุนในหมวดสินค้าอิเล็กทรอนิกส์สำเร็จรูป + เพื่อศึกษาผลกระทบของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อการลงทุนในหมวดชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือข้อมูลทุติยภูมิรายปี พ.ศ.2515-2538 ที่เก็บรวบรวมจากหน่วยงานราชการและเอกชน รวมทั้งเอกสารและบทความต่างๆที่เกี่ยวข้อง
ทฤษฎี-แนวคิด	การศึกษานี้ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยอาศัยสมการกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) เป็นตัวทดสอบแบบจำลอง
แบบจำลอง-เครื่องมือ	การศึกษานี้ใช้แบบจำลอง 2 แบบจำลองด้วยกัน คือ แบบจำลองการลงทุนในหมวดสินค้าอิเล็กทรอนิกส์สำเร็จรูปและแบบจำลองการลงทุนในหมวดชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์
สรุป	ผลการศึกษาพบว่า เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีผลทำให้การลงทุนในหมวดสินค้าอิเล็กทรอนิกส์สำเร็จรูปลดลง แต่ทำให้การลงทุนในหมวดชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้น เนื่องจากนักลงทุนต่างชาติจะนำเข้าชิ้นส่วนจากต่างประเทศมาประกอบเป็นสินค้าอิเล็กทรอนิกส์สำเร็จรูปแล้วจึงส่งออกไปยังต่างประเทศอีกที ส่วนอุตสาหกรรมสินค้าอิเล็กทรอนิกส์สำเร็จรูปที่เป็นของนักลงทุนไทยนั้นจะผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์เองในประเทศ แต่ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่ผลิตภายในประเทศไทยนี้ไม่สามารถใช้ทดแทนหรือใช้ร่วมกับชิ้นส่วนที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ เนื่องจากชิ้นส่วนที่ผลิตภายในประเทศมีคุณภาพต่ำกว่าชิ้นส่วนที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ส่งผลให้การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเข้ามาแข่งขันปัจจัยการผลิตที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น แรงงานที่มีความชำนาญ ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

แม้ว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจะก่อให้เกิดผลบวกทางด้านเศรษฐกิจของไทยก็ตาม แต่ในขณะเดียวกันก็ส่งผลลบทางด้านเศรษฐกิจไทยเช่นกัน กล่าวคือ การหวังพึ่งพาการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากนักลงทุนต่างชาติคงเป็นไปได้ค่อนข้างยาก การที่ประเทศผู้รับทุนจะได้รับ การถ่ายทอดเทคโนโลยีซึ่งจะก่อให้เกิดผลได้ คือ การเลียนแบบ (Assimilation) และนำเทคโนโลยีที่ได้รับมานั้นมาดัดแปลงให้เหมาะสม กับความต้องการหรือความเหมาะสมกับระดับการพัฒนาของประเทศ/ การลงทุนของชาวต่างชาติส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ทำให้เกิดการช่วงชิงทรัพยากร สาธารณูปการต่างๆ ตลาดภายใน ประเทศ ตลอดจนสิทธิพิเศษทางการค้า (GSP) จากการส่งออก ซึ่งในที่สุด อุตสาหกรรมขนาดเล็กของนักลงทุนไทยก็จะถูกทำลายให้หมดไป/ ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์มีวงจรชีวิต (Product Life Cycle) ค่อนข้างสั้น ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ให้มีประสิทธิภาพการทำงานเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่ราคาต่อหน่วยลดลงและตลาดภายในประเทศก็มีขนาดเล็ก การผลิตในปริมาณน้อยจะไม่สามารถแข่งขันกับชิ้นส่วนนำเข้า ได้ ประกอบกับมีการแข่งขันสูงมากทั้งจากการนำเข้าที่ถูกต้องตามกฎหมายและการลักลอบการนำเข้า

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของการลงทุนทางตรงจากญี่ปุ่นต่อดุลการค้าของไทยที่มีต่อญี่ปุ่น
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ วรัญญา ภัทรสุข
ผู้จัดทำ	นางสาวชลดา ไชยเวทย์ศิริกุล (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2539
วัตถุประสงค์	+ เพื่อศึกษารูปแบบและลักษณะการลงทุนทางตรงของญี่ปุ่นในประเทศไทย จากอดีตจนถึงปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต + เพื่อศึกษาโครงสร้างและขนาดของการส่งออก การนำเข้า และดุลการค้าของไทยที่มีต่อญี่ปุ่น + เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบทางการลงทุนทางตรงของญี่ปุ่นต่อดุลการค้าของไทยที่มีต่อญี่ปุ่น
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ที่เก็บรวบรวมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้	ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis)
แบบจำลอง-เครื่องมือสรุป	ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณนั้นอาศัยแบบจำลองของ Karel Jansen จากการศึกษารูปแบบและลักษณะการลงทุนทางตรงของญี่ปุ่นในประเทศไทย และผลกระทบที่มีต่อดุลการค้าของไทยในอุตสาหกรรม 7 ประเภท ที่ญี่ปุ่นมีบทบาทการลงทุนในไทยสูง ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร สิ่งทอ โลหะและอลูมิเนียม เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรและเครื่องมือขนส่งคมนาคม เคมีภัณฑ์และกระดาษ และวัสดุก่อสร้าง โดยการแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ช่วง คือ ระหว่างปี พ.ศ.2518-2528 และปี พ.ศ. 2529-2537 พบว่า ในช่วงแรก (ก่อนปีพ.ศ. 2529) การลงทุนเป็นในลักษณะร่วมทุนในการค้า โดยเฉพาะอุตสาหกรรมก่อสร้างและอุตสาหกรรมการผลิต แต่ในช่วงที่สอง (หลังจากปี พ.ศ. 2529 จนถึงปัจจุบัน) ญี่ปุ่นมีความต้องการลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น เนื่องจากค่าแรงงานของไทยมีราคาถูก มีตลาดใหญ่ขึ้นและประกอบกับมีการพัฒนาสาธารณูปโภคอย่างต่อเนื่อง การลงทุนในช่วงนี้เป็นการลงทุนอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ โดยเน้นการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิต เช่น อุตสาหกรรมอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ รองลงมาคืออุตสาหกรรม

สาหกรรมเครื่องจักรและเครื่องมือขนส่งคมนาคม และอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะและอโลหะ

ผลกระทบต่อการค้าระหว่างไทยกับญี่ปุ่นซึ่งแสดงในรูปความสัมพันธ์ในสมการถดถอยระหว่างการลงทุนกับสินค้าส่งออกและสินค้านำเข้าของไทย โดยการประมาณค่าแบบจำลองด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด พบว่าการลงทุนทางตรงของญี่ปุ่นเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดการส่งออกและการนำเข้าอุตสาหกรรมของไทย กล่าวคือ การลงทุนทางตรงของญี่ปุ่นเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดการส่งออกของอุตสาหกรรมสิ่งทอโลหะและอโลหะ เครื่องจักรและเครื่องมือขนส่ง เคมีภัณฑ์และกระดาษ ด้านการนำเข้าอุตสาหกรรมอาหารและวัสดุก่อสร้างของไทยขึ้นอยู่กับการลงทุนทางตรงของญี่ปุ่นในทิศทางเดียวกัน แต่การลงทุนทางตรงจากญี่ปุ่นเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดมูลค่าการนำเข้าอุตสาหกรรมโลหะและอโลหะ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรและเครื่องมือขนส่งในทิศทางตรงกันข้าม ส่วนการนำเข้าสิ่งทอ เคมีภัณฑ์และกระดาษนั้น การลงทุนทางตรงของญี่ปุ่นไม่ส่งผลกระทบต่อการนำเข้าสิ่งทอ เคมีภัณฑ์และกระดาษ แต่อย่างไร

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของการส่งออกต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นางสาวเกศินี เจริญสุวรรณ (มหาวิทยาลัยแม่โจ้)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.บัญชา ไตรวิทยาคูณ
เดือน/ปี	27 กรกฎาคม 2541
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ ศึกษาสภาพทั่วไปและแบบแผนการเติบโตทางเศรษฐกิจ และการส่งออก + ศึกษาผลของการส่งออกที่มีต่อความเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลทุติยภูมิ โดยอาศัยข้อมูลทางเศรษฐกิจระดับมหภาคของประเทศไทย ระหว่างปี 2519-2539 ได้แก่ 1) ข้อมูลทางด้านผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ และปัจจัยทุน 2) ข้อมูลด้านแรงงาน 3) ข้อมูลทางด้านสถิติการค้า การส่งออก
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ใช้ทฤษฎีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของสำนักนีโอคลาสสิก ได้กล่าวว่าสาเหตุของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสามารถแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ 1) การสะสมทุนของเครื่องจักร (หรือทุน) 2) การขยายตัวของประชากรได้ก่อให้เกิดอุปทานของแรงงาน 3) การพัฒนาความรู้ทางด้านเทคโนโลยี
แบบจำลอง-เครื่องมือ	สมมติฐานของการศึกษานี้คือ มูลค่าการส่งออกของประเทศไทยมีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยการคำนวณได้ใช้วิธีการคำนวณสมการแบบสมการเชิงเดี่ยว (Single Equation Procedure) การประมาณค่าสัมประสิทธิ์ต่างๆ จะใช้วิธีการ Ordinary Least Square กับข้อมูลอนุกรมเวลาของประเทศ โดยมีรูปแบบทั่วไปของสมการคือ สมการการเติบโตของเศรษฐกิจที่กำหนดให้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นในการผลิตเป็นแบบกลางตามรูปแบบของ Hick (Hick-neutral)
สรุปโดยย่อ	บทบาทของการส่งออกที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยพบว่า อัตราการเพิ่มขึ้นของการส่งออกสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรม สินค้าอื่นๆ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะมีผลทำให้อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ (การเพิ่มขึ้นของ GDP) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2012, 0.1396 และ 0.2894 ตามลำดับ ส่วนการส่งออกสินค้าแร่ และเชื้อเพลิง ไม่มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในอัตราเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ การศึกษาการส่งออกโดยแยกตามประเทศคู่ค้า ได้ผลการประเมินคือ การส่งออกสินค้าไปยังประเทศญี่ปุ่น ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป ประเทศใน

กลุ่มอาเซียน และประเทศอื่น ๆ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 ทำให้อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.3526, 0.1947, 0.1632 และ 0.1127 ตามลำดับ ส่วนการส่งออกสินค้าไปยังประเทศสหรัฐอเมริกา ไม่มีผลต่ออัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเลย สรุปได้ว่า การส่งออกของไทยมีผลต่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในสัดส่วนที่สูงมาก ดังนั้นรัฐบาลจึงควรที่จะสนับสนุนการส่งออกต่อไป

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของกิจการวิเทศธนกิจที่มีต่อฐานเงินของประเทศ
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. โสพิศ หลิมทอง (มหาวิทยาลัยรามคำแหง)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร. เกษร หอมขจร
ปีที่เสนอ	2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาถึงกิจการวิเทศธนกิจ (Bangkok International Banking Facilities : BIBF) ในประเทศไทย + เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของกิจการวิเทศธนกิจที่มีต่อฐานเงิน ในส่วนที่เกี่ยวกับสินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิ
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลาในรายไตรมาส ระหว่างปีพ.ศ. 2525 - พ.ศ. 2538 โดยที่ข้อมูลทางด้านองค์ประกอบของฐานเงินนั้นจะเน้นเฉพาะสินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิเท่านั้น
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยทฤษฎีฐานเงิน (Monetary Base Theory) และแนวคิดดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ (International Balance of Payments)
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณเป็นหลัก โดยการสร้างแบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อนซึ่งมีสินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิเป็นตัวแปรตาม และมีตัวแปรอิสระคือ ดุลบัญชีเดินสะพัด, ผลต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมในประเทศและต่างประเทศ, อัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา), รายได้ประชาชาติ และกิจการวิเทศธนกิจซึ่งจะใช้ตัวแปรหุ่น (Dummy) แทน โดยกำหนดให้ก่อนไตรมาสแรกปี พ.ศ. 2536 เป็น $D=0$ และหลังจากนั้นเป็น $D=1$ และใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) ในการประมาณค่า
สรุปโดยย่อ	จากผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิและมีนัยสำคัญในทางบวกได้แก่ รายได้ประชาชาติ (GNP), กิจการวิเทศธนกิจซึ่งใช้ตัวแปรหุ่นแทน และผลต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมในประเทศและต่างประเทศ ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิและมีนัยสำคัญในทางลบคือ ดุลบัญชีเดินสะพัดซึ่งขาดดุลตลอดระยะเวลาที่ศึกษา ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนนั้นเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบในทางลบเช่นกันแต่นัยสำคัญน้อยมาก ดังนั้นจึงสรุปได้ว่ากิจการวิเทศธนกิจของประเทศไทยมีผลกระทบต่อฐานเงินในทางบวก โดยการใช้สินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิเป็นตัวแปรแทนฐานเงิน

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของความผันผวนในอัตราดอกเบี้ยเงินและอัตราดอกเบี้ยต่อระดับผลผลิตและราคาในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายสมศักดิ์ ไกรศรีบัณฑิต (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. ดร. พงศา พรชัยวิเศษกุล
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาลักษณะของการเปิดเสรีทางการเงินและผลกระทบต่อโครงสร้างระบบการเงินไทย โดยเฉพาะผลต่อตัวแปรที่เป็นเป้าหมายที่สำคัญทางเศรษฐกิจได้แก่ ปริมาณเงินและอัตราดอกเบี้ย ✦ ศึกษาถึงการส่งผลกระทบจากความเสี่ยงในความผันผวนของปริมาณเงินและอัตราดอกเบี้ย ทั้งในช่วงก่อนและหลังการเปิดเสรีทางการเงินว่าจะมีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานทางเศรษฐกิจอย่างไร ✦ ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการเป็นเป้าหมายชั้นกลางของปริมาณเงินหรืออัตราดอกเบี้ยว่าตัวใดจะมีความสอดคล้องกับเป้าหมายชั้นสุดท้ายทางเศรษฐกิจมากกว่ากัน ✦ ศึกษาถึงแหล่งที่มาของผลกระทบจากความผันผวนในปริมาณเงินและอัตราดอกเบี้ยที่มีต่อผลการดำเนินงานทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะจากส่วนที่คาดการณ์ได้ (Anticipated Variability)
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลแบบทศนิยมมีรายเดือนเกี่ยวกับการเชื่อมโยงผลกระทบระหว่างความผันผวนระหว่างความผันผวนในอัตราดอกเบี้ยเงินและอัตราดอกเบี้ยในช่วงก่อนและหลังการเปิดเสรีทางการเงินของประเทศไทย ต่อผลการดำเนินงานทางเศรษฐกิจ ช่วงเวลาที่ศึกษาแบ่งเป็น 2 ช่วงคือ ช่วงก่อนเปิดเสรีทางการเงิน ม.ค. 2531-มิ.ย. 2535 และช่วงหลังเปิดเสรีทางการเงินคือ ช่วงก.ค. 2535-พ.ค. 2539 เนื่องจาก มิ.ย. 2535 เป็นวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศให้อัตราดอกเบี้ยทุกชนิดลอยตัวโดยเสรีจึงได้อาศัยช่วงเวลาดังกล่าวเป็นจุดเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและการแยกการศึกษาผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการเงิน
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ทฤษฎีในเรื่อง กลไกการส่งผลกระทบจากภาคการเงินไปสู่ภาคเศรษฐกิจที่แท้จริง (Monetary Transmission Mechanism) อธิบายถึงกลไกการส่งผลกระทบทางการเงิน เป็นระบบของขบวนการปรับตัวของตัวแปรทางเศรษฐกิจตามความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากการนำพาผลกระทบจากภาคเศรษฐกิจการเงินไปสู่ภาคเศรษฐกิจที่แท้จริง สามารถแบ่งช่องทางที่

สำคัญเป็น 4 ช่องทางคือ 1) ช่องทางความต้องการถือเงินตามทฤษฎีการถือสินทรัพย์ (Portfolio Theory) 2) ช่องทางที่มีอัตราดอกเบี้ยเป็นกลไกชั้นกลาง (Interest Channel) 3) ช่องทางที่ไม่จำเป็นต้องมีอัตราดอกเบี้ยเป็นตัวกลาง (Credit Views) 4) ช่องทางที่ผ่านไปยังราคาสินทรัพย์ในระบบเศรษฐกิจ (Other Asset Channel)

แบบจำลอง-เครื่องมือ การทดสอบผลกระทบจากความผันผวนในปริมาณเงินและอัตราดอกเบี้ยที่มีต่อผลการดำเนินงานทางเศรษฐกิจประกอบด้วย 1) สมการทดสอบผลกระทบต่ออัตราการเติบโตในระดับผลผลิต โดยอัตราการเติบโตในระดับผลผลิตภาคอุตสาหกรรมขึ้นอยู่กับ อัตราการเติบโตของระดับผลผลิตในอดีต (+), ความผันผวนในอัตราการเติบโตของปริมาณเงินในความหมายกว้าง (-), ความผันผวนในอัตราดอกเบี้ยตลาดซื้อคืน (-) 2) สมการทดสอบผลกระทบต่อระดับราคา โดยดัชนีราคาสินค้าผู้บริโภคขึ้นอยู่กับระดับราคาในอดีต (+), ความผันผวนในอัตราการเติบโตในปริมาณเงิน (+,-), ความผันผวนในอัตราดอกเบี้ยตลาดซื้อคืน (+,-) การศึกษาแยกเป็นการทดสอบผลกระทบโดยรวมและการทดสอบผลกระทบโดยแยกเป็นส่วนที่คาดการณ์ได้และที่ไม่ได้คาดการณ์ โดยในแต่ละส่วนใช้แบบจำลองพหุนามและใช้การประมาณค่าด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS)

สรุปโดยย่อ

ช่วงก่อนเปิดเสรีการเงินเป็นช่วงที่ทางการยังใช้มาตรการควบคุมทางการเงินโดยตรงได้อย่างเต็มที่ทำให้ระบบการเงินค่อนข้างมีเสถียรภาพและระดับความผันผวนมีอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้นผลการทดสอบในช่วงนี้จึงพบว่าความเสี่ยงจากความผันผวนในอัตราการเติบโตของปริมาณเงินและอัตราดอกเบี้ยไม่มีอิทธิพลต่อการลดอัตราการเติบโตของผลผลิต และเสถียรภาพของระดับราคา ส่วนในช่วงหลังเปิดเสรีการเงินพบว่า ระดับความผันผวนมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 30 เมื่อเทียบกับช่วงก่อนเปิดเสรีการเงินและในการทดสอบผลกระทบของปริมาณเงินต่ออัตราการเติบโตของผลผลิตพบว่า ความผันผวนในอัตราการเติบโตของปริมาณเงินมีผลต่อการลดลงของผลผลิตลักษณะชั่วคราวเท่านั้น ส่วนผลกระทบจากความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยมีอิทธิพลต่อการลดอัตราการเติบโตของผลผลิตในระยะยาว ในการทดสอบผลกระทบต่อราคาพบว่า ทั้งความผันผวนจากปริมาณเงินและอัตราดอกเบี้ยมีผลต่อการเพิ่มขึ้นของระดับราคาแต่ความผันผวนในปริมาณเงินมีนัยสำคัญทางสถิติสูงกว่าผลของอัตราดอกเบี้ย สำหรับเจ้าหน้าที่ทางการเงินการดำเนินนโยบายการเงินใน

ช่วงหลังเปิดเสรีการเงินจะมีความยากลำบากและซับซ้อนเพิ่มมากขึ้นตามเงื่อนไขของการเปิดเสรีการเงินและจากผลการศึกษาพบว่า กลไกที่เป็นเป้าหมายชั้นกลางสามารถส่งผลกระทบทางการเงินไปยังเป้าหมายที่สำคัญทางเศรษฐกิจในลักษณะที่แตกต่างกัน ดังนั้นการดำเนินนโยบายการเงินในสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ทางออกอาจใช้การพิจารณาเลือกเป้าหมายของนโยบายการเงินให้เหมาะสมกับลำดับความสำคัญของเป้าหมายทางเศรษฐกิจในขณะนั้นเช่น การรักษาเสถียรภาพในอัตราดอกเบี้ยโตของปริมาณเงินจะมีประสิทธิภาพในการควบคุมเสถียรภาพของระดับราคา ขณะที่การรักษาเสถียรภาพความเคลื่อนไหวของอัตราดอกเบี้ยจะมีประสิทธิภาพในการรักษาอัตราการเติบโตผลผลิตในระยะยาว เป็นต้น

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของค่าใช้จ่ายภาครัฐในโครงสร้างพื้นฐานต่อรายได้ต่อหัวในระดับภาคของประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นิยาดา อภิชาติกาญจนากุล (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. ดร. ศิริเพ็ญ ศุภกาญจนกันติ
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานและรายได้ของภาคในแต่ละภาค ✦ ศึกษาและสร้างสมการเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานและรายได้ต่อบุคคลในภาคต่างๆ ✦ ศึกษาถึงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ว่าจะมีผลกระทบต่อรายได้อย่างไร
ข้อมูลที่ใช้	การศึกษาผลกระทบของค่าใช้จ่ายภาครัฐในโครงสร้างพื้นฐานที่มีต่อรายได้ต่อหัวในระดับภาค เป็นการศึกษาในช่วงปี 2527-2536 เนื่องจากในช่วงนี้เป็นช่วงที่รัฐให้ความสำคัญและเน้นการใช้จ่ายโครงสร้างพื้นฐานให้มีบทบาทในการพัฒนาภาค พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาจำแนกเป็น 7 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคกลาง กรุงเทพฯและปริมณฑล ตามพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาและใช้ปี 2526 เป็นปีฐานในการคำนวณหาการสะสมทุนภาครัฐในโครงสร้างพื้นฐาน
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ใช้แนวคิดทฤษฎีการเจริญเติบโตของนีโอคลาสสิก การศึกษาการเจริญเติบโตของระบบเศรษฐกิจของสำนักนีโอคลาสสิกจะใช้ผลผลิตรวมของระบบเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงระดับของการพัฒนาเศรษฐกิจ ดังนั้นฟังก์ชันการผลิตจึงเป็นฟังก์ชันพื้นฐานที่สำคัญซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตรวมของระบบเศรษฐกิจในระยะเวลา t กับปริมาณของปัจจัยการผลิตต่างๆ รวมทั้งปัจจัยอื่นๆ ที่จะมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของปัจจัยการผลิตเหล่านั้น นอกจากนี้การสะสมทุนและความก้าวหน้าทางวิชาการก็เป็นปัจจัยสำคัญในการก่อให้เกิดความเจริญเติบโตด้วย นอกจากนี้มีการใช้แนวความคิดทฤษฎีพัฒนา ซึ่งเป็นแนวคิดที่สนับสนุนการลงทุนอุตสาหกรรมในเขตเมืองที่เป็นศูนย์กลางเนื่องจากทรัพยากรมีอยู่จำกัดประกอบกับเมืองที่เป็นศูนย์กลางส่วนมากมักจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกและ

บริการต่างๆ ที่จำเป็นแก่การลงทุนอยู่พร้อมแล้ว การจัดสรรทรัพยากรให้กับเมืองเหล่านี้จึงเป็นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

แบบจำลอง-เครื่องมือ การศึกษานี้แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกพิจารณากำหนดว่าสมการการผลิตแบบ Cobb-Douglas หรือฟังก์ชันความยืดหยุ่นแห่งการทดแทนคงที่ (Constant Elasticity of Substitution) แบบใดมีความเหมาะสมต่อการเป็นสมการการผลิตในแต่ละภาค การศึกษานี้ได้นำแบบจำลองของ Duffy-Deno และ Eberts มาศึกษากับข้อมูลระดับภาคของประเทศไทย โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานกับรายได้ต่อบุคคล จากสมการผลผลิตที่เหมาะสมจะอยู่ในรูปของสมการคอบบ์-ดักลาส โดยผลผลิตขึ้นอยู่กับแรงงาน ทุน พลังงาน และการลงทุนภาครัฐ และในส่วนที่สองเป็นการวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานที่มีต่อรายได้ต่อบุคคลในระดับภาคในระบบสมการเชิงซ้อน

สรุปโดยย่อ จากการศึกษพบว่า ภาคต่างๆ ทุกภาคต่างมีปัจจัยการผลิตที่เหมาะสมกับสมการการผลิตแบบ Cobb-Douglas ในกรณีที่ใช้ปัจจัยการผลิต 2 ตัวแปร โดยภาคเหนือ ภาคตะวันออกและรวมทั้งประเทศ ผลผลิตเน้นการใช้ปัจจัยการผลิตแรงงานและไฟฟ้า ขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตกและภาคใต้ขึ้นอยู่กับแรงงานและทุนเป็นสำคัญ สำหรับกรุงเทพและปริมณฑล ปัจจัยการผลิตที่ใช้คือ โครงสร้างพื้นฐานร่วมกับไฟฟ้าหรือแรงงานร่วมกับไฟฟ้า ในขณะที่ภาคกลางใช้โครงสร้างพื้นฐานร่วมกับแรงงานเท่านั้น สำหรับการพิจารณาในด้านผลได้ต่อขนาดในแต่ละภาคพบว่า ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคกลางและรวมทั้งประเทศ มีลักษณะของผลได้ต่อขนาดเพิ่มขึ้น เนื่องจากการประหยัดจากการรวมกลุ่ม ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันตก ผลได้ต่อขนาดจากการใช้ปัจจัยการผลิตมีลักษณะลดลง ส่วนภาคตะวันออก กรุงเทพและปริมณฑล ผลได้ต่อขนาดมีลักษณะคงที่

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานและรายได้ต่อบุคคลในแต่ละภาคนั้น ในสมการรายได้ต่อบุคคล การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเป็นปัจจัยที่มีผลในทางบวกต่อรายได้ของทุกภาคยกเว้นภาคเหนือโดยทำให้การจ้างงานและค่าจ้างในสาขาการก่อสร้างเพิ่มขึ้น ค่าสัมประสิทธิ์ดังกล่าวเกิดจากผลของตัวทวีคูณผ่านสาขาการผลิตต่างๆ ในระบบเศรษฐกิจ ในทางตรงกันข้ามการขาดความรู้ความชำนาญ การว่างงานและจำนวนผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินมีผลในทางลบกับภาค

ต่างๆ แตกต่างกัน สำหรับในสมการการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน รายได้
ต่อบุคคลมีผลในทางบวกกับทุกภาคนอกจากภาคเหนือและรายได้ภาครัฐ
มีผลกับภาคกลางเพียงภาคเดียว ขณะที่ขนาดของพื้นที่ทำการเพาะ
ปลูกมีผลในทางลบกับภาคใต้ ภาคตะวันออกและภาคตะวันตก

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของโครงสร้างตลาด และประสิทธิภาพต่อกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นางสาวกุลกนิษฐ์ คมวัชรพงศ์ (เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.ประเสริฐ ไชยทิพย์
เดือน/ปี	12 มกราคม 2541
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ ศึกษาผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย 15 ธนาคาร ระหว่างช่วงก่อนและเริ่มดำเนินนโยบายการเงินเสรีและช่วงหลังดำเนินนโยบายการเงินเสรี + ศึกษาผลกระทบของโครงสร้างตลาด และประสิทธิภาพต่อกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทย + ทดสอบสมมติฐานอำนาจตลาด และสมมติฐานโครงสร้างตลาดที่มีประสิทธิภาพ
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลธนาคารพาณิชย์ไทย จำแนกเป็นทั้งระบบ จำแนกเป็นรายปี และจำแนกเป็นรายกลุ่ม โดยใช้ข้อมูลจากงบดุล งบกำไร-ขาดทุน ของแต่ละธนาคารพาณิชย์มาพิจารณา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531-2539 สำหรับธนาคารพาณิชย์ทั้ง 15 ธนาคาร
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	แนวคิดในการศึกษาเรื่องประสิทธิภาพของตลาด ได้ทำการทดสอบสมมติฐานทั้งสมมติฐานอำนาจตลาด (MP) และสมมติฐานโครงสร้างที่มีประสิทธิภาพ (ES) โดยสมมติฐานอำนาจตลาดแบ่งเป็น 2 สมมติฐาน คือ (1) สมมติฐานโครงสร้าง พฤติกรรม และผลการดำเนินงาน (SCP) (2) สมมติฐานอำนาจตลาดโดยเปรียบเทียบ (RMP) สำหรับสมมติฐานโครงสร้างที่มีประสิทธิภาพ แบ่งเป็น 2 สมมติฐานคือ (1) สมมติฐานโครงสร้างที่มีประสิทธิภาพทางด้านการจัดการทรัพยากร (ESX) (2) สมมติฐานโครงสร้างที่มีประสิทธิภาพทางด้านการตลาด (ESS)
แบบจำลอง-เครื่องมือ	แบบจำลองที่ใช้พัฒนามาจากงานของ Allen N. Berger, 1995 เพื่อทดสอบสมมติฐานอำนาจตลาด (MP) คือสมมติฐาน SCP และ RMP และสมมติฐานโครงสร้างที่มีประสิทธิภาพ (ES) คือสมมติฐาน ESX และ ESS โดยที่ใช้ตัวแปรอัตราการกระจุกตัว (CONC) เป็นตัวแทนการวัดสมมติฐาน SCP ตัวแปรส่วนแบ่งตลาด (MS) เป็นตัวแทนการวัดสมมติฐาน RMP ตัวแปรประสิทธิภาพในการจัดการทรัพยากร (X-Eff) เป็นตัวแทนการวัดสมมติฐาน ESS และตัวแปรอัตราส่วนต้นทุนต่อหน่วย (S-EFF)

เป็นตัวแทนการวัดสมมติฐาน ESS การศึกษานี้ใช้วิธีประมาณค่ากำลังสองน้อยที่สุด โดยอัตราส่วนของกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์ (ROA) หรืออัตราส่วนของกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) เป็นตัวแปรตาม สำหรับส่วนแบ่งตลาด (MP) การกระจุกตัว (CONC) ประสิทธิภาพทางด้านการจัดการทรัพยากร (X-Eff) ประสิทธิภาพทางด้านขนาด (S-Eff) อัตราการขยายตัวของสินทรัพย์ (GAS) และอัตราการขยายตัวของเงินฝาก (GDS) เป็นตัวแปรอิสระ

สรุปโดยย่อ

การศึกษาผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทยพบว่าภายหลังจากนโยบายการเงินเสรี ธนาคารพาณิชย์ไทยมีการแข่งขันกันรุนแรงมากขึ้น ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ได้สูญเสียส่วนแบ่งตลาดทางด้านเงินฝากให้กับธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และเล็กเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังสูญเสียส่วนแบ่งตลาดให้กับบริษัทเงินทุนอีกด้วย

การศึกษาถึงผลกระทบของโครงสร้างตลาดและประสิทธิภาพของการดำเนินงานที่มีต่อผลกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทยพบว่า ตัวแปรส่วนแบ่งตลาด (MS) และการกระจุกตัว (CONC) มีความสัมพันธ์กันสูง จึงได้แยกตัวแปรทั้งสองในการทดสอบสมการ

ในกรณีของข้อมูลสำหรับธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบ การทดสอบที่ใช้ตัวแปรการกระจุกตัวเมื่อกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์เป็นตัวแปรตาม ผลการศึกษาพบว่าไม่ได้ให้การสนับสนุนทั้ง 4 สมมติฐาน ในขณะที่การทดสอบซึ่งใช้ตัวแปรส่วนแบ่งตลาดเมื่อกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์เป็นตัวแปรตาม ผลการศึกษาพบว่าให้การสนับสนุนสมมติฐานอำนาจตลาดโดยเปรียบเทียบ (RMP) เพราะส่วนแบ่งตลาดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในกรณีข้อมูลจำแนกเป็นรายปีของธนาคารพาณิชย์ไทย การทดสอบที่ใช้ตัวแปรการกระจุกตัวเมื่อกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นตัวแปรตาม ผลการศึกษาพบว่าให้การสนับสนุนโครงสร้าง พฤติกรรม และผลการดำเนินงาน (SCP) เนื่องจากการกระจุกตัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการทดสอบที่ใช้ตัวแปรส่วนแบ่งตลาด เมื่อกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นตัวแปรตาม ผลการศึกษาพบว่าสนับสนุนสมมติฐาน โครงสร้าง พฤติกรรม และผลการดำเนินงาน (SCP) เนื่องจากการกระจุกตัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกรณีข้อมูลจำแนกเป็นรายกลุ่มขนาดของธนาคาร

พาณิชย์ไทย การทดสอบที่ใช้ตัวแปรการกระจุกตัวเมื่อกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นตัวแปรตาม ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กให้การสนับสนุนสมมติฐานโครงสร้าง พฤติกรรม และผลการดำเนินงาน เนื่องจากการกระจุกตัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการทดสอบที่ใช้ตัวแปรส่วนแบ่งตลาด เมื่อกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นตัวแปรตามผลการศึกษาพบว่า กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางให้การสนับสนุนสมมติฐานอำนาจตลาดโดยเปรียบเทียบ (RMP) เนื่องจากส่วนแบ่งตลาดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสนับสนุนสมมติฐานโครงสร้างที่มีประสิทธิภาพทางด้านการจัดการทรัพยากร (ESX) เนื่องจากประสิทธิภาพทางด้านการจัดการทรัพยากรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กกรณีกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นตัวแปรตาม ผลการศึกษาพบว่าให้การสนับสนุนสมมติฐานอำนาจตลาดโดยเปรียบเทียบ (RMP) เนื่องจากส่วนแบ่งตลาดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปจากผลการศึกษาพบว่ากำไรของธนาคารพาณิชย์ไทยสามารถอธิบายได้โดยสมมติฐาน โครงสร้าง พฤติกรรม และผลการดำเนินงาน (SCP) สมมติฐานอำนาจตลาดโดยเปรียบเทียบ (RMP) และสมมติฐานโครงสร้างที่มีประสิทธิภาพทางด้านการจัดการทรัพยากร (ESX)

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของงบประมาณรายจ่ายด้านการเกษตรที่มีต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาย นิกร สีชาดำ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ สันติยา เอกจักร , Ph.D.
เดือน/ปี	มีนาคม 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ ศึกษาความสัมพันธ์และผลกระทบของงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลด้านการเกษตรและปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องที่มีต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในภาคเกษตรกรรม + ศึกษาแนวโน้มและทิศทางการเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลด้านการเกษตรในอดีตจนถึงปัจจุบัน (ปีงบประมาณ 2527-2538)
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลา (Time Series) เป็นรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2527-2538 โดยสาขาเกษตรที่จะทำการศึกษาได้แก่ สาขาสีกรวม, สาขาปศุสัตว์, สาขาประมงและสาขาป่าไม้
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยแนวคิดเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาล โดยเฉพาะทางด้านเกษตรกรรม ที่จะส่งผลกระทบต่อรายได้ประชาชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคเกษตรกรรม
แบบจำลอง-เครื่องมือ	อาศัยทั้งการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) และเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ในการศึกษาครั้งนี้ โดยจะใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) ในการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ซึ่งแบบจำลองในการวิเคราะห์นี้ใช้แนวความคิดที่ว่า งบประมาณรายจ่ายของรัฐบาล ด้านการเกษตรมีส่วนในการที่จะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของภาคเกษตรกรรมสูงขึ้น โดยในขั้นแรกจะทำการวิเคราะห์ในภาพรวมทั้งระบบการเกษตรก่อนจากนั้นจึงแยกการวิเคราะห์เป็นแต่ละสาขาเกษตร รวมทั้งสิ้น 4 สาขา ซึ่งปัจจัยร่วมหรือตัวแปรอิสระอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศภาคเกษตรกรรมนั้น ได้แก่ มูลค่าการส่งออกภาคเกษตรกรรม, ปริมาณการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร, ปริมาณการใช้แรงงานภาคเกษตร และมูลค่าการใช้จ่ายทุนในภาคเกษตร
สรุปโดยย่อ	ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนาพบว่า งบประมาณรายจ่ายจำแนกตามโครงสร้างแผนงานด้านการเกษตรมีมูลค่าเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด แต่เมื่อพิจารณาจากสัดส่วนงบประมาณแล้วพบว่ามีค่าค่อนข้างจะคงที่คือ มีสัดส่วน

ส่วนเฉลี่ย (ปีงบประมาณ 2527-2538) ร้อยละ 8.25 ของงบประมาณทั้งหมด และเมื่อพิจารณาเป็นสาขาย่อยก็จะพบว่า สาขาการศึกษามีสัดส่วน งบประมาณสูงสุดเฉลี่ยร้อยละ 23.96 ของงบประมาณรายจ่ายด้านการเกษตร รองลงมาได้แก่สาขาป่าไม้, ปศุสัตว์ และประมง (8.98 %, 4.69 % และ 4.42 %) ตามลำดับ ส่วนในการวิเคราะห์เชิงปริมาณ พบว่า งบประมาณรายจ่ายด้านการเกษตรในปีที่ผ่านมามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศภาคเกษตรกรรมอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับปัจจัยอื่นๆ หรือตัวแปรอิสระที่มีอยู่ในแบบจำลองก็พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศภาคเกษตรกรรมมากที่สุดคือ มูลค่าการส่งออกภาคเกษตรกรรม รองลงมาได้แก่ปริมาณการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร, มูลค่าการใช้ปัจจัยทุนในภาคเกษตร, งบประมาณรายจ่ายด้านการเกษตรปีที่ผ่านมาและปริมาณการใช้แรงงานในภาคการเกษตรตามลำดับ และในการวิเคราะห์โดยจำแนกเป็นสาขาย่อยพบว่า งบประมาณรายจ่ายด้านสาขาการศึกษ สาขาปศุสัตว์และสาขาประมง นั้นมีผลในการเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศภาคเกษตรเช่นเดียวกัน ยกเว้นสาขา ป่าไม้เท่านั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงบประมาณรายจ่ายในสาขาป่าไม้ส่วนใหญ่ก็เพื่อจะอนุรักษ์ฟื้นฟูป่าไม้มากกว่าการเพิ่มผลผลิต แต่เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ ที่บ่งบอกถึงขนาดของผลกระทบของงบประมาณรายจ่ายด้านการเกษตรที่มีต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศภาคเกษตรกรรมพบว่า ยังมี ประสิทธิภาพที่ค่อนข้างต่ำ จำเป็นที่รัฐจะต้องเข้ามาหาทางแก้ไข

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของทุนภาครัฐบาลต่อต้นทุนการผลิตของภาคเอกชน
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	ทัศนา ไพทยวัฒน์ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. ภาณุพงศ์ นิธิประภา
เดือน/ปี	17 สิงหาคม 2539
วัตถุประสงค์	✦ ศึกษาผลกระทบของทุนภาครัฐบาล (Public Capital) ที่มีต่อต้นทุนการผลิตของภาคเอกชนในประเทศไทย ✦ ศึกษาความสัมพันธ์ของทุนภาครัฐบาลและทุนภาคเอกชนว่า เป็นปัจจัยการผลิตที่ใช้ทดแทนกัน (Substitution) หรือใช้ประกอบกัน (Complement)
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทศนิยมรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2514-2533 เกี่ยวกับผลกระทบของทุนภาครัฐบาลต่อต้นทุนการผลิตของภาคเอกชน ใน 2 ภาคการผลิตคือ ภาคโดยรวมและภาคหัตถอุตสาหกรรม (Manufacturing Sector)
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ได้นำเอาทฤษฎีที่ใช้อธิบายความหมายและประเภทของทุนและการวัดปริมาณทุนมาใช้
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยการนำแบบจำลองของ Lynde และ Richmon (1992) มาดัดแปลง และประยุกต์ใช้ในการศึกษาผลกระทบของทุนภาครัฐบาลต่อต้นทุนการผลิตของภาคเอกชน แบบจำลองดังกล่าวใช้กรอบทฤษฎีเกี่ยวกับ Duality ระหว่างฟังก์ชันการผลิต (Production Function) และฟังก์ชันต้นทุน (Cost Function) และตรวจสอบประเด็นการศึกษาโดยการประมาณ Translog Cost Function เนื่องจากเป็นรูปแบบฟังก์ชันที่ยืดหยุ่นได้ (Flexible Functional Form)
สรุปโดยย่อ	จากการศึกษาบทบาทของทุนภาครัฐบาลต่อต้นทุนการผลิตของภาคเอกชนในภาคโดยรวมพบว่า ผลกระทบต่อประสิทธิภาพการผลิตของภาคเอกชนโดยรวมจากการลงทุนภาครัฐบาลทางด้านบริการพื้นฐานเกิดอย่างต่อเนื่องในลักษณะพลวัตร เนื่องจากการลงทุนด้านบริการพื้นฐานของรัฐบาลส่วนใหญ่เป็นโครงการขนาดใหญ่ทำให้อาจมีความล่าช้าในการดำเนินการก่อสร้าง และทุนภาครัฐบาลทางด้านบริการพื้นฐานเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญต่อประสิทธิภาพการผลิตของภาคเอกชน โดยการเพิ่มขึ้นของทุนภาครัฐบาลทางด้านบริการพื้นฐานจะช่วยลดต้นทุนการผลิตของภาคเอกชน แต่มีความล่าช้าในการที่จะส่งผลกระทบต่อต้นทุน

การผลิตของภาคเอกชน สำหรับการคำนวณค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ สำหรับปัจจัยการผลิตของภาคเอกชนต่อทุนภาครัฐบาลทางด้านบริการ พื้นฐานพบว่า แรงงานภาคเอกชนและทุนภาครัฐบาลทางด้านบริการ พื้นฐานเป็นปัจจัยการผลิตที่ใช้ทดแทนกัน ในขณะที่ทุนภาคเอกชนและทุน ภาครัฐบาลทางด้านบริการพื้นฐานเป็นปัจจัยการผลิตที่ใช้ประกอบกันทั้ง ในภาคโดยรวมและภาคหัตถอุตสาหกรรม และการศึกษาเชิงประจักษ์ชี้ ว่า ทุนภาครัฐบาลทางด้านบริการพื้นฐานเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญต่อ กระบวนการผลิตของภาคเอกชน ซึ่งแสดงว่า นโยบายการคลังมีผลต่อ อุปทานมวลรวมของระบบเศรษฐกิจ ดังนั้น การสะสมทุนของรัฐบาลทาง ด้านบริการพื้นฐานจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการขาดแคลนทุนภาครัฐบาล ดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการผลิตของภาคเอกชนและมี ผลต่อการเจริญเติบโตของประเทศในระยะยาว

นอกจากนี้ ผลการศึกษาข้อเสนอแนะเชิงนโยบายพบว่า 1) รัฐบาลควรมีนโยบายลงทุนทางด้านบริการพื้นฐานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้ง ในด้านปริมาณและคุณภาพ 2) รัฐบาลควรเร่งก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานต่างๆ ในภูมิภาคให้เพียงพอเพื่อกระจายการลงทุนไปสู่ ภูมิภาคเพิ่มขึ้น 3) การสะสมทุนของรัฐบาลทางด้านบริการพื้นฐานจะมี ผลต่อการเจริญเติบโตของประเทศในระยะยาว ดังนั้น การควบคุมฐานะ การคลังของรัฐบาลควรจะเป็นการลดรายจ่ายประจำมากกว่าการลดราย จ่ายเพื่อการลงทุนและ 4) แรงงานภาคเอกชนและทุนภาครัฐบาลทางด้าน บริการพื้นฐานเป็นปัจจัยการผลิตที่ใช้ทดแทนกัน แสดงเป็นนัยว่า การลง ทุนทางด้านบริการพื้นฐานของรัฐบาลไม่สนับสนุนการจ้างงานของภาค เอกชนทั้งในภาคโดยรวมและภาคหัตถอุตสาหกรรม

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของนโยบายการเงินต่อรายได้ประชาชาติภายใต้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนคงที่และแบบยืดหยุ่น
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายนิรันดร์ สวัสดิกุลวัฒน์ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. ดร. พรายพล คุ่มทรัพย์
เดือน/ปี	15 กุมภาพันธ์ 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ทดสอบกรณีประเทศไทยว่า ผลกระทบของนโยบายการเงินต่อรายได้ประชาชาติภายใต้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่ (Fixed Exchange Rate) และภายใต้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบยืดหยุ่น (Flexible Exchange Rate) ว่า ผลกระทบของนโยบายการเงินภายใต้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนใดจะมีผลมากกว่ากัน โดยจะศึกษาผลนี้ในรูปของค่าตัวทวีทางการเงิน (Monetary Multiplier) และจะพิจารณาทั้งในระยะสั้น (Short run) และในระยะยาว (Long run)
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลทศนิยมรายไตรมาส (Quarter) โดยใช้ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2513-2536 ช่วงระยะเวลาที่ใช้ศึกษาแบ่งเป็น 2 ช่วงคือ ปี 2513-2527 เป็นช่วงที่ใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่และปี พ.ศ. 2528-2536 เป็นช่วงที่ใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบยืดหยุ่นและข้อมูลในการใช้นโยบายการเงินนี้จะหมายถึง การที่รัฐได้เปลี่ยนแปลงปริมาณเงินเชื่อสุทธิภายในประเทศ, ฐานเงิน, ปริมาณเงิน M1, ปริมาณเงิน M2, lag ของปริมาณเงิน $\ln M1$, lag ของปริมาณเงิน $\ln M2$
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ใช้กรอบวิเคราะห์ทางทฤษฎี IS-LM Model ซึ่งอธิบายลักษณะของระบบเศรษฐกิจว่า ประกอบด้วยตลาด 3 ตลาดคือ ตลาดสินค้า ตลาดเงินตรา และตลาดการชำระเงิน โดยผลของนโยบายการเงินจะมีผลต่อการเคลื่อนย้ายเส้น LM ซึ่งจะไปตัดกับ IS ที่จุดใหม่ จะทำให้รายได้ประชาชาติที่เพิ่มสูงขึ้น แต่ผลของนโยบายการเงินจะก่อให้เกิดเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งจุดนี้มีแนวคิดของ Keynes ที่เชื่อว่า ในตลาดยังว่างงานอยู่ ระดับราคานั้นมีการเคลื่อนไหวอย่างช้าๆ หรือมีความเหนียว (Price Rigidity) ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงความเป็นจริงมากกับกรณีประเทศไทย
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยการสร้างสมการของระบบเศรษฐกิจขนาดเล็กและมีลักษณะที่เป็นประเทศเปิด (Small Open Macroeconomy) แล้วมาทำการลดรูปสมการ (Reduced Form) เพื่อที่จะหาค่าตัวทวี (Multiplier) ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวของการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงิน

ภายใต้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนทั้งสอง แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษามาจากแบบจำลองของ Nichans (1975) ซึ่งเป็นแบบจำลองของ IS-LM Model ซึ่งอธิบายผลของนโยบายการเงินในระยะสั้นเท่านั้นและไม่สามารถบ่งบอกถึงการเคลื่อนไหวของค่าตัวทวิทางการเงินหรือเป็นแบบจำลองเชิงสถิติ จึงได้มีการปรับปรุงแบบจำลองให้มีลักษณะเชิงพลวัตและนำแนวคิดด้านการกระจายความล่าช้าหรือ Lag Distribution มาใช้ ซึ่งการกระจายความล่าช้าจะใช้การกระจายแบบ Koyck Lag ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์จากแบบจำลองใช้การประมาณแบบ OLS (Ordinary Least Square)

สรุปโดยย่อ

จากผลการศึกษาพบว่า ในทางทฤษฎีนั้น การที่ระดับอัตราแลกเปลี่ยนยิ่งมีความยืดหยุ่นมากเพียงใดก็จะยิ่งส่งผลให้ควมมีประสิทธิภาพในตัวนโยบายการเงินนั้นเพิ่มสูงขึ้น ผลการทดสอบว่า ผลของนโยบายการเงินในปัจจุบันเป็นไปตามทฤษฎีหรือไม่พบว่า ในสภาพปัจจุบันนั้นขัดแย้งกับทางทฤษฎี โดยช่วงของอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่นั้น ให้ค่าสัมประสิทธิ์ที่เป็นบวก สอดคล้องกับทฤษฎี IS-LM แต่ช่วงอัตราแลกเปลี่ยนแบบยืดหยุ่น ค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบเนื่องจากข้อจำกัดในทางทฤษฎีที่บ่งบอกถึงผลของนโยบายการเงินต่อรายได้ประชาชาติภายใต้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบยืดหยุ่นจะมากกว่าระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่ภายใต้เงื่อนไขว่า สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์จะถูกกำหนดจากการกู้ยืมจากธนาคารแห่งประเทศไทยและเงินออมภายในประเทศเท่านั้น แต่ผลการทดสอบไม่ได้เป็นเช่นนั้นเนื่องจาก การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่ในประเทศถูกกำหนดจากเงินกู้จากต่างประเทศ สำหรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้คือ ผลของนโยบายการเงินในช่วงอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่นั้น จะเป็นจริงถ้าพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงิน M_0 , M_1 , $\ln M_1$, $\ln M_2$ แต่ถ้าพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงสินเชื่อภายในประเทศในส่วนของสินเชื่อที่ธนาคารแห่งประเทศไทยให้กับธนาคารพาณิชย์นั้น จะไม่สามารถบ่งบอกได้ชัดเจนเนื่องจากไม่สามารถแยกผลการเปลี่ยนแปลงรายได้ประชาชาติที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสินเชื่อภายในประเทศได้และหลังเปิดเสรีทางการเงิน บทบาทของสินเชื่อในประเทศส่วนใหญ่ถูกกำหนดจากปริมาณเงินกู้จากต่างประเทศเป็นอย่างมาก

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของนโยบายเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษการนำเข้าข้าวโพดต่อตลาดเมล็ดข้าวโพด ตลาดเนื้อไก่ ตลาดเนื้อสุกร และตลาดไข่ไก่
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายนิรันดร์ อ่วมทิพย์ (เศรษฐศาสตร์ มช.)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร. เสถียร ศรีบุญเรือง
เดือน/ปี	6 มกราคม 2541
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ในด้านการผลิต การบริโภค และราคาตลาดของเมล็ดข้าวโพด ตลาดเนื้อไก่ ตลาดเนื้อสุกร ตลาดไข่ไก่ ในภาพรวมของประเทศ + เพื่อประเมินผลกระทบของนโยบายการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษการนำเข้าข้าวโพดที่มีต่อปริมาณการนำเข้าข้าวโพด ปริมาณการส่งออกเนื้อไก่ ราคาเนื้อสุกร และราคาไข่ไก่ในประเทศ
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ซึ่งเป็นข้อมูลตั้งแต่ปี 2525 ถึง ปี 2529 โดยรวบรวมจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ทฤษฎีที่ใช้มีดังนี้ กฎของอุปทาน กฎของอุปสงค์ และ ทฤษฎีความเกี่ยวเนื่องของตลาด ซึ่งกล่าวสรุปแนวคิดทฤษฎีดังนี้ การที่รัฐบาลปรับค่าธรรมเนียมพิเศษ การนำเข้าเมล็ดข้าวโพดเพิ่มขึ้นนั้น จะทำให้เกิดผลกระทบดังต่อไปนี้ 1) ราคาเมล็ดข้าวโพดเพิ่มสูงขึ้น 2) ความต้องการเมล็ดข้าวโพดและการนำเข้าเมล็ดข้าวโพดลดลง 3) ปริมาณการผลิตเมล็ดข้าวโพดเพิ่มขึ้น 4) ปริมาณการผลิตและการส่งออกเนื้อไก่ลดลง 5) ราคาเนื้อสุกรและราคาไข่ไก่สูงขึ้น
แบบจำลอง-เครื่องมือ	การศึกษานี้ใช้วิธีการพรรณนาเพื่ออธิบายโครงสร้างความสัมพันธ์ภายในตลาด และความสัมพันธ์ระหว่างตลาดต่างๆ ร่วมกับวิธีการเชิงปริมาณโดยการสร้างแบบจำลองทางเศรษฐมิติของตลาดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นแบบจำลองหลายตลาด (Multiple Market Model) ดังนั้นโครงสร้างแบบจำลองจึงแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ 1) แบบจำลองของตลาดเมล็ดข้าวโพด 2) แบบจำลองของตลาดเนื้อสุกร 3) แบบจำลองของตลาดเนื้อไก่ และ 4) แบบจำลองของตลาดไข่ไก่ นอกจากนี้ยังได้กำหนดรูปแบบของสมการเชิงประจักษ์ที่ใช้ในการประมาณค่าแบบจำลอง 3 แบบคือ Linear, Semi-Logarithmic, และ Double Logarithmic Form เพื่อจะได้หารูปแบบที่นำไปใช้ได้เหมาะสม

สรุปโดยย่อ

ผลการจำลองค่า โดยกำหนดให้อัตราค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้าข้าวโพดเปลี่ยนแปลงไปในระดับต่างๆ เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรภายในที่ปรากฏในแบบจำลองกับการเปลี่ยนแปลงของอัตราค่าธรรมเนียมพิเศษ พบว่า ปริมาณการนำเข้าข้าวโพดมีค่าความยืดหยุ่นต่ออัตราค่าธรรมเนียมพิเศษมากที่สุด คือมีค่าเท่ากับ -0.353 ในขณะที่ปริมาณการผลิตข้าวโพดมีค่าความยืดหยุ่นต่ออัตราค่าธรรมเนียมพิเศษเท่ากับ 0.037 ส่วนปริมาณการบริโภคข้าวโพดมีค่าความยืดหยุ่นต่ออัตราค่าธรรมเนียมพิเศษเท่ากับ -0.004 และราคาขายส่งข้าวโพดที่แท้จริงในตลาดกรุงเทพฯ มีค่าความยืดหยุ่นต่ออัตราค่าธรรมเนียมพิเศษเท่ากับ 0.090

ผลกระทบของอัตราค่าธรรมเนียมพิเศษที่มีต่อตัวแปรในตลาดเนื้อสัตว์ พบว่า ในตลาดเนื้อไก่ ปริมาณการผลิตเนื้อไก่นั้นมีค่าความยืดหยุ่นต่ออัตราค่าธรรมเนียมพิเศษเท่ากับ -0.020 ปริมาณการบริโภคเนื้อไก่มีค่าความยืดหยุ่นต่ออัตราค่าธรรมเนียมพิเศษ เท่ากับ -0.004 และปริมาณการส่งออกเป็นเนื้อไก่มีค่าความยืดหยุ่นต่ออัตราค่าธรรมเนียมพิเศษเท่ากับ -0.114 ส่วนในตลาดเนื้อสุกรและตลาดไข่ไก่ ซึ่งเป็นตลาดที่ปิด นั่นก็คือไม่มีการค้าขายระหว่างประเทศในตลาดทั้งสองนี้ พบว่า ในตลาดเนื้อสุกร ปริมาณการผลิตและการบริโภคเนื้อสุกรมีค่าความยืดหยุ่นต่ออัตราค่าธรรมเนียมพิเศษเท่ากันคือ มีค่าเท่ากับ -0.011 โดยที่ราคาขายส่งสุกรมียูวิตที่แท้จริงในตลาดกรุงเทพฯ มีค่าความยืดหยุ่นต่ออัตราค่าธรรมเนียมพิเศษเท่ากับ 0.043 ส่วนในตลาดไข่ไก่ ปริมาณการผลิตและการบริโภคไข่ไก่ มีค่าความยืดหยุ่นต่ออัตราค่าธรรมเนียมพิเศษเท่ากับ -0.005 โดยที่ราคาขายส่งไข่ไก่ที่แท้จริงในตลาดกรุงเทพฯ มีค่าความยืดหยุ่นต่ออัตราค่าธรรมเนียมพิเศษเท่ากับ 0.007

ผลการศึกษาพบว่า หากรัฐบาลเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมเพียงร้อยละ 1 หรือ เท่ากับ 2.466 บาทต่อตันแล้ว จะมีผลทำให้ผู้ผลิตที่อยู่ในตลาดทั้ง 4 ตลาดมีรายรับรวมเพิ่มขึ้นประมาณ 12.546 ล้านบาท แต่จะทำให้ผู้บริโภคมีรายจ่ายเพื่อการบริโภคเพิ่มขึ้นถึง 15.129 ล้านบาท ดังนั้นการเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมพิเศษจึงก่อให้เกิดผลกระทบสุทธิเป็นลบต่อตลาดทั้ง 4 ตลาดมีค่าเท่ากับ 2.583 ล้านบาท ซึ่งผลกระทบสุทธิที่เป็นลบนี้ส่วนหนึ่งจะเป็นรายรับของรัฐบาลที่ได้จากการเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษที่ได้รับเพิ่มขึ้น 0.125 ล้านบาท และอีกส่วนหนึ่งเป็นรายได้จากต่างประเทศสุทธิที่ลดลงเนื่องจากการส่งออกเนื้อไก่ลดลง เท่ากับ 2.458 ล้านบาท

ผลการศึกษาดังกล่าวสามารถสรุปเป็นข้อสังเกตทางนโยบายได้ว่า
 เนื่องจากนโยบายการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษการนำเข้าข้าวโพด จะ
 ก่อให้เกิดผลดีต่อผู้ผลิตเนื้อสัตว์ ผู้บริโภคเนื้อสัตว์ และผู้ส่งออกเนื้อสัตว์
 มากกว่า นั่นก็คือทำให้ต้นทุนในการผลิตอาหารสัตว์เพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นหาก
 รัฐบาลต้องการที่จะช่วยเหลือทั้งเกษตรกรผู้ปลูกข้าวโพด เกษตรกรผู้ผลิต
 เนื้อสัตว์ ผู้บริโภคเนื้อสัตว์ และผู้ส่งออกเนื้อสัตว์แล้ว รัฐบาลจะต้อง
 พยายามเพิ่มปริมาณการผลิตข้าวโพดที่มีคุณภาพ โดยเน้นการเพิ่มประ
 สิทธิภาพในการผลิต และในขณะเดียวกันก็พยายามลดต้นทุนในการผลิต
 เพื่อให้ราคาข้าวโพดภายในประเทศสามารถแข่งขันกับราคาข้าวโพดจาก
 ต่างประเทศได้

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของนโยบายอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระหว่างธนาคารที่มีต่อการออมและการลงทุนในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. พรรณิธิดา เหล่าพวงศักดิ์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. สมพงษ์ อรพินท์
เดือน/ปี	พฤษภาคม 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกิจการกำหนดอัตราดอกเบี้ยในประเทศไทย กรณีการเปิดเสรีทางการเงิน + ศึกษาผลกระทบของนโยบายอัตราดอกเบี้ยที่มีต่อการออมและการลงทุนในประเทศไทยกรณีการเปิดเสรีทางการเงินด้านอัตราดอกเบี้ย
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา รายไตรมาส ตั้งแต่ ไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ.2538 – ไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ.2538 รวม 44 ไตรมาส โดยอัตราดอกเบี้ยในประเทศไทยจะใช้อัตราดอกเบี้ยระหว่างธนาคาร (Interbank Rate) เป็นตัวแทน การออมก็จะพิจารณาเฉพาะปริมาณการออมในระบบธนาคารพาณิชย์เท่านั้นคือ บัญชีเงินฝากออมทรัพย์และบัญชีเงินฝากประจำ ส่วนการลงทุนก็จะใช้ปริมาณสินเชื่อเพื่อการลงทุนที่ได้รับจากระบบธนาคารพาณิชย์เท่านั้น ดัชนีราคาผู้บริโภคใช้ปี พ.ศ.2533 เป็นปีฐาน อัตราดอกเบี้ยต่างประเทศใช้อัตรา LIBOR 1 เดือนเป็นตัวแทน, ปริมาณเงินใช้ในความหมายกว้าง
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยแนวคิดของ McKinnon (1973) และ Shaw (1973) คือการยกเลิกเพดานอัตราดอกเบี้ย การลดอัตราเงินเฟ้อจะเป็นการเพิ่มการออมและการลงทุน, แนวคิดของนักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิก "The Saving – Investment Theory of Interest" ที่เชื่อว่าอัตราดอกเบี้ยเป็นราคาของเงินกู้และถูกกำหนดโดยอุปสงค์และอุปทานของเงินกู้ในตลาด และแนวคิดเรื่องอัตราดอกเบี้ยของ Irving Fisher
แบบจำลอง-เครื่องมือ	อาศัยการทดสอบโดยวิธี Chow Test เพื่อทดสอบความมีเสถียรภาพของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระก่อน โดยแบ่งการทดสอบออกเป็น 2 ช่วงคือ ก่อนและหลังการเปิดเสรีทางการเงิน จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ โดยอาศัยแบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อน โดยแบ่งเป็นแบบจำลองการกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระหว่างธนาคาร, แบบจำลองการกำหนดปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์ (เงินฝากประจำและออมทรัพย์) และแบบจำลองการกำหนดปริมาณเงินลงทุนในประเทศไทย

สรุปโดยย่อ

จากผลการศึกษาพบว่า ช่วงก่อนการเปิดเสรีทางการเงินด้านอัตราดอกเบี้ยปรากฏว่า ปริมาณเงินตามความหมายกว้าง, อัตราดอกเบี้ยเงินกู้จากธนาคารแห่งประเทศไทยและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีอิทธิพลอย่างมากต่อการกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระหว่างธนาคาร ส่วนกรณีภายหลังการเปิดเสรีทางการเงินพบว่า ผลรวมของอัตราเงินกู้ต่างประเทศกับค่าประกันความเสี่ยงและวิกฤตการณ์ในต่างประเทศมีอิทธิพลอย่างมากต่อการกำหนดอัตราดอกเบี้ยระหว่างธนาคารในทิศทางเดียวกัน ในด้านการออมในประเทศพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมในบัญชีเงินฝากประจำในเชิงบวกมากที่สุดคือ จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ รองลงมาได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ, อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ เป็นต้น และปัจจัยที่มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อการออมในบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ในทิศทางเดียวกันมากที่สุดคือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ รองลงมาคือ จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์ ส่วนผลของการเปิดเสรีทางการเงินด้านอัตราดอกเบี้ย พบว่ามีประสิทธิผลต่อการเพิ่มปริมาณเงินฝากในบัญชีเงินฝากประจำ แต่กลับมีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ในด้านการลงทุนพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดในเชิงบวกต่อปริมาณเงินลงทุนโดยอาศัยปริมาณสินเชื่อเพื่อการลงทุนของธนาคารพาณิชย์เป็นตัวแทนนั้นคือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ รองลงมาคืออัตราดอกเบี้ยเงินกู้เฉลี่ย เป็นต้น และผลของการเปิดเสรีทางการเงินด้านอัตราดอกเบี้ยนั้นไม่มีประสิทธิผลต่อการจัดสรรสินเชื่อเพื่อการลงทุนจากระบบธนาคารพาณิชย์

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของ BIS ต่อการดำเนินงานของ ธนาคารพาณิชย์ไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นาย วรวิทย์ เตียรดีวัฒนานนท์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร.สมชาย เทพทานา
เดือน/ปี	มีนาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาถึงการนำหลักเกณฑ์การดำรงเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงตามหลัก BIS (Bank for International Settlements) มาใช้ + เพื่อศึกษาผลของการนำหลักเกณฑ์การดำรงเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงตามหลัก BIS ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงเงินกองทุนและผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย + เพื่อศึกษาข้อดี-ข้อเสียของการนำเอาหลัก BIS มาใช้กับระบบธนาคารพาณิชย์ไทย
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ จากธนาคารพาณิชย์ทั้ง 15 แห่งในช่วงปี พ.ศ. 2534-2537
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยแนวคิดเส้น SML : Seaurity Market Line, ทฤษฎีปริมาณเงิน (Quantity of Money Theory)
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้เพียงการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) เท่านั้น โดยอาศัยตารางประกอบการเปรียบเทียบถึงตัวเลขด้านต่าง ๆ ของธนาคารพาณิชย์ไทยก่อน และหลังการใช้ BIS
สรุปโดยย่อ	จากการศึกษาพบว่า สินเชื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญในการบริหารงานของธนาคารพาณิชย์ และมีผลต่อความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์อีกด้วย มาตรการที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ การกำหนดอัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง ทำให้ธนาคารพาณิชย์ต้องระวังในการบริหารสินทรัพย์เสี่ยงโดยเฉพาะสินเชื่อ ส่งผลให้ทางการนำเอามาตรการของ BIS ซึ่งใช้เป็นสากลกับระบบธนาคารพาณิชย์ทั่วโลกมาใช้ในการกำกับและตรวจสอบการวิเคราะห์ถึงผลการใช้ BIS ต่อการดำเนินของธนาคารพาณิชย์ไทย และผลต่อระบบเศรษฐกิจพบว่าทำให้ธนาคารพาณิชย์มีเงินกองทุนเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิมทันทีเมื่อเทียบกับหลักการเดิม โดยไม่ต้องเพิ่มทุนเนื่องจากมีการนับเงินกองทุนชั้นที่ 2 เพิ่มขึ้นจากเดิม ในขณะเดียวกันสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคารพาณิชย์ก็เพิ่มขึ้นด้วยทั้งในส่วนที่เป็นรายการในงบดุลและรายการนอกงบดุล ซึ่งส่งผลทางลบต่อธนาคารพาณิชย์เพราะธนาคารจะต้อง

ดำรงเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มขึ้นตามที่ทางการกำหนดไว้ นอกจากนี้การนำเอาหลัก BIS มาใช้ยังส่งผลต่อรูปแบบการหารายได้ของธนาคารพาณิชย์ด้วย กล่าวคือธนาคารพาณิชย์จะหันมาหารายได้จากที่มิใช่ดอกเบี้ยในรูปค่าธรรมเนียมและบริการต่าง ๆ มากขึ้น ส่วนผลกระทบของการใช้ BIS ต่อระบบเศรษฐกิจนั้นมีทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยที่ผลทางตรงที่เกิดขึ้นคือ ธนาคารพาณิชย์จะลดปริมาณสินเชื่อในส่วนภาคเศรษฐกิจที่สำคัญลง ซึ่งรวมถึงภาคเกษตรและอุตสาหกรรมการผลิตด้วยแต่สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยน่าจะปริมาณเพิ่มขึ้น เพราะมีความเสี่ยงลดลงส่งผลทางอ้อมนั้นได้แก่การที่ระบบการเงินของไทยและเข้าสู่ระบบเสรีมากขึ้น และเป็นไปตามกลไกของตลาดมากขึ้น เพราะหลักของ BIS ช่วยให้สะท้อนค่าความเสี่ยงที่แท้จริงได้มากกว่าเดิม โดยเฉพาะทางด้านสินเชื่อ สำหรับข้อดีของการนำเอา BIS มาใช้ได้แก่การที่ระบบธนาคารพาณิชย์ไทยจะเข้าสู่มาตรฐานสากลยิ่งขึ้น และมีความมั่นคงเพิ่มขึ้นด้วย และข้อเสียของการนำเอาหลักการ BIS มาใช้ได้แก่การส่งผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อเพื่อการส่งออกและสินเชื่อชนบทให้ลดลงเพราะมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นทั้งที่สินเชื่อทั้งสองเป็นปัจจัยสำคัญต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศ และการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศตามลำดับ, รายการงบดุลกลับเป็นถูกลบเป็นสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มขึ้น เป็นต้น

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของบัตรเครดิตต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจของประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. สิริพร พุทธิธเมธวิสุทธิ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ วลัยภรณ์ อัดตะนันท์
เดือน/ปี	ตุลาคม 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาถึงโครงสร้างระบบบัตรเครดิตในประเทศไทยตลอดจนประโยชน์และมาตรการการแก้ไขปัญหาในการใช้บัตรเครดิต ✦ ศึกษาผลกระทบของบัตรเครดิตต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งได้แก่ ความมั่งคั่งของภาคเอกชน, การบริโภคของภาคเอกชน, ปริมาณเงินและระดับราคาสินค้าและบริการ หรือภาวะเงินเฟ้อ
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาแบบรายปีในช่วงปี พ.ศ. 2529- พ.ศ. 2538 รวมระยะเวลา 10 ปี โดยอาศัยข้อมูลมูลค่าการใช้บัตรของบัตรเครดิตและ affinity card จากธนาคารพาณิชย์ไทย, บริษัทอเมริกันเอกซ์เพรส, บริษัทไดเนอร์สซิตีแบงก์ และข้อมูลตัวแปรอื่นๆ เช่นอัตราดอกเบี้ย, ค่าจ้างแรงงาน, รายได้ประชาชาติ, ค่าใช้จ่ายรัฐบาล ฯ จากธนาคารแห่งประเทศไทย
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ทฤษฎีปริมาณเงินในรูปสมการแลกเปลี่ยน (equation of exchange) ของ Irving Fisher ที่แยกปริมาณเงินออกเป็นเงินสด (เหรียญและธนบัตร) กับเงินสดเครดิต (เงินฝากเพื่อเรียก), ทฤษฎีปริมาณเงินสมัยใหม่ (Modern Quantity Theory of Money) ของ Milton Friedman ที่แตกต่างจากทฤษฎีของ Fisher หรือของสำนักคลาสสิกตรงข้อสมมติที่ว่าจะต้องมีระดับการจ้างงานเต็มทีเสมอ และจำนวนครั้งของการหมุนเวียนของเงินต้องมีเสถียรภาพ ซึ่ง Friedman ไม่เห็นด้วยกับข้อสมมติทั้ง 2 นี้ และใช้แนวคิดของผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการใช้บัตรเครดิตและ affinity card ที่มีต่อตัวแปรต่างๆ อาทิเช่น ปริมาณเงิน, ความมั่งคั่งของภาคเอกชน, ภาวะเงินเฟ้อ เป็นต้น
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ในการวิเคราะห์เชิงปริมาณได้ใช้แบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อนสำหรับตัวแปรหลายตัว (multiple regression model) ซึ่งมีลักษณะเป็นกลุ่มสมการเกี่ยวข้อง (simultaneous equations) โดยสามารถกะประมาณด้วยการใช้วิธีการกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) และวิธีการกำลังสองน้อยที่สุดสองชั้น (TSLS) ใช้โปรแกรม SPSS เพื่อช่วยลดปัญหาความรุนแรงของสหสัมพันธ์ในตัวแปร (autocorrelation) และใช้การวิเคราะห์ค่า

ความยืดหยุ่นในการศึกษาถึงขนาดและอิทธิพลของความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ

สรุปโดยย่อ

จากการศึกษาพบว่า การพัฒนารูปแบบและโครงสร้างต่างๆ ของบัตรเครดิตทำให้ปริมาณและมูลค่าการใช้บัตรเครดิตเพิ่มขึ้นในทุกปี นั่นคือผู้ใช้บัตรเครดิตเสมือนมีรายได้เพิ่มขึ้นจึงทำให้มีพฤติกรรมการบริโภคเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณพบว่ามูลค่าการใช้บัตรเครดิตมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความมั่งคั่งที่แท้จริงภาคเอกชน, การบริโภคที่แท้จริงภาคเอกชน, ระดับราคาสินค้าและบริการ (ยกเว้นน้ำมัน) และปริมาณเงินในความหมายกว้างในปีเดียวกัน ส่วนการวิเคราะห์ค่าความยืดหยุ่นพบว่า มูลค่าการใช้บัตรเครดิตที่แท้จริงมีผลกระทบต่อความมั่งคั่งที่แท้จริงภาคเอกชนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ปริมาณเงินในความหมายกว้าง, การบริโภคที่แท้จริงและระดับราคาสินค้าและบริการ(ยกเว้นน้ำมัน) ตามลำดับ

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของปัจจัยทางเศรษฐกิจต่อพฤติกรรมการออมภาคครัวเรือนผ่านสถาบันการเงิน
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นส. พรเพ็ญ ภูวิทย์พันธุ์ (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. รัตนา สายคณิต
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมภาคครัวเรือน ทั้งการเปลี่ยนแปลงปริมาณการออมรวมผ่านสถาบันการเงินและปริมาณการออมในแต่ละสถาบันการเงินที่ทำการศึกษาในช่วงปี 2518-2539 ✦ วิเคราะห์ผลกระทบของปัจจัยด้านเศรษฐกิจต่อปริมาณการออมรวมผ่านสถาบันการเงินและการออมในแต่ละสถาบันการเงินที่ทำการศึกษาของครัวเรือนในประเทศ ✦ พยากรณ์แนวโน้มการออมภาคครัวเรือนผ่านสถาบันการเงินที่ทำการศึกษาในช่วงปี 2540-2542 ภายใต้การวิเคราะห์ในเชิงสมมุติ
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลอนุกรมเวลาครอบคลุมระยะเวลา 22 ปี ตั้งแต่ปี 2518-2539 ปัจจัยที่ทำการศึกษา ศึกษาเฉพาะบทบาทของปัจจัยทางเศรษฐกิจต่อการออมภาคครัวเรือนผ่านสถาบันการเงินที่ทำการศึกษา สถาบันการเงินที่ทำการศึกษา 3 แห่งคือ การออมผ่านธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนและธนาคารออมสิน ซึ่งถือได้ว่า เป็นตัวแทนการออมผ่านสถาบันการเงินทั้งระบบ เนื่องจากสถาบันการเงินทั้งสามแห่งมีระดับการออมของครัวเรือนสูงกว่าสถาบันการเงินอื่นเฉลี่ยแล้วคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 92.92 ของปริมาณการออมภาคครัวเรือนผ่านสถาบันการเงินทั้งระบบในช่วงปี 2518-2539
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	การศึกษาถึงทฤษฎีที่เกี่ยวกับการออมอาศัยแนวคิดจากทฤษฎีว่าด้วยการบริโภค
แบบจำลอง-เครื่องมือ	การศึกษาการเปลี่ยนแปลงปริมาณการออมผ่านสถาบันการเงินที่ทำการศึกษา รวมถึงปริมาณการออมรวมผ่านสถาบันการเงินทั้ง 3 ประเภทในช่วงปี 2518-2539 อาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นด้วยวิธีพรรณาสำหรับการวิเคราะห์ผลกระทบของปัจจัยทางเศรษฐกิจต่อปริมาณการออมภาคครัวเรือนผ่านธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนและธนาคารออมสิน รวมถึงปริมาณการออมภาคครัวเรือนผ่านสถาบันการเงินทั้งสามประเภทใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression

Analysis) โดยใช้การประมาณด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด แบ่งแบบจำลองเป็น 4 แบบจำลองคือ แบบจำลองพฤติกรรมกรรมการออมรวมผ่านสถาบันการเงินทั้ง 3 แห่งจำนวน 1 แบบจำลองและ แบบจำลองพฤติกรรมกรรมการออมผ่านธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน ธนาคารออมสิน จำนวน 3 แบบจำลอง โดยการออมขึ้นกับรายได้สุทธิที่สามารถใช้จ่ายได้จริงหรือรายได้จากทรัพย์สิน (สมมุติฐานความสัมพันธ์เป็น (+), สัดส่วนประชากรผู้มั่งคั่งทำเทียบกับประชากรรวมของประเทศ (+), อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน ธนาคารออมสิน (+), อัตราเงินเฟ้อ (-), สัดส่วนราคาปิดต่อกำไรสุทธิของหุ้นสามัญ (+), จำนวนและสาขาของสถาบันการเงิน 3 ประเภทดังกล่าว (+)

สรุปโดยย่อ

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่กำหนดการออมภาคครัวเรือนผ่านสถาบันการเงินทั้งระบบและการออมผ่านธนาคารพาณิชย์ประกอบด้วย รายได้สุทธิที่สามารถใช้จ่ายได้จริง อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ ระดับราคาสินค้าภายในประเทศ ผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ จำนวนสาขาของสถาบันการเงินทั้งระบบสำหรับการออมรวม และจำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์สำหรับการออมผ่านธนาคารพาณิชย์ ปัจจัยที่กำหนดการออมผ่านบริษัทเงินทุนประกอบด้วย รายได้จากทรัพย์สิน ส่วนต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่บริษัทเงินทุนและธนาคารพาณิชย์ ผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และจำนวนสาขาของบริษัทเงินทุน ส่วนปัจจัยที่กำหนดการออมผ่านธนาคารออมสินประกอบด้วย รายได้สุทธิที่สามารถใช้จ่ายได้จริง อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารออมสิน และอัตราเงินเฟ้อ โดยปัจจัยทั้งหมดมีความสัมพันธ์สอดคล้องตามสมมุติฐานยกเว้นระดับราคาสินค้าในประเทศ นอกจากนี้ยังได้ประมาณการว่า ปริมาณการออมผ่านสถาบันการเงินทั้งระบบ ธนาคารพาณิชย์และธนาคารออมสินชะลอตัวในช่วงปี 2540-2542 ตามภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ ขณะที่การออมผ่านบริษัทเงินทุนปรับตัวลดลงอย่างมากในปี 2540 ก่อนที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นลำดับในช่วงปี 2541-2542

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีต่อการกระจายรายได้ในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. อุษาศรี เขียวระยับ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. สุปรียา ควรเดชคุปต์ , Ph.D.
เดือน/ปี	ตุลาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของบุคคลธรรมดาที่มีต่อการกระจายรายได้ของครัวเรือนทั่วประเทศและในภูมิภาคต่างๆ ในช่วงก่อน-หลังการจัดเก็บภาษี + เพื่อเปรียบเทียบผลกระทบของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่มีต่อการกระจายรายได้ระหว่างปีพ.ศ. 2533 และปีพ.ศ. 2535 ซึ่งทั้ง 2 ปีมีการใช้โครงสร้างภาษีที่แตกต่างกัน
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลภาคตัดขวาง (Cross Section) ในปีพ.ศ. 2533 และปีพ.ศ. 2535 ด้านรายได้จากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากกรมสรรพากร และสำนักงานสถิติแห่งชาติ
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยแนวความคิดเกี่ยวกับภาษีอากรในด้านต่าง ๆ เช่น ฐานภาษี การจัดเก็บเป็นต้น แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายรายได้และแนวคิดที่ใช้ข้อมูลในปี พ.ศ. 2533 และ พ.ศ. 2535 มาเปรียบเทียบกัน เนื่องจากว่าทั้งสองปีนี้มีโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ใกล้เคียงกันมากนั้นคือการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศที่มีอัตราค่าครองชีพสูง ปัจจัยทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ที่สามารถส่งผลกระทบต่อกระจายรายได้ของทั้ง 2 ปีก็ไม่แตกต่างกัน แต่ในปี พ.ศ. 2535 ได้มีการใช้โครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่เปลี่ยนแปลงใหม่จึงเป็นที่น่าสังเกตว่าการเปลี่ยนแปลงนี้จะช่วยส่งเสริมการกระจายรายได้ของประเทศให้เป็นธรรมยิ่งขึ้นหรือไม่
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยที่ในทางการวิเคราะห์เชิงปริมาณนั้นจะใช้วิธีการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ จึงเปรียบเทียบกันระหว่างก่อนและหลังการจัดเก็บภาษีของทั้ง 2 ปีดังกล่าว โดยแบ่งเป็นกลุ่มตามรายได้ และเป็นกลุ่มรายภาค
สรุปโดยย่อ	จากผลการศึกษาพบว่าโครงสร้างอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ใช้ในทั้ง 2 ปีมีลักษณะก้าวหน้าน้อยและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาษีที่ใช้บังคับในปี พ.ศ. 2535 ก็ไม่มีลักษณะที่ก้าวหน้ามากขึ้นแต่อย่างใด และจากค่าสัมประสิทธิ์จึงพบว่าในปี พ.ศ. 2535 มีค่าลดลงจาก 0.3530 เป็น

0.3526 แสดงว่าครัวเรือนทั่วประเทศมีการกระจายรายได้ที่ดีขึ้น แต่สำหรับปี พ.ศ. 2535 ผลของภาษีได้ทำให้ค่าสัมประสิทธิ์ที่เพิ่มขึ้นจาก 0.3674 เป็น 0.3675 แสดงว่าการกระจายรายได้ไม่ได้ดีขึ้นหลังจากการจัดเก็บภาษีแล้ว ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับการคำนวณโดยแยกเป็นภูมิภาคต่าง ๆ เมื่อนำค่าสัมประสิทธิ์จีไนซ์ของทั้ง 2 ปีมาเปรียบเทียบกับพบว่ามีอัตราการเปลี่ยนแปลงของค่าสัมประสิทธิ์จีไนซ์ก่อนการจัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0793 (จาก 0.3530 ในปี พ.ศ.2533 เป็น 0.3674 ในปี 2535) และภายหลังการจัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2257 (จาก 0.3526 ในปี พ.ศ. 2533 เป็น 0.3675 ในปี พ.ศ. 2535) ซึ่งจะเห็นได้ว่า อัตราการเปลี่ยนแปลงทั้งสองนี้มิได้แตกต่างกันมากนักทั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปี พ.ศ .2535 ให้มีอัตราก้าวหน้าแล้วก็ตาม แต่ว่าเมื่อพิจารณาถึงความเป็นธรรมในแง่ของการรับภาระภาษีแล้วกลับพบว่าภาระภาษีที่แท้จริงมิได้มีลักษณะที่ก้าวหน้าตามไปด้วย จึงสรุปได้ว่าโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่เปลี่ยนแปลงใหม่ไม่มีบทบาทสำคัญต่อเป้าหมายทางด้านความเสมอภาคในการกระจายรายได้ หรือมิได้มีส่วนช่วยบรรเทาปัญหาความเหลื่อมล้ำทางรายได้ และอาจมีส่วนทำให้ภาวะการกระจายรายได้เลวร้ายลงแทนที่จะดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งทั้งในระหว่างกลุ่มครัวเรือนในระดับรายได้ต่าง ๆ และระหว่างภูมิภาคต่าง ๆ ด้วย

หมายเหตุ สาระสำคัญของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางภาษีในปีพ.ศ. 2535 นั้นมีประเด็นสำคัญๆ อยู่ 3 ประเด็นด้วยกันได้แก่ ประเด็นแรกคือการเพิ่มการหักค่าลดหย่อนสำหรับผู้มีเงินได้และคู่สมรสจากเดิม 20,000 บาท เป็น 30,000 บาท และค่าลดหย่อนสำหรับบุตรจากเดิมคนละ 10,000 บาท เป็น 15,000 บาท ประเด็นที่สองคือการลดขั้นจำนวนเงินได้สุทธิจากเดิม 6 ขั้นเหลือ 5 ขั้น และขยายช่วงเงินได้สุทธิระดับต่ำและระดับกลางให้กว้างขึ้น และประเด็นที่สามคือการลดอัตราภาษีจากเดิมที่เคยเก็บในอัตราเริ่มต้นจาก 5%, 10%, 20%, 30%, 40% และ 50% สำหรับเงินได้สุทธิเกิน 2 ล้านบาทขึ้นไป โดยเปลี่ยนเป็นอัตราใหม่ซึ่งเริ่มต้นจาก 5%, 10%, 20%, 30% และ 37% สำหรับเงินได้สุทธิเกิน 2 ล้านบาทขึ้นไป

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของภาษีสิ่งแวดล้อมกับการส่งออกกุ้งของประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	ปิยวดี จัดเจน (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. ดร. สังคิต พิริยะรังสรรค์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รศ. ดร. สุทธิพันธ์ จิราธิวัฒน์
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ เพื่อทราบสถานการณ์ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการประกาศใช้ภาษีสิ่งแวดล้อมในรูปของภาษีที่เก็บกับสินค้าก่อนนำเข้าราชอาณาจักรระหว่างประเทศที่สนับสนุนและประเทศที่คัดค้าน ตลอดจนสำรวจความคิดเห็นของบุคคลที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย ในประเด็นเรื่องภาษีสิ่งแวดล้อม รวมทั้งความเป็นไปได้ของภาษีดังกล่าวภายใต้หลักการของ GATT/ WTO ✦ ประเมินผลกระทบของการใช้ภาษีสิ่งแวดล้อมในรูปของ Border tax adjustment ที่มีต่อปริมาณการส่งออกกุ้งของไทยในตลาดประเทศคู่ค้าที่สำคัญได้แก่ ประเทศญี่ปุ่นและสหรัฐฯ ✦ เพื่อหาข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการใช้มาตรการทางภาษีของประเทศคู่ค้า พร้อมทั้งหามาตรการในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากการผลิตที่ก่อมลพิษและทำลายสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมกุ้งไทย
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลสถิติแบบอนุกรมเวลาดังแต่ปี 2522-2538 เป็นเวลา 15 ปี อันได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณการผลิตกุ้งไทย พื้นที่เพาะเลี้ยงกุ้งและต้นทุนการเพาะเลี้ยงกุ้ง ปริมาณและมูลค่าการส่งออกกุ้งไทยและกุ้งของคู่แข่งและข้อมูลค่าอาหารกุ้ง ข้อมูลพื้นที่ปศุสัตว์นอกเหนือจากนี้ ยังมีการใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์บุคคลที่อยู่ในหน่วยงานต่างๆ ในสาขาที่เกี่ยวข้อง
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ใช้แนวคิดทฤษฎีภาษีนำเข้ากับการกีดกันทางการค้า ทฤษฎีนโยบายสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม แนวคิดการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยมาตรการทางภาษี แนวคิดทางทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างการค้าเสรีและสิ่งแวดล้อม
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ส่วนแรกทำการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษีสิ่งแวดล้อมในรูปของ Border Tax Adjustment ระหว่างประเทศที่เห็นด้วยซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศที่ไม่เห็นด้วยและทำการคัดค้านซึ่งมักเป็นประเทศกำลังพัฒนา เพื่อพิจารณาว่าหลักการเก็บภาษีชนิดนี้สอดคล้องและเป็นไปได้ภายใต้หลักการของ GATT/WTO หรือไม่ โดยใช้การ

วิเคราะห์เชิงพรรณนาและการสัมภาษณ์เป็นหลัก ส่วนที่สองเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยใช้สมการถดถอยเชิงเส้น แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาแบ่งเป็น 2 สมการคือ สมการอุปทานการส่งออกกุ้งไทยไปยังญี่ปุ่นและสมการอุปทานการส่งออกกุ้งไทยไปยังสหรัฐฯ ทั้งนี้สมการอุปทานการส่งออกกุ้งไทยไปยังญี่ปุ่นเป็นฟังก์ชันของราคากุ้งในประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นราคาโดยเปรียบเทียบและปรับค่าด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ราคาอาหารกุ้ง พื้นที่ป่าชายเลน ผลผลิตภาพในการผลิตกุ้ง และปริมาณการส่งออกกุ้งไปยังประเทศอื่นนอกเหนือจากประเทศญี่ปุ่น สำหรับสมการที่ 2 คืออุปทานการส่งออกกุ้งไทยไปยังสหรัฐฯโดยตัวแปรตามดังกล่าวเป็นฟังก์ชันของราคากุ้งไทยในสหรัฐฯที่มีการปรับค่าด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ราคาอาหารกุ้งและปริมาณการส่งออกกุ้งไปยังประเทศอื่น นอกเหนือจากประเทศสหรัฐฯ

สรุปโดยย่อ

จากการศึกษาพบว่า ค่าความยืดหยุ่นของอุปทานการส่งออกกุ้งที่มีต่อราคาในประเทศสหรัฐฯ (เท่ากับ 1.314) มีค่าสูงกว่าค่าความยืดหยุ่นในประเทศญี่ปุ่น (เท่ากับ 1.102) นั้นหมายความว่า กุ้งไทยในสหรัฐฯ มีความอ่อนไหวต่อราคามากกว่าในญี่ปุ่น ดังนั้น หากสหรัฐฯเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมกับกุ้งส่งออกของไทยจะกระทบต่อปริมาณการส่งออกกุ้งไปสหรัฐฯ มากกว่าปริมาณการส่งออกกุ้งที่ลดลงอันเนื่องมาจากการเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมของประเทศญี่ปุ่น และจากการประมาณการมูลค่าการส่งออกกุ้งที่ลดลงหากมีการเก็บภาษีในปี 2537 รวมทั้งของสหรัฐฯและญี่ปุ่น พบว่ามีมูลค่ามากกว่า 2,200 ล้านบาทซึ่งนับเป็นเงินจำนวนมากที่ต้องเสียไป ดังนั้น รัฐบาลและผู้ที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องเร่งหามาตรการรองรับ ด้วยการปรับปรุงนโยบายภายในให้มีประสิทธิผลในทางปฏิบัติมากขึ้น ซึ่งข้อสรุปที่ได้รับนี้สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง

ชื่อผลงาน	ผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงต่อดุลการค้าของประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. ทิวาพร ผาสุข (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ อรุณ เกียรติสาร
เดือน/ปี	ต.ค. 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาผลกระทบของการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราที่มีต่อดุลการค้าของประเทศไทย ศึกษาและเปรียบเทียบผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงเฉลี่ย (Real Effective Exchange Rate : REER) กับอัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ย (Effective Exchange Rate : EER) ที่มีต่อดุลการค้าของไทย
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2529-2539 จากธนาคารแห่งประเทศไทย โดยใช้วิธีการถ่วงน้ำหนักอัตราแลกเปลี่ยนด้วยสัดส่วนมูลค่าการค้ารวม (Total Trade Weight) กับประเทศคู่ค้าสำคัญๆ ของประเทศไทย 10 ประเทศด้วยกัน
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ใช้แนวคิดที่เกี่ยวกับดุลยภาพภายในและดุลการชำระเงิน, แนวคิดเส้นโค้งตัวเจ (J - curve) ซึ่งเป็นแนวคิดที่เกี่ยวกับผลของการลดค่าเงินที่มีต่อดุลการค้า, ทฤษฎีอำนาจซื้อเสมอภาค (Purchasing Power Parity : PPP) ทั้งรูปแบบค่าสัมบูรณ์ (absolute PPP) และค่าสัมพัทธ์ (relative PPP) ซึ่งมีสมมติฐานว่าการค้าเสรีจะทำให้ราคาของสินค้าไม่พวชนิดใดจะเท่ากันในทุกๆ ประเทศ
แบบจำลอง-เครื่องมือ	แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษานี้มาจากแนวความคิดพื้นฐานของ Keynes และยังนำเอาแนวความคิดเกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ย (Effective Exchange Rate : EER) มาเชื่อมโยงกับทฤษฎีอำนาจซื้อเสมอภาค (Purchasing Power Parity : PPP) และใช้สมการในรูปแบบสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) และใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์
สรุปโดยย่อ	พบว่าอัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยและอัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยที่แท้จริงมีค่าค่อนข้างคงที่ แต่อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงเฉลี่ยมีผลต่อดุลการค้าและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน จากนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนที่พยายามให้ค่าเงินบาทคงที่จะทำให้อัตราแลกเปลี่ยนไม่สะท้อนสภาพที่แท้จริงได้ จึงทำให้ประเทศไทยขาดดุลการค้ามาโดยตลอด

ชื่อผลงาน	ผลของการลงทุนโดยตรงของญี่ปุ่นในภาคอุตสาหกรรมต่อการส่งออกสินค้าไปประเทศญี่ปุ่น
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. เรวดี รัตนานูบาล (มหาวิทยาลัยรามคำแหง)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร. เกษร หอมขจร
ปีที่เสนอ	2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงของญี่ปุ่นในประเทศไทยและการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของไทยไปญี่ปุ่น
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลาในรายปีตั้งแต่ พ.ศ. 2523 – 2538 โดยแบ่งกลุ่มอุตสาหกรรมออกเป็น 4 กลุ่มได้แก่ กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลัก (Labour-Intensive Industries), กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง (Hi-Tech Industries), กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป (Agro-Industries) และกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมอื่นๆ
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยทฤษฎีการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ (International Capital Movement Theory), ทฤษฎีองค์การอุตสาหกรรม (Industrial Organization Theory) และทฤษฎีการลงทุนระหว่างประเทศ
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยการสร้างแบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อน ด้วยการประมาณค่าแบบกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) ซึ่งใช้ข้อมูลกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมส่งออกต่างๆ เป็นตัวแปรตาม และมีอัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ย (เยนต่อบาท), ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศญี่ปุ่นและมูลค่าการลงทุนโดยตรงของญี่ปุ่นเป็นตัวแปรอิสระ
สรุปโดยย่อ	จากการศึกษาพบว่าญี่ปุ่นเป็นประเทศที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากที่สุดโดยส่วนมากตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ส่วนทางด้านปัจจัยที่มีผลกระทบต่อกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมต่างๆ นั้นพบว่า อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ย (เยนต่อบาท) มีผลกระทบในทางลบต่อกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูงมากที่สุด มูลค่าการลงทุนโดยตรงของญี่ปุ่นมีผลกระทบในทางบวกต่อกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลักและกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูงในระดับที่ใกล้เคียงกัน ส่วนปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในของญี่ปุ่นนั้นมีผลกระทบในทางบวกต่อกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูงมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมอื่นๆ, กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลัก และกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปตามลำดับ

ชื่อผลงาน	ผลของการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงินต่อการบริโภคและการออมของครัวเรือนในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายพิพัฒน์ นวเดียร (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. ดร. ภาณุพงศ์ นิธิประภา
เดือน/ปี	31 พฤษภาคม 2541
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาเปรียบเทียบการบริโภคและการออมของภาคครัวเรือนของประเทศต่างๆ ✦ ศึกษาการบริโภคและการออมของภาคครัวเรือน และผลกระทบของการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงินต่อการบริโภคและการออมของภาคครัวเรือนในประเทศไทย
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลหัตถ์ภูมิอนุกรมเวลาระหว่างปี 1981-1990 จาก National Accounts Statistics ซึ่งรวบรวมและจัดทำโดยองค์การสหประชาชาติฉบับปี 1991 ในการศึกษาการบริโภคและการออมของประเทศต่างๆ ได้แก่ สหรัฐฯ สหราชอาณาจักร ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลีใต้ ไต้หวัน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์และไทย และใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาของประเทศไทยจากปี 1970-1994 จากบัญชีรายได้ประชาชาติของไทย จัดทำโดยกองบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและรายงานเศรษฐกิจรายเดือนธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อศึกษาการบริโภคและการออมของภาคครัวเรือนในประเทศไทย
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ใช้ทฤษฎีการออมของเคนส์, แนวคิดเกี่ยวกับการออมหลังเคนส์ (สมมุติฐานรายได้ถาวรและสมมุติฐานวัฏจักรชีวิต), แนวคิดเกี่ยวกับการออมในปัจจุบัน (สมมุติฐานการคาดการณ์อย่างมีเหตุผล, แบบจำลอง Error Correction), และปัจจัยอื่นๆ ที่มีต่อพฤติกรรมการออม
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์ทั้งเชิงปริมาณ โดยใช้แบบจำลองการออมของภาคครัวเรือน ประมาณค่าแบบจำลองโดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุดแบบธรรมดา (Ordinary Least Square) และแบบจำลองการบริโภคของครัวเรือนเมื่อมีผลกระทบการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงินใช้แบบจำลองการบริโภคแบบ Error Correction ของ Davidson
สรุปโดยย่อ	จากการศึกษาพบว่า การผ่อนคลายการควบคุมทางการเงินในประเทศไทยมีผลทำให้การบริโภคภาคเอกชนเพิ่มมากขึ้นและการออมภาคครัวเรือน

เรือนลดลงโดยการบริโภคภาคครัวเรือนที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการเข้าถึงสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนโดยสะดวกมากขึ้นและจากการเพิ่มขึ้นของมูลค่าสินทรัพย์ นอกจากนี้ ความต้องการเพิ่มระดับการออมภายในประเทศโดยการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงินไม่ประสบผลตามที่ต้องการ ทั้งนี้ อาจเกิดจากความจำกัดในการเพิ่มการออมในรูปตัวเงินของภาคครัวเรือนโดยผ่านนโยบายอัตราดอกเบี้ย ผลที่ไม่คาดจากการผ่อนคลายการควบคุมการจัดการของสถาบันการเงินเป็นต้น สำหรับการบริโภคและการออมในประเทศต่างๆ กลุ่มประเทศพัฒนาแล้วมีรายจ่ายเพื่อการบริโภคภาคเอกชนสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ และรายจ่ายเพื่อการบริโภคจะกระจายไปในหมวดต่างๆ กลุ่มประเทศอาเซียนเป็นกลุ่มประเทศที่มีรายได้ประชาชาติต่อหัวต่ำ รายจ่ายเพื่อการบริโภคจึงกระจุกตัวอยู่ในหมวดอาหาร กลุ่มประเทศพัฒนาแล้วมีการออมมวลรวมต่ำที่สุด การออมอยู่ในรูปค่าเสื่อมราคาสูงที่สุดเนื่องจากการประกอบอุตสาหกรรมเน้นหนักด้านทุน กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่มีการออมมวลรวมสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ สำหรับการบริโภคและการออมในประเทศไทย การบริโภคภาคเอกชนในหมวดสินค้าจำเป็นเช่นอาหารมีความสำคัญลดลง ขณะที่รายจ่ายเพื่อสินค้าเพื่อความสะดวกสบายมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น การออมมวลรวมเพิ่มขึ้นทั้งการออมในรูปค่าเสื่อมราคาและการออมสุทธิ สำหรับผลกระทบของการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงินต่อการบริโภคและการออมของครัวเรือน การผ่อนคลายการควบคุมทางการเงินมีผลต่อการออมของภาคครัวเรือนในทางลบ และผลการทดสอบความสัมพันธ์ในแบบจำลองการบริโภคของครัวเรือนก่อนและหลังการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงินพบว่า เปลี่ยนแปลงโดยความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงการบริโภคในปัจจุบันกับสัดส่วนของทรัพย์สินที่ขายได้ในอดีตมีค่าสัมประสิทธิ์เปลี่ยนจากลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไปเป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ว่า การเพิ่มขึ้นของมูลค่าทรัพย์สินภายหลังการผ่อนคลายการควบคุมทางการเงิน และนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของการบริโภคและการลดลงของการออมภาคครัวเรือนในที่สุด

ชื่อผลงาน	ผลของเงินทุนไหลเข้าจากต่างประเทศที่มีต่อการออมและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงปี 1975-1996
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นส. ธิดารัตน์ โชคสุชาติ(จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. ดร. สมชาย รัตนโกมุท
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	❖ ศึกษาผลกระทบของเงินทุนไหลเข้าสู่ธุรกิจจากต่างประเทศที่มีต่อระดับการออมภายในประเทศเบื้องต้นและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยรวมถึงการทดสอบเพื่อหาบทสรุปว่าได้เกิด Structural Change ขึ้นในสมการการออมทั้งภาคเอกชนและภาครัฐบาลหรือไม่ภายหลังการเปิดเสรีทางการเงินปี 1989
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลแบบทศนิยมรายปีระหว่างปี 1975-1996 โดยพิจารณาเงินทุนต่างประเทศไหลเข้าประเภทต่างๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อการออมและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้แก่ การลงทุนโดยตรงและการลงทุนในหลักทรัพย์จากต่างประเทศ เงินทุนต่างประเทศของภาคเอกชน เงินทุนต่างประเทศของภาครัฐบาล เงินทุนต่างประเทศอื่นๆ ของภาคเอกชน เงินทุนต่างประเทศอื่นๆ ของภาครัฐบาล ส่วนผลกระทบที่มีต่อภาคการออม พิจารณาผลกระทบต่อการออมของภาครัฐบาล การออมของภาคเอกชน การออมภายในประเทศเบื้องต้น
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	แนวความคิดเกี่ยวกับผลกระทบของเงินทุนไหลเข้าจากต่างประเทศที่มีต่อการออมและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ 1) แนวคิดที่นักเศรษฐศาสตร์มองว่า ความช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือเงินทุนต่างประเทศที่ไหลเข้าสู่ประเทศผู้รับทุนจะมีผลเพิ่มพูนการออมภายในประเทศและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้นเรียกเป็น Supplement Theories 2) กลุ่มที่มองว่า เงินทุนต่างประเทศหรือความช่วยเหลือจากต่างประเทศไม่มีผลเพิ่มพูนการออมภายในประเทศและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศผู้รับทุน แต่กลับทำให้การบริโภคของทั้งภาคเอกชนและรัฐบาลเพิ่มขึ้นเรียกกลุ่มนี้ว่า Displacement Theories
แบบจำลอง-เครื่องมือ	แบบจำลองในการวิเคราะห์มาจากการสมการผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นกรณีระบบเศรษฐกิจแบบเปิดประกอบด้วย 1) สมการการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์ประชาชาติภายในประเทศเบื้องต้น 2) สมการการลงทุน

ของภาคเอกชนภายในประเทศ โดยการสะสมทุนเบื้องต้นภายในประเทศ ประกอบด้วยการลงทุนของภาคเอกชนภายในประเทศซึ่งถูกกำหนดโดยการเปลี่ยนแปลงของรายได้ในปีนี้ การเปลี่ยนแปลงของรายได้ในปีที่ผ่านมา และการเปลี่ยนแปลงของรายได้ในปีก่อนหน้าปีที่ผ่านมา 3) สมการการลงทุนของภาครัฐบาลภายในประเทศ โดยการลงทุนภาครัฐบาลขึ้นอยู่กับภาษีของภาครัฐบาลภายในประเทศ รายรับของภาครัฐบาล เงินทุนต่างประเทศของภาครัฐ การออมของภาครัฐบาลในปีที่แล้ว 4) สมการการออมของภาคเอกชน โดยการออมภาคเอกชนขึ้นอยู่กับภาษีของรายได้ในปีนี้ การเปลี่ยนแปลงของภาษีรายได้ส่วนบุคคล เงินทุนต่างประเทศที่ไหลเข้ามาในประเทศไทย เงินทุนต่างประเทศของภาคเอกชน เงินทุนต่างประเทศอื่นๆ ของภาคเอกชน อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริง 5) สมการการออมของภาครัฐบาลซึ่งขึ้นอยู่กับภาษีของรายได้ในปีนี้ การเปลี่ยนแปลงของรายได้ในปีที่แล้ว รายรับของภาครัฐบาล เงินทุนจากต่างประเทศของภาครัฐและเงินทุนต่างประเทศอื่นๆ ของภาครัฐ การศึกษาใช้วิธี Two Stage Least Square เพื่อตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์ในสมการและใช้ F-Statistic และ Recursive Residuals Test เพื่อทดสอบการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสมการการออมภาคเอกชนและรัฐบาลภายหลังการเปิดเสรีทางการเงิน

สรุปโดยย่อ

ส่วนที่หนึ่งเป็นการทดสอบผลกระทบโดยตรงและโดยรวมของเงินทุนไหลเข้าประเภทต่างๆ ที่มีต่อการออมและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจพบว่า การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ เงินกู้ยืมของเอกชนจากต่างประเทศมีผลเพิ่มพูนการออมภาคเอกชนและการออมภายในประเทศ ยกเว้นเงินทุนประเภทอื่นๆ ที่กลับมีผลทดแทน ส่วนเงินทุนไหลเข้าของรัฐบาลทั้งเงินกู้ยืมและเงินทุนประเภทอื่นๆ เข้ามาทดแทนการออมทั้งของรัฐบาลและการออมภายในประเทศ เว้นแต่เงินทุนประเภทอื่นๆ ที่มาเสริมการออมภายในประเทศ ขณะเดียวกันผลที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจปรากฏว่า การลงทุนโดยตรงและเงินทุนอื่นๆ ของรัฐบาลมีผลสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ในทางตรงข้าม เงินกู้ยืมทั้งเอกชนและรัฐบาลจากต่างประเทศ รวมถึงเงินทุนอื่นๆ ของภาคเอกชนกลับขัดขวางการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

ในส่วนที่สองเป็นการทดสอบ Structural Change ของการออมทั้งภาคเอกชนและรัฐบาลภายหลังการเปิดเสรีทางการเงินในปี 1989 สรุปได้

ว่า มีการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างเกิดขึ้น ในสมการการออมทั้งภาคเอกชนและรัฐบาลซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากเงินทุนไหลเข้าประเภทต่างๆ ฉะนั้น เงินทุนที่ไหลเข้าอาจส่งผลในแง่บวกหรือลบต่อการออมและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจซึ่งทางการเองควรจะมีการวางนโยบายควบคุมที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการไหลเข้าและออกที่มากเกินไปรวมถึงการจัดสรรเงินทุนเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติ

ชื่อผลงาน	ผลของภาวะเงินเฟ้อจากการปรับตัวของอัตราแลกเปลี่ยนต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. พรศิริ ศิริสะอาด (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. ดาราวรรณ วิรุฬห์ผล, Ph.D.
เดือน/ปี	มีนาคม 2541
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาสถานการณ์เงินเฟ้อที่เกิดขึ้นในประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2515-2539 ✦ ศึกษาผลของการปรับตัวของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราที่มีภาวะเงินเฟ้อและผลของภาวะเงินเฟ้อจากการปรับตัวของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราที่มีระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลแบบทุติยภูมิ (secondary data) ประเภทอนุกรมเวลา (time series) เป็นรายปีตั้งแต่ปีพ.ศ. 2517-2538 โดยในปี พ.ศ. 2531 เป็นปีฐานของการศึกษา ซึ่งมีข้อมูลบางประเภทที่ต้องใช้ข้อมูลอื่นเป็นตัวแทน ได้แก่ ระดับราคาภายในประเทศใช้ดัชนีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายใน (GDP deflator), ระดับราคาสินค้าต่างประเทศใช้ดัชนีราคาตลาดโลกรวมสินค้าน้ำมันเป็นตัวแทน, รายได้ของคนในประเทศใช้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นตัวแทน, อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงในประเทศใช้อัตราดอกเบี้ยลูกค้านั้นดี (MLR) หักด้วยอัตราเงินเฟ้อเป็นตัวแทน และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศใช้อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยจากการถ่วงน้ำหนักโดยสัดส่วนการค้าระหว่างประเทศเป็นตัวแทน
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ใช้ทฤษฎีอำนาจซื้อเสมอภาค (Purchasing Power Parity : PPP) ทั้งในรูปแบบค่าสัมบูรณ์ (absolute PPP) และค่าสัมพัทธ์ (relative PPP) ซึ่งสามารถแสดงถึงอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง (real exchange rate : RER) ได้ด้วย ทฤษฎีทางด้านเงินเฟ้อทั้งที่เกิดขึ้นจากอุปสงค์จุด (demand-pull inflation), เกิดจากต้นทุนผลึก (cost-push inflation) และที่เกิดจากโครงสร้าง (structural inflation)
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ในการวิเคราะห์เชิงปริมาณได้ใช้แบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อนสำหรับหลายตัวแปร (multiple regression model) เป็นกลุ่มสมการเกี่ยวข้อง(simultaneous equation) โดยแบบจำลองที่ใช้มีสมการทั้งหมด 7 สมการเป็นสมการดุลยภาพ 1 สมการ และสมการแสดงพฤติกรรม 6 สมการ ในการกะประมาณแบบจำลองโดยการใช่วิธีกำลังสองน้อยที่สุด

(ordinary least square method : OLS) และวิธีกำลังสองน้อยที่สุดสอง
 ขั้น (two stage least square method : TSLS) โดยจะทำการทดสอบ
 ความสมบูรณ์ของแบบจำลอง (model validation) และการวิเคราะห์
 นโยบาย (policy simulation) โดยการใช้วิธีซิมูเลชัน (simulation
 method)

สรุปโดยย่อ

จากผลการศึกษาพบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีอิทธิพลต่อ
 ระดับราคาภายในประเทศมากที่สุด รองลงมาได้แก่อัตราแลกเปลี่ยนเงิน
 ตราต่างประเทศ, ระดับราคาสินค้าในต่างประเทศและปริมาณเงินตาม
 ความหมายกว้างตามลำดับ และด้วยวิธีการซิมูเลชันพบว่า แบบจำลอง
 นี้สามารถเป็นตัวแทนที่ดีในการศึกษาได้ ในด้านการวิเคราะห์นโยบาย
 อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศพบว่า ถ้าเงินบาทมีค่าลดลงใน
 อัตราที่สูงขึ้นจะยิ่งทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อที่สูงขึ้นซึ่งจะไปลดมูลค่าของ
 การส่งออก อย่างไรก็ดีตามถ้ามูลค่าการส่งออกที่ลดลงนี้จะลดลงใน
 อัตราที่น้อยกว่ามูลค่าการนำเข้าที่ลดลงจะแสดงให้เห็นถึงการขาดดุลการ
 ค่าที่ลดลง ส่งผลให้ดุลการชำระเงินเกินดุลทำให้ภาวะเศรษฐกิจขยายตัว
 โดยสังเกตจากการที่ภาวะเศรษฐกิจหดตัวลงในอัตราที่น้อยลงเมื่อค่าเงิน
 บาทลดลงในอัตราที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่ากรณีที่ค่าเงินบาทมีเสถียร
 ภาพจากการที่ดุลชำระเงินเกินดุลและเงินทุนสำรองระหว่างประเทศเพิ่ม
 ขึ้นนั้น จะไม่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยเฉพาะ
 ในด้านภาวะเงินเฟ้อ

ชื่อผลงาน	ผลของสินเชื่อที่มีต่อผลผลิตสาขาเกษตรกรรมและสาขาอุตสาหกรรม
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. อัจฉรา ศัสตราศาสตร์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. สุมาลี สันติพลวุฒิ
เดือน/ปี	พฤษภาคม 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ ศึกษาถึงลักษณะของการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินภายในประเทศ + วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสินเชื่อของสถาบันการเงินภายในประเทศ
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลา (time series) เป็นรายปี ตั้งแต่ พ.ศ.2525 - 2538 รวมระยะเวลา 14 ปี จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ
ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้	แนวคิดทางด้านบทบาทสินเชื่อของสถาบันการเงินที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เชื่อมโยงถึงทฤษฎีการผลิต (Production Theory) โดยจะอาศัยแนวคิดอุปทาน - นำ และอุปสงค์ - ตาม เป็นกรอบในการศึกษาครั้งนี้
แบบจำลอง - เครื่องมือ	ใช้การวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structural equations) จะใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (multiple regression analysis) และกะประมาณค่าด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) ซึ่งเป็นการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปรต่าง ๆ เพื่อดูความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน
สรุปโดยย่อ	จากการศึกษาพบว่า การให้สินเชื่อของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์, ปัจจัยแรงงานและที่ดิน ล้วนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในการกำหนดการขยายตัวของผลผลิต ในด้านความสัมพันธ์เชิงอุปสงค์-ตามพบว่าผลผลิตสาขาเกษตรในปีที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ โดยมีความสัมพันธ์ในทางตรงเท่านั้น ส่วนในด้านความสัมพันธ์เชิงอุปทาน-นำพบว่าสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับปัจจัยทุนทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งในด้านผลทางตรงพบว่าสินเชื่อจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ มีผลต่อการขยายตัวของผลผลิตด้านการเกษตรมากกว่าสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ แต่ในด้านผลทางอ้อมกลับพบว่าสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์มีผลต่อการขยายตัวของผลผลิตด้านการเกษตรมากกว่าสินเชื่อจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และพบว่าปัจจัยทุนมี

ความสัมพันธ์ในเชิงบวกทั้งทางตรงและทางอ้อมผลผลิตด้านการเกษตร
 ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าการเติบโตของผลผลิตสาขาเกษตรกรรมนั้นได้รับผล
 ทางตรงจากปัจจัยทุน และผลทางอ้อมจากสินเชื่อที่ได้รับผลกระทบจาก
 ผลผลิตในปีที่ผ่านมาซึ่งส่งผ่านมาทางปัจจัยทุน สำหรับสาขาอุตสาหกรรม
 ปรากฏว่าการให้สินเชื่อของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลัก
 ทรัพย์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในการกำหนดการขยายตัวของผลผลิต ใน
 ด้านความสัมพันธ์เชิงอุปสงค์-ตามพบว่าผลผลิตสาขาอุตสาหกรรมในปีที่
 ผ่านมามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการให้สินเชื่อสาขาอุตสาหกรรมโดย
 มีความสัมพันธ์ในทางตรงเท่านั้น ส่วนในด้านความสัมพันธ์เชิงอุปทาน-
 นำพบว่าสินเชื่อสาขาอุตสาหกรรมของธนาคารพาณิชย์มีความสัมพันธ์ใน
 ทางบวกกับปัจจัยทุนและแรงงานทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งทั้งในด้าน
 ผลทางตรงและผลทางอ้อมนั้นพบว่าปัจจัยแรงงานจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง
 ของผลผลิตในสาขาอุตสาหกรรมมากกว่าปัจจัยทุน ดังนั้นจึงจะเห็น
 ได้ว่าการเติบโตของผลผลิตสาขาอุตสาหกรรมนั้นได้รับผลทางตรงจาก
 ปัจจัยทุนและแรงงาน ส่วนผลทางอ้อมนั้นได้รับจากสินเชื่อที่ได้รับผล
 กระทบจากผลผลิตในปีที่ผ่านมาซึ่งส่งผ่านมาทางปัจจัยทุนและแรงงาน

ชื่อผลงาน	ผลตอบแทนทางสังคมของการลงทุนโดยภาครัฐ : กรณีศึกษาการ สงเคราะห์การปลูกแทนของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. วิชาญ หนูรอด (มหาวิทยาลัยรามคำแหง)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร. เกษร หอมขจร
ปีที่เสนอ	2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ เพื่อศึกษาผลตอบแทนทางสังคมที่เกิดจากการลงทุนของรัฐบาลในการ สงเคราะห์การปลูกแทนของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง + เพื่อศึกษาการกระจายผลตอบแทนที่เกิดขึ้นไปสู่ผู้ผลิตและผู้บริโภค
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลารายปี ในช่วงปีพ.ศ. 2505-2538
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับส่วนเกินผู้บริโภค (Consumer Surplus), ส่วนเกินผู้ผลิต (Producer Surplus) และการวิเคราะห์ต้นทุน-ผลตอบแทน (Cost-Benefit Analysis)
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ทั้งการศึกษาในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ ซึ่งในการสร้างแบบ จำลองนี้ได้ใช้หลักการเกี่ยวกับการศึกษาของ Akino and Hayami (1975) โดยเป็นการวัดผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นจากการที่อุปทานยางพาราเพิ่มขึ้นอัน เป็นผลมาจากการปลูกยางพาราพันธุ์ใหม่ที่ให้ผลผลิตสูงกว่าเดิม และมี ข้อสมมติที่สำคัญได้แก่ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ยางพารา, ความยืดหยุ่นต่อราคาของอุปสงค์และอุปทานของยางพาราเป็นค่าคงที่, เส้นอุปสงค์และเส้นอุปทานของยางพารามีลักษณะเป็นเส้นโค้ง เป็นต้น ส่วนการวิเคราะห์ต้นทุน-ผลตอบแทนนั้นได้ใช้วิธีการหามูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV) และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit/Cost Ratio : B/C) โดยใช้ค่าเสียโอกาสของทุนหรืออัตราคิดลด (Discount Rate) ที่ร้อยละ 12
สรุปโดยย่อ	จากผลการศึกษาพบว่า มีการกระจายผลตอบแทนทางสังคมไปสู่ผู้บริโภค ประมาณร้อยละ 68 และไปสู่ผู้ผลิตประมาณร้อยละ 32 ส่วนทางด้าน การวิเคราะห์ต้นทุน-ผลตอบแทนนั้นปรากฏว่าได้ค่า NPV เท่ากับ 29,866.88 ล้านบาท ค่า B/C Ratio เท่ากับ 17.25 และถึงแม้ว่าจะมี การเพิ่มค่าใช้จ่ายจนถึงร้อยละ 40 แล้ว แต่ค่า NPV และค่า B/C Ratio ก็เปลี่ยนแปลงไปเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แสดงว่าการลงทุนนี้จะได้รับผล ประโยชน์มากกว่าทุนที่ลงไปเสมอ อีกทั้งยังก่อให้เกิดผลประโยชน์ทันที ด้วย

ชื่อผลงาน	พฤติกรรมการครอบงำกิจการ (Takeover) บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายสุพจน์ เจนประเสริฐ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. ดร. ปราการ อาภาศิลป์
เดือน/ปี	31 พฤษภาคม 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาพฤติกรรมการครอบงำกิจการในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร ในส่วนของภาพรวม แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม วัตถุประสงค์อายุของกิจการนับแต่เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ถึงวันที่มีการถูกครอบงำกิจการ และรายละเอียดของการทำการครอบงำกิจการ ✦ ศึกษาผลกระทบของการครอบงำกิจการในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยพิจารณา 2 ส่วน ส่วนแรกพิจารณาผลกระทบต่อกิจการที่ถูกครอบงำกิจการด้านผลการดำเนินงานของบริษัท (Company Value) และส่วนที่สอง พิจารณาผลกระทบที่มีต่อความมั่งคั่งของผู้ถือหุ้น (Shareholder's Wealth) คือ การเปลี่ยนแปลงในราคาหุ้น โดยเปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังการครอบงำกิจการ
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิเกี่ยวกับบริษัทที่ถูกครอบงำกิจการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 ถึง พ.ศ. 2537 จำนวน 47 บริษัท 51 รายการ โดยที่ส่วนหนึ่งมีบางกิจการถูกครอบงำกิจการมากกว่า 1 ครั้งคือ หลังจากมีการครอบงำกิจการแล้วครั้งหนึ่ง ก็เกิดมีการขายหุ้นให้กับกลุ่มอื่นอีก ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงกลุ่มผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจในการควบคุมกิจการ ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ รายการที่มีการครอบงำกิจการ, สรุปรายละเอียดผลการซื้อขายหุ้นในการทำคำเสนอซื้อ (Tender Offer), ข้อมูลราคาหุ้น ดัชนีตลาดหลักทรัพย์, ผลการดำเนินงานของบริษัทที่ถูกครอบงำกิจการและโครงสร้างผู้ถือหุ้น และข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการครอบงำกิจการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ทฤษฎีที่ใช้ประกอบการตัดสินใจในการครอบงำกิจการมี 5 ทฤษฎีคือ 1) ทฤษฎีเกี่ยวกับความมีประสิทธิภาพ (Efficiency Theories) กล่าวถึง การครอบงำกิจการก็เพื่อเป็นการปรับปรุงผลการดำเนินงานและการจัดการให้ดีขึ้น 2) ทฤษฎีข้อมูลข่าวสารและสัญญาณเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง

ราคาหุ้นของกิจการ (Information and Signaling) 3) ทฤษฎีอำนาจทางการตลาด (Market Power) เป็นการรวมกิจการเพื่อการต่อต้านคู่แข่งในอุตสาหกรรมเดียวกัน ไม่ให้เข้ามาแย่งส่วนแบ่งการตลาด 4) การตัดสินใจเกี่ยวกับภาษี (Tax Considerations) 5) การเพิ่มมูลค่าเพิ่มโดยการแบ่งสรรผลประโยชน์ใหม่ (Value Increasing by Redistribution) 6) การได้มาซึ่งใบอนุญาตในการประกอบกิจการ

แบบจำลอง-เครื่องมือ การศึกษาว่า บริษัทที่ถูกครอบงำกิจการมีความแตกต่างกันหรือไม่ ใช้วิธี Nonparametric โดยใช้การทดสอบเครื่องหมาย (Sign Test) ของตัวแปรที่ต้องการศึกษาในแต่ละไตรมาสช่วงก่อนและหลังถูกครอบงำกิจการ 2 ปี เปรียบเทียบกับงวดที่ถูกครอบงำกิจการว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร ระหว่างช่วงก่อนและหลังถูกครอบงำกิจการ จะพิจารณาค่าเฉลี่ยของตัวแปรแต่ละตัวในแต่ละไตรมาส ประกอบกับค่าเปอร์เซ็นต์สัดส่วนจำนวนบริษัทที่มีค่าข้อมูลมากกว่างวด T/O ที่ได้จากการทดสอบ Sign Test

สรุปโดยย่อ การศึกษาพบว่า เกือบทั้งหมดของบริษัทที่ถูกครอบงำกิจการเป็นลักษณะการครอบงำกิจการแบบเป็นมิตร⁵ มีเพียง 2 รายเท่านั้นที่เป็นการครอบงำกิจการแบบไม่เป็นมิตร สำหรับกรณีแยกตามวัตถุประสงค์ในการครอบงำกิจการพบว่า การครอบงำกิจการในธุรกิจที่ไม่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเดิม (Conglomerate) มีสัดส่วนสูงสุด 48% รองลงมาคือกลุ่มที่ครอบงำกิจการที่ต่างกัน แต่มีส่วนเกี่ยวเนื่องกับกิจการเดิม (Vertical Linkage) 23.40 % ตามด้วยกลุ่มที่ครอบงำกิจการประเภทเดียวกัน (Horizontal Linkage) 19.15% และกลุ่มที่ครอบงำกิจการที่ทำธุรกิจเกี่ยวเนื่องกันโดยมีธุรกิจหนึ่งเป็นแกนกลาง (Concentric) 8.51% สำหรับอายุเฉลี่ยของบริษัทที่ถูกครอบงำกิจการทั้งหมด 47 บริษัทคือ 4.94 ปี หมวดธุรกิจเกษตรถูกครอบงำกิจการมากที่สุดจำนวน 7 บริษัทอายุเฉลี่ย 1.62 ปี นอกจากนี้ยังพบว่า ราคาหุ้นเป็นตัวแปรที่มีความแตกต่างกันระหว่างช่วงก่อนและหลังถูกครอบงำกิจการที่ชัดเจน และแนวโน้มค่าเฉลี่ยของราคาหุ้นช่วงก่อนถูกครอบงำกิจการ 6 เดือนจนหลังถูกครอบงำกิจการแล้ว 6 เดือนมีการปรับตัวสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน ขณะที่ผลการดำเนินงานใน

⁵ การครอบงำแบบเป็นมิตรเป็นการครอบงำกิจการกับบริษัทที่ถูกครอบงำกิจการ เพื่อเป็นการปรับปรุงผลการดำเนินงานและการจัดการให้ดีขึ้น หลังการครอบงำกิจการแล้วไม่ก่อให้เกิดข้อโต้แย้งระหว่างบริษัทที่เข้าครอบงำกิจการและบริษัทที่ถูกครอบงำกิจการ

ส่วนของอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นและอัตรากำไรสุทธิของสินทรัพย์รวม ช่วงก่อนและหลังถูกครอบงำกิจการพบว่า มีความแตกต่างกับงวดที่ถูกครอบงำกิจการ เฉพาะบางไตรมาสของช่วงก่อนถูกครอบงำกิจการ สำหรับกำไรจากการดำเนินงานและกำไรสุทธิพบว่า การครอบงำกิจการไม่มีผลต่อการสร้างผลกำไรจากการดำเนินงานและกำไรสุทธิ โดยภาพรวมของการครอบงำกิจการที่ผ่านมา ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผลการดำเนินงานที่เห็นได้อย่างเด่นชัด จะมีการเปลี่ยนแปลงที่ค่อนข้างมากก็เฉพาะส่วนของราคาหุ้นที่ปรับตัวขึ้นมากในช่วงก่อนถูกครอบงำกิจการ 6 เดือนต่อเนื่องจนหลังจากถูกครอบงำกิจการแล้ว 6 เดือน หลังจากนั้น ระดับราคาหุ้นก็มีการปรับตัวลดลงเนื่องจากประสิทธิภาพในการดำเนินงานไม่มีการปรับตัวเพิ่มขึ้น

ชื่อผลงาน	พฤติกรรมกรรมการปรับตัวของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย รัตนโกมุท
ผู้จัดทำ	นางสาวณุชาดา เจริญพานิช
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2541
วัตถุประสงค์	+ เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการปรับตัวของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยในด้านการผลิตและการตลาด ในช่วงปี พ.ศ.2535-2540 และศึกษาในด้านแนวทางขึ้นพื้นฐานที่เกี่ยวกับนโยบายต่างๆของรัฐบาล + เพื่อดูความสามารถในการปรับตัวของผู้ผลิตในสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ และดูการปรับตัวของผู้ผลิตเพื่อรองรับการเปิดเสรีทางการค้าสิ่งทอตามกฎหมายขององค์การการค้าโลก
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการและการส่งแบบสอบถามไปยังสถานประกอบการต่างๆจำนวน 70 แห่ง แบ่งเป็น ส่งไปยังสถานประกอบการขนาดใหญ่ 21 แห่ง สถานประกอบการขนาดกลาง 22 แห่ง และสถานประกอบการขนาดเล็ก 27 แห่ง นอกจากนั้นยังใช้ข้อมูลทุติยภูมิที่เก็บรวบรวมจากวารสารต่างๆที่อยู่ในรูปสถิติ และเนื้อหาที่ได้มีการวิเคราะห์ในเชิงบรรยาย
ทฤษฎี-แนวคิด	ใช้การศึกษาเชิงพรรณนา
สรุป	จากการศึกษาได้แบ่งการปรับตัวของอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปออกเป็น 3 ด้าน คือ 1. ด้านการผลิต การปรับตัวในด้านการผลิตจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับองค์ประกอบ 3 ด้านที่สำคัญคือ วัตถุดิบ บุคลากร และเครื่องจักร จากการศึกษาพบว่ากิจการขนาดใหญ่และขนาดเล็กให้ความสำคัญกับการปรับตัวด้านบุคลากรมากที่สุด รองลงมาคือการปรับตัวด้านวัตถุดิบและเครื่องจักรตามลำดับ ส่วนในกิจการขนาดกลางให้ความสำคัญการปรับตัวด้านวัตถุดิบกับด้านบุคลากรเท่ากัน และให้ความสำคัญด้านเครื่องจักรน้อยที่สุด ข้อจำกัดที่ส่งผลกระทบต่อปรับตัวของกิจการขนาดใหญ่คือ ค่าเงินวัตถุดิบและทุน ส่วนกิจการขนาดกลางข้อจำกัดที่ส่งผลต่อการปรับตัวคือ ทุน วัตถุดิบ และเครื่องจักร และข้อจำกัดที่ส่งผลต่อการปรับตัวของกิจการขนาดเล็กคือ ค่าเงิน วัตถุดิบ และสภาพตลาด ส่วนข้อจำกัดด้าน

สาธารณูปโภคส่งผลกระทบต่อการปรับตัวด้านการผลิตของกิจการทั้งสาม ขนาดน้อยที่สุด

2.ด้านการตลาด

อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในประเทศไทยมีการแข่งขันภายในประเทศค่อนข้างสูง ทำให้ผู้ผลิตเริ่มหันมาผลิตสินค้าเพื่อส่งออกมากขึ้น ข้อจำกัดที่ส่งผลกระทบต่อการปรับตัวด้านตลาดของโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปขนาดใหญ่คือ การกีดกันทางการค้า ส่วนข้อจำกัดที่ส่งผลต่อการปรับตัวของกิจการขนาดกลางและเล็กคือ คุณภาพของสินค้าที่ผลิตได้

3. ด้านแนวทางขั้นพื้นฐาน

การปรับตัวในด้านแนวทางขั้นพื้นฐานที่ศึกษาเกี่ยวข้องกับการดำเนินนโยบายของรัฐบาลที่มีต่ออุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป เท่าที่ผ่านมารัฐบาลเน้นการควบคุมดูแลปริมาณการผลิตเพื่อให้เกิดความสมดุลภายในอุตสาหกรรมและการคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศมากกว่าการส่งเสริมอุตสาหกรรมให้มีความสามารถในการแข่งขัน จากการสำรวจความช่วยเหลือของรัฐบาลที่มีต่อผู้ประกอบการขนาดใหญ่พบว่า จะได้รับความช่วยเหลือในการลดภาษีนำเข้าวัตถุดิบและเครื่องจักรมากที่สุด ส่วนกิจการขนาดกลางจะได้รับความช่วยเหลือด้านการแสวงหาตลาดใหม่มากที่สุด ส่วนกิจการขนาดเล็กจะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐน้อยที่สุด ส่วนใหญ่เป็นความช่วยเหลือด้านการลดขั้นตอนการดำเนินพิธีการศุลกากร การแสวงหาตลาดใหม่ และการจัดหาแหล่งเงินทุน

ผู้ประกอบการขนาดใหญ่เห็นว่ารัฐบาลควรยกเลิกการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ส่วนผู้ประกอบการขนาดกลางเห็นว่ารัฐควรยกเลิกระบบโควตาประวัติมากที่สุด และผู้ประกอบการขนาดเล็กเห็นว่ารัฐควรยกเว้นการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม และยกเลิกภาษีนำเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบ อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยมีปัญหาต่างๆมากมายดังที่กล่าวไว้ข้างต้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ประกอบการจะต้องปรับตัวเพื่อรองรับระบบการค้าเสรี และเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมนี้

ชื่อผลงาน	พฤติกรรมของธนาคารพาณิชย์และการกระจายการให้บริการ
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายอภิรักษ์ อัสววงศ์เสถียร (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ. ดร. ไชยดิษฐ์ มัลลิกะมาส
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ เพื่อศึกษาปัจจัยกำหนดการกระจายระบบสาขาธนาคารพาณิชย์ทางด้านการกระจายการให้บริการสาขาธนาคารพาณิชย์ไทยในจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ, ความทั่วถึงของการเปิดให้บริการสาขาธนาคารพาณิชย์ในทุกอำเภอของจังหวัด, ความน่าจะเป็นที่ธนาคารพาณิชย์จะไปเปิดสาขาในอำเภอต่างๆ ทั่วประเทศ ✦ ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกระจายสาขาธนาคารพาณิชย์ด้วยวิธี Simulation ✦ เสนอแนวนโยบายต่อการกระจายการให้บริการที่เข้าถึงของธนาคาร
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลitudinalรายปีแบ่งออกเป็น 3 ช่วงคือ ปี 2527, 2532 และ 2537 ธนาคารพาณิชย์ที่ศึกษาเป็นธนาคารพาณิชย์เอกชน 15 แห่งคือ ธนาคารกรุงเทพฯ, ธนาคารกสิกรไทย, ธนาคารไทยพาณิชย์,ธนาคารกรุงศรีอยุธยา, ธนาคารทหารไทย, ธนาคารมหานคร, ธนาคารนครหลวงไทย, ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ, ธนาคารศรีนคร, ธนาคารเอเชีย, ธนาคารไทยทุน, ธนาคารสหธนาคาร, ธนาคารนครธนและธนาคารแหลมทอง
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	การขยายบทบาทของธนาคารพาณิชย์นั้น นอกจากจะพิจารณาจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนเงินฝาก, เงินให้กู้ยืม (สินเชื่อ) และทรัพย์สินของธนาคารแล้ว ก็อาจจะพิจารณาได้จากจำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ที่เพิ่มขึ้น เพื่อที่จะดูว่า บริการของธนาคารได้ขยายตัวและเข้าไปมีบทบาทในการซื้อขายแลกเปลี่ยนในระบบเศรษฐกิจอย่างไร
แบบจำลอง-เครื่องมือ	การศึกษาเชิงปริมาณโดยใช้ข้อมูลแบบตัดขวาง (Cross Section) เพื่อเปรียบเทียบการกระจายการให้บริการสาขาธนาคารพาณิชย์ไทยทั่วประเทศ ซึ่งอาศัยแบบจำลอง 1) แบบจำลองแสดงการให้บริการที่เข้าถึงของธนาคารพาณิชย์ที่ใช้จำนวนสาขาต่อจำนวนประชากรและจำนวนสาขาต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์เป็นตัวแทนการวัด จะใช้วิธี OLS ในการวิเคราะห์ โดยจำนวนสาขาธนาคารพาณิชย์ต่อจำนวนประชากรในจังหวัด ขึ้นอยู่กับรายได้เฉลี่ยต่อประชากรของจังหวัด, จำนวนยอดเงินฝากของประชากรในจังหวัด, เปอร์เซนต์ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ที่มาจากภาคเกษตร

กรรมของจังหวัด, ขนาดพื้นที่ต่อประชากรของจังหวัด, เพอร์เซ็นต์ของประชากรที่อยู่ในเขตเทศบาลของจังหวัด 2) แบบจำลองของการเปิดให้บริการสาขานาการพาณิชย์ในทุกอำเภอของจังหวัด การประมาณการค่าสัมประสิทธิ์แบบจำลอง Probit นี้ใช้ Maximum Likelihood โดยการเปิดสาขาให้บริการสาขานาการพาณิชย์ในทุกอำเภอของจังหวัดขึ้นกับ Minimum Income Tax ของอำเภอในจังหวัด, จำนวนยอดเงินฝากต่อประชากรในจังหวัด, เพอร์เซ็นต์ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ที่มาจากภาคเกษตรกรรมของจังหวัด, ขนาดพื้นที่ต่อประชากรในจังหวัด, จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ต่อประชากรในจังหวัด, จำนวนโรงงานต่อประชากรในจังหวัด, เพอร์เซ็นต์ของจำนวนหมู่บ้านที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ในจังหวัด, เพอร์เซ็นต์ของจำนวนหมู่บ้านที่ไม่มีน้ำกินใช้ตลอดปีในจังหวัด 3) แบบจำลองของการเปิดให้บริการสาขานาการพาณิชย์เป็นรายอำเภอ ประมาณค่าสัมประสิทธิ์โดยใช้ Maximum Likelihood โดยการเปิดหรือไม่เปิดให้บริการสาขานาการพาณิชย์เป็นรายอำเภอขึ้นกับ Income Tax ต่อประชากรในอำเภอ, ระดับการกระจายของประชากรในอำเภอ, จำนวนโรงงานต่อประชากรในอำเภอ, เพอร์เซ็นต์จำนวนหมู่บ้านที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ในอำเภอ, เพอร์เซ็นต์จำนวนหมู่บ้านที่ไม่มีน้ำกินน้ำใช้ในอำเภอ, ระยะทางที่ตั้งจากจังหวัดถึงอำเภอ

สรุปโดยย่อ

ผลการศึกษาการให้บริการที่เข้าถึงของธนาคารพาณิชย์พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ ตัวแปรรายได้เฉลี่ยต่อประชากรซึ่งมีค่าความยืดหยุ่นระหว่าง 0.64-0.72 โดยในปี 2527 มีค่าความยืดหยุ่นเท่ากับ 0.72 และเท่ากับ 0.64 และ 0.66 ในปี 2532 และ 2537 ตามลำดับ และตัวแปรเปอร์เซ็นต์ของประชากรที่อยู่ในเขตเทศบาลซึ่งมีค่าความยืดหยุ่นระหว่าง 0.23-0.37 โดยในปี 2527 มีค่าความยืดหยุ่นเท่ากับ 0.37 และเท่ากับ 0.34 และ 0.24 ในปี 2532 และ 2537 ตามลำดับ ส่วนการศึกษาเรื่องความน่าจะเป็นของการเปิดให้บริการสาขานาการพาณิชย์ครบทุกอำเภอของจังหวัดพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ ตัวแปรระดับรายได้ภาษีของอำเภอที่ต่ำสุดในจังหวัดและตัวแปรเปอร์เซ็นต์จำนวนหมู่บ้านที่ไม่มีน้ำกินน้ำใช้ตลอดปีในจังหวัด สำหรับการศึกษารื่องความน่าจะเป็นของการเปิดให้บริการสาขานาการพาณิชย์ในระดับอำเภอพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ ตัวแปรรายได้ภาษีบุคคลธรรมดา และตัวแปรเปอร์เซ็นต์จำนวน

หมู่บ้านที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ นอกจากนี้ การศึกษายังพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระจายการให้บริการของธนาคารพาณิชย์ประกอบด้วย 2 ปัจจัยหลักคือ ปัจจัยระดับรายได้และปัจจัยระดับความเจริญของโครงสร้างพื้นฐาน ดังนั้น การดำเนินนโยบายการให้บริการทางการเงินของรัฐบาลจึงควรควบคู่ไปกับการพัฒนา ความเจริญของเมืองและโครงสร้างพื้นฐานจึงจะส่งผลทำให้การกระจายการให้บริการของธนาคารพาณิชย์เข้าถึงประชากรได้มากขึ้น

ชื่อผลงาน	พฤติกรรมความต้องการถือเงินโดยมีการคาดการณ์อย่างสมเหตุสมผล
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายมานพ ครุพงศ์ (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. ชโยดม สรรพศรี
เดือน/ปี	พฤษภาคม 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาและทดสอบลักษณะการคาดการณ์ที่มีผลต่อความต้องการถือเงินของประเทศไทยว่า มีลักษณะอย่างไรต่อปริมาณเงินในความหมายแคบและกว้าง ✦ ศึกษาและวิเคราะห์ถึงระยะเวลาความยาวล่าช้าของการปรับตัวของปัจจัยการคาดการณ์ตัวแปรต่างๆ ของหน่วยเศรษฐกิจที่มีต่อสมการความต้องการถือเงิน ✦ ทดสอบว่าความมีเสถียรภาพของปัจจัยที่คาดการณ์และปัจจัยไม่ได้คาดการณ์ของความต้องการถือเงินของประเทศไทยอันเนื่องมาจากมาตรการและนโยบายการเปิดเสรีทางการเงิน ✦ เพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลกระทบในการเปลี่ยนแปลงให้ความต้องการถือเงินขาดเสถียรภาพ อันเนื่องมาจากมาตรการเปิดเสรีทางการเงิน ✦ ศึกษาถึงความเหมาะสมของการควบคุมปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจในแง่ของพฤติกรรมการคาดการณ์
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลรายเดือนในช่วงปี พ.ศ. 2523-2538 แบ่งออกเป็น 3 ช่วงเวลาคือ ช่วงปีพ.ศ. 2523-2526 ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานของการคาดการณ์ในคาบเวลาต่อเนื่องกันไป แล้วจึงทำการศึกษาต่อด้วยการแบ่งช่วงเวลาก่อนเปิดเสรีทางการเงินระหว่าง ม.ค. พ.ศ. 2527-ก.พ. พ.ศ. 2533 และช่วงหลังเปิดเสรีทางการเงินระหว่างเดือน มี.ค. 2533-ธ.ค. 2538 ส่วนในปี พ.ศ. 2538-2539 เป็นช่วงเวลาที่กำหนดใช้ในการกำหนดค่าคาดการณ์
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ทฤษฎีความต้องการถือเงินเริ่มจากแนวคิดทฤษฎีปริมาณเงินของ Fisher และ Pigou ในสำนักคลาสสิกที่มีการพิจารณาการถือเงินเป็นเพียงสื่อกลางการแลกเปลี่ยนเพื่อการใช้จ่ายซื้อสินค้า (Level of Transactions) ซึ่งไม่ได้มุ่งเน้นการอธิบายตัวแปรอัตราดอกเบี้ยและความมั่งคั่ง ต่อมาเคนส์ได้ปรับปรุงเพิ่มโดยกำหนดความต้องการถือเงินว่าบุคคลต้องมีเหตุผลของแรงจูงใจในการถือเงิน 3 ชนิดคือ เพื่อการใช้จ่าย, เพื่อการใช้จ่ายในยามฉุกเฉินและเพื่อการเก็งกำไร

แบบจำลอง-เครื่องมือ แบบจำลองมี 2 ส่วนคือ สมการลดรูป (Reduced Form) ของสมการความต้องการถือเงินที่รวมสมมติฐานของการคาดการณ์และสมการการคาดการณ์ของตัวกำหนดปัจจัยในแบบจำลองดังกล่าว จากแบบจำลองพบว่า การคาดการณ์ที่แสดงถึงการปรับตัวของต้นทุนหรือค่าธรรมเนียมที่เกิดจากการแลกเปลี่ยนเงินและทรัพย์สิน ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนแรกแสดงถึงการปรับสมดุลของต้นทุนของช่วงเวลาปัจจุบันสู่เป้าหมายของปริมาณความต้องการถือเงินในอนาคตหรือ Disequilibrium Cost และส่วนที่สองแสดงการปรับสมดุลของความต้องการถือเงินในคาบเวลาที่ผ่านมาเป็นปริมาณความต้องการถือเงินในคาบเวลาปัจจุบันหรือ Adjustment Cost จากสมการการคาดการณ์อย่างสมเหตุสมผลของความต้องการถือเงินนั้น ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อระดับความต้องการถือเงินในเวลาปัจจุบันแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ 1) กลุ่มตัวแปรความเร็วการปรับตัว ประกอบด้วยระดับปริมาณความต้องการถือเงินและระดับปริมาณความต้องการถือเงินในคาบเวลาก่อน 2) กลุ่มตัวแปรที่คาดการณ์ได้ประกอบด้วยระดับราคาที่ได้คาดการณ์ได้ ระดับรายได้ที่คาดการณ์ได้ ผลตอบแทนของการถือเงินที่คาดการณ์ได้ ผลตอบแทนของทรัพย์สินที่คาดการณ์ได้ 3) กลุ่มตัวแปรที่ไม่ได้คาดการณ์ประกอบด้วยระดับราคาที่ไม่ได้คาดการณ์ ระดับรายได้ที่ไม่ได้คาดการณ์ ผลตอบแทนของการถือเงินที่ไม่ได้คาดการณ์ ผลตอบแทนของทรัพย์สินที่ไม่ได้คาดการณ์

การวิเคราะห์ในเชิงปริมาณของความต้องการถือเงินที่หน่วยเศรษฐกิจคาดการณ์ได้และไม่ได้คาดการณ์ของการถือเงิน ให้การวิเคราะห์จากค่า t -statistic ของตัวแปรที่ไม่ได้คาดการณ์และตัวแปรที่คาดการณ์ได้และการทดสอบจากค่าสถิติ Chow-Test และทดสอบความแตกต่างของปัจจัยภายในที่เป็นสาเหตุของความไม่มีเสถียรภาพก่อนและหลังเปิดเสรีทางการเงินจากค่าสถิติของ Wald-Test

สรุปโดยย่อ

จากการศึกษาปริมาณเงินความหมายแคบ (M1) พบว่า ระดับราคาที่ได้คาดการณ์ได้และระดับรายได้ที่คาดการณ์ได้เท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อการถือเงินด้วยเหตุผลของการรักษาอำนาจซื้อ โดยที่หน่วยเศรษฐกิจให้ความสำคัญกับราคาที่สามารถคาดการณ์ได้มากกว่ารายได้ที่คาดการณ์ได้ ส่วนในปริมาณเงินความหมายกว้าง (M2) มีเพียงระดับราคาที่ไม่ได้คาดการณ์ที่เป็นปัจจัยให้การถือเงินเปลี่ยนแปลงไป เมื่อเปรียบเทียบความต้องการถือเงินในทั้ง 2 ความหมาย อัตราเร็วของการปรับตัวของ

ปริมาณเงินในอดีตไปสู่ระดับดุลยภาพของ M1 ช้ากว่าอัตราเร็วของ M2 ในขณะที่มีอัตราคิดลดของ M1 สูงกว่า M2 ซึ่งแสดงถึงหน่วยเศรษฐกิจมีความอ่อนไหวต่อการถือเงินเพื่อเก็งกำไรมากกว่าการถือเงินเพื่อการจับจ่ายใช้สอย สำหรับการทดสอบความมีเสถียรภาพของช่วงเวลาก่อนและหลังการเปิดเสรีทางการเงินสรุปว่า ปริมาณเงินในความหมายแคบไม่มีการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมการถือเงินของหน่วยเศรษฐกิจตลอดช่วงระยะเวลาก่อนและหลังการใช้มาตรการเปิดเสรีทางการเงิน แต่ในปริมาณเงิน M2 มีอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์เป็นปัจจัยที่ทำให้ระบบขาดเสถียรภาพ โดยมีสาเหตุมาจากการเคลื่อนย้ายเงินทุนมากขึ้นของนักลงทุนจากต่างประเทศในช่วงหลังการผ่อนคลายทางการเงินจากปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ที่มีอิทธิพลต่อการถือเงินนั้น มีส่วนสำคัญให้ผู้นำนโยบายเศรษฐกิจของประเทศต้องลดการแทรกแซงและการใช้นโยบายของรัฐที่มีผลกระทบต่อ ระดับราคา อัตราดอกเบี้ยและอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในตลาดทุน เนื่องจากว่า ประสิทธิภาพของนโยบายการเงินนั้นขึ้นอยู่กับพฤติกรรมความต้องการถือเงินของหน่วยเศรษฐกิจ

ชื่อผลงาน	มาตรการด้านอัตราแลกเปลี่ยนและด้านสินเชื่อกับการรักษาเสถียรภาพของดุลการค้าและภาวะเงินเฟ้อ
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. สุชฎทัย ปิยะสันติกุล (มหาวิทยาลัยรามคำแหง)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร. เกษร หอมขจร
ปีที่เสนอ	2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	๕ เพื่อศึกษาตัวแปรที่กำหนดดุลยภาพของดุลการค้าและภาวะเงินเฟ้อโดยเน้นตัวแปรที่เกิดจากความไม่สมดุลทางการเงิน (Money Disequilibrium) ๕ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลกระทบของการใช้มาตรการด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและมาตรการด้านสินเชื่อที่นำมาใช้เพื่อการรักษาดุลยภาพภายในและภายนอก
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลาในรายปีตั้งแต่ปีพ.ศ. 2509 - 2538
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยกรอบแนวคิด Elasticity Approach to Balance of Payments และ Monetary Approach to Balance of Payments
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้ทั้งการวิเคราะห์เชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ โดยใช้กรอบแนวคิดทั้งสองข้างต้นซึ่งแบบจำลองที่ใช้นี้อาศัยแบบจำลองของ Sudararajan (1986) มาเป็นแนวทางหลัก และแบ่งขั้นตอนการศึกษาออกเป็น 3 ส่วนด้วยกันคือ ในส่วนแรกศึกษาผลกระทบของความไม่สมดุลทางการเงินต่อดุลการค้าอันได้แก่ ผลกระทบต่อปริมาณการส่งออก (Exports Supply) และปริมาณการนำเข้า (Imports Demand) ส่วนที่สองนำผลจากส่วนแรกมาสร้างแบบจำลองทางการเงินของดุลชำระเงินและเงินเฟ้อ (A Monetary Model of Balance of Payments and Inflation) ในรูปแบบสมการ (Simultaneous Equations) ในส่วนที่สามนำเอาแบบจำลองที่ได้จากส่วนที่สองซึ่งผ่านการทดสอบถึงการใช้ได้ (Goodness of Fit) ของแบบจำลองมาใช้เพื่อวิเคราะห์นโยบาย (Policy Simulation) ทั้งนี้ได้ใช้มาตรการการลดค่าเงินบาทเป็นตัวแทนของนโยบายด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และใช้มาตรการการเข้มงวดทางด้านสินเชื่อเป็นตัวแทนของนโยบายทางด้านสินเชื่อ
สรุปโดยย่อ	จากผลการศึกษาพบว่าความไม่สมดุลทางการเงินที่เกิดจากความแตกต่างระหว่างปริมาณเงินและความต้องการถือเงินที่แท้จริงมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อปริมาณการส่งออกและปริมาณการนำเข้า แต่ขนาดของผล

กระทบมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นและเมื่อนำผลการศึกษานี้ไปสร้างแบบจำลองเพื่ออธิบายพลวัตรของการปรับตัวของตัวแปรทางเศรษฐกิจต่างๆ อันได้แก่ ระดับราคา, ความต้องการถือเงินที่แท้จริง, ระดับราคาสินค้าส่งออก, ปริมาณการส่งออกและปริมาณการนำเข้า ก็ให้ผลทางสถิติที่มีนัยสำคัญทุกประการ ส่วนในด้านการวิเคราะห์นโยบาย (Policy Simulation) พบว่าถ้าเป้าหมายของผู้ใช้นโยบายคือการลดการขาดดุลการค้าในระยะสั้น การลดค่าเงินจะมีประสิทธิผลมากกว่าเพราะสามารถลดปัญหาการขาดดุลการค้าได้และมีภาวะเงินเฟ้อเกิดขึ้นเพียงเล็กน้อย ส่วนถ้าเป้าหมายคือการลดภาวะเงินเฟ้อในระยะสั้นแล้วการเข้มงวดทางด้านสินเชื่อจะมีประสิทธิผลมากกว่า ส่วนในระยะยาวนั้นประสิทธิภาพและประสิทธิผลของนโยบายทั้งสองมีน้อยมาก กล่าวคือไม่สามารถอธิบายการปรับตัวของดุลการค้าและภาวะเงินเฟ้อ

ชื่อผลงาน	มาตรการและนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมรถยนต์ของไทยภายใต้ภาวะการเปิดเสรีทางการค้า
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	สุระ ประยูรวงศ์ (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. ดร. พุทธกาล รัชธร
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2539
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาศักยภาพการขยายตัวของรถยนต์เชิงพาณิชย์กับรถยนต์นั่ง และแนวโน้มของตลาดรถยนต์ในอนาคต เมื่อมีการเปิดตลาดเสรี ✦ ศึกษาโครงสร้างการผลิตและผลกระทบของอุตสาหกรรมรถยนต์ของไทย ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องและอุตสาหกรรมสนับสนุน (Supporting Industries) ✦ ศึกษาแนวทางนโยบายและมาตรการที่จะสร้างข้อได้เปรียบ และวิเคราะห์ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมรถยนต์ภายในประเทศ ภายใต้ข้อตกลงระหว่างประเทศของกลุ่มประเทศการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลปฐมภูมิจากการสอบถามและสัมภาษณ์ข้อมูลจากบุคลากรที่ปฏิบัติงานที่อยู่ที่อยู่ในภาคเอกชนและภาครัฐบาลและข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งต่างๆ
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	แนวความคิดเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Technology Transfer) การประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale) เพื่อลดต้นทุนและราคาของวัตถุดิบและชิ้นส่วนประกอบรถยนต์และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน และแนวคิดปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมรถยนต์ซึ่งแบ่งเป็นปัจจัยภายในประเทศและปัจจัยภายนอกประเทศ ปัจจัยภายในประเทศได้แก่ การเติบโตของผลผลิตมวลรวมประชาชาติ (GNP) และรายได้ประชาชาติ (GDP) ผลของแผนพัฒนาฯ นโยบายด้านการเงิน (อัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยน) อัตราเฉลี่ยของจำนวนคนต่อจำนวนรถ ภาวะตลาดหุ้น อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ เสถียรภาพของรัฐบาล ปัจจัยภายนอกประเทศได้แก่ อัตราภาษีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมรถยนต์ในกลุ่มประเทศอาเซียน ข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศเช่น WTO, ASEAN-BBC, ASEAN Industrial Joint-Ventures, AFTA, GATT
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จะนำมาใช้วิเคราะห์เชิงพรรณนา ส่วนข้อมูลทุติยภูมิจะนำมาวิเคราะห์เชิงปริมาณถึงผลทางประสิทธิภาพของนโยบายและ

มาตรการ รวมทั้งผลกระทบต่างๆ ที่เกิดขึ้น โดยพิจารณาถึงอัตราการคุ้มครองที่แท้จริง (Effective Rate of Protection: ERP) ในการคำนวณอัตราความคุ้มครองที่แท้จริงพิจารณาถึงความคุ้มครองที่มีต่อสินค้าที่ผลิตและจำหน่ายในประเทศเทียบกับสินค้าชนิดเดียวกันที่ผลิตและนำเข้าจากต่างประเทศ อาจกล่าวได้ว่า หากอัตราภาษีสูงระดับความคุ้มครองก็จะสูงตามไปด้วย อัตราความคุ้มครองที่แท้จริงคิดเป็นร้อยละหาจากผลต่างของมูลค่าเพิ่มต่อหน่วยของสินค้าในกรณีที่มีการคุ้มครองกับมูลค่าเพิ่มต่อหน่วยของสินค้าในกรณีการค้าเสรีหารด้วยมูลค่าเพิ่มต่อหน่วยของสินค้าในกรณีการค้าเสรี

สรุปโดยย่อ

อุตสาหกรรมรถยนต์มีการเติบโตขยายตัวอย่างมีศักยภาพ ตลาดมีการปรับตัว ขึ้นลงตามภาวะเศรษฐกิจ รถปิคอัพยังคงส่วนแบ่งสูงสุดในตลาด อุตสาหกรรมชิ้นส่วนประกอบรถยนต์แปรผันตามภาวะอุตสาหกรรมรถยนต์ จากการคำนวณอัตราความคุ้มครองได้ค่าอัตราความคุ้มครองในปัจจุบันของรถยนต์นั่งต่ำกว่ารถปิคอัพ และอัตราภาษีที่จะทำให้อุตสาหกรรมดำเนินอยู่ได้สำหรับรถยนต์นั่งและรถปิคอัพ เป็นร้อยละ 40 และร้อยละ 30 ตามลำดับ สำหรับอัตราความคุ้มครองของรถยนต์นั่งเมื่อต้องลดอัตราภาษีนำเข้ารถยนต์สำเร็จรูป ต้องลดอัตราภาษีนำเข้าชิ้นส่วนถอดแยกชุด และลดสัดส่วนการใช้ชิ้นส่วนในประเทศพร้อมๆ กัน เท่ากับ 297.81 204.28 115.46 และ 38.40 ตามลำดับ ขณะที่ค่าอัตราความคุ้มครองของรถปิคอัพ เมื่อต้องลดอัตราภาษีนำเข้ารถสำเร็จรูป ต้องลดอัตราภาษีนำเข้าชิ้นส่วนถอดแยกชุดและเพิ่มสัดส่วนการใช้ชิ้นส่วนในประเทศพร้อมๆ กันเท่ากับ 388.91 311.41 237.41 และ 154.41 ตามลำดับ และเมื่อมีการเปิดเสรีอุตสาหกรรมรถยนต์มากขึ้นรถปิคอัพจะมีความพร้อม และมีศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศได้มากกว่ารถยนต์นั่ง โดยเฉพาะข้อได้เปรียบของอุตสาหกรรมสนับสนุนด้านชิ้นส่วนประกอบรถยนต์ของรถปิคอัพ

ชื่อผลงาน	ลักษณะและปัจจัยที่กำหนดการลงทุนจากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ วิบูลชุตติกุล
ผู้จัดทำ	นายบัณฑิต ชัยวิชญชาติ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2539
วัตถุประสงค์	+ ศึกษาเงินลงทุนจากต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยว่ามีลักษณะอย่างไร + ศึกษาหาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดให้นักลงทุนต่างประเทศนำเงินเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิรายเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม 2533 ถึงเดือนมิถุนายน 2539 ที่รวบรวมจาก หน่วยดุลการชำระเงิน ฝ่ายวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และฝ่ายวิจัยเศรษฐกิจของธนาคารกรุงเทพ
ทฤษฎี-แนวคิด	1. ในการทดสอบเงินทุนไหลเข้าสุทธิจากต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใช้การหาค่า Autocorrelation Function โดยตั้งสมมติฐานว่า ถ้าค่าของ Autocorrelation Function มีค่าเป็นบวก แสดงว่าเงินทุนที่ไหลเข้าจากต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เป็นเงินทุนไหลเข้าในระยะยาว แต่ถ้าค่าของ Autocorrelation Function มีค่าเท่ากับศูนย์หรือน้อยกว่าศูนย์แสดงว่าเงินลงทุนของต่างประเทศเป็นเงินทุนไหลเข้าในระยะสั้น 2. การศึกษาหาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดให้ชาวต่างชาตินำเงินมาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้นใช้วิธี Cointegration และ Error Correction Model
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้แบบจำลองอนุกรมเวลาเชิงเส้นตรง (Linear Time Series Model) ในลักษณะ Mix Autoregressive Moving-Average Model ในการทดสอบและหาค่า Autocorrelation Function และการทดสอบสถานะ Stationary ของตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองจะใช้วิธี Unit Root test แบบ Augmented Dickey Fuller (ADF) ถ้าตัวแปรต่างๆที่ใช้ในแบบจำลองเป็น Stationary อันตบเดียวกัน จะนำมาหาความสัมพันธ์ในระยะยาว (Cointegration) โดยใช้วิธีของ Johnsen เพื่อหาจำนวน Cointegrating Vector จากนั้นจึง

สรุป

สร้างแบบจำลองที่แสดงให้เห็นถึงการปรับตัวเข้าหาดุลยภาพในระยะสั้น
โดยวิธี Error Correction Model (ECM)

จากการศึกษาพบว่า มูลค่าสุทธิของเงินลงทุนจากต่างประเทศในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Net Foreign Portfolio Investment : NFPI)
มีลักษณะเป็นเงินทุนในระยะสั้น (Hot Money Flow) ดังเห็นได้จากค่า
ความผันผวนที่มีค่าสูง, ระยะเวลาที่เข้ามาลงทุนในประเทศมีระยะเวลา
สั้น และมีความสามารถในการทำนายไม่ดีขึ้น ส่วนปัจจัยที่กำหนด NFPI
ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค, ค่าประกันความเสี่ยงของอัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้า, อัตราส่วนราคาปิดต่อกำไรสุทธิ, ดัชนีหลักทรัพย์ดาวนิโจนส์, ส่วน
ต่างของอัตราดอกเบี้ยภายในประเทศกับต่างประเทศ, สัดส่วนระหว่าง
ความเสี่ยงของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกับตลาด
หลักทรัพย์นิวยอร์ก และ ดัชนีการลงทุนภาคอุตสาหกรรมในภาคเอกชน
ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของ NFPI ได้อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ยกเว้นดัชนีหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่สามารถอธิบาย
NFPI ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เงินลงทุนจากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยถึงแม้ว่าจะ
ก่อให้เกิดผลดีต่อสภาพคล่องในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและ
ตลาดทุนระบบเศรษฐกิจของประเทศ เช่น สามารถที่จะชดเชยช่องว่าง
ระหว่างเงินออมกับเงินลงทุนได้ แต่ผลของเงินทุนนี้อาจจะก่อให้เกิดผล
เสียได้เช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ทำให้เกิดปัญหาการขาดดุลบัญชีเดิน
สะพัด เป็นต้น

นอกจากนี้ผลการศึกษายังชี้ให้เห็นว่านักลงทุนจากต่างประเทศที่
เข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะเข้ามาในลักษณะการ
เก็งกำไร (Speculative) และเข้ามาอยู่ในประเทศในช่วงเวลาสั้นๆ จึงทำให้
มีการผันผวนมาก ดังนั้น จึงควรมีมาตรการที่จะลดความผันผวนและพฤติ
กรรมการเก็งกำไรดังกล่าวให้น้อยลง เพื่อจะได้นำเงินทุนนี้ไปใช้ให้เกิด
ประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศอย่างแท้จริง

ชื่อผลงาน	ศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีในไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายเจษฎา คงทวีเลิศ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ. ดร. พรายพล คุ่มทรัพย์
เดือน/ปี	30 เมษายน 2541
วัตถุประสงค์โดยย่อ	✦ ศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการแข่งขันในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีได้แก่ ความใกล้ชิดตลาด ความอุดมสมบูรณ์ของวัตถุดิบและต้นทุนของเทคโนโลยี นโยบายของรัฐและขนาดการผลิตมีผลต่อศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีอย่างไร ปัจจัยใดเพิ่มหรือลดศักยภาพในการแข่งขันของผู้ผลิตในประเทศไทย ✦ ศึกษาศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีในไทยของผู้ผลิตในประเทศเมื่อเทียบกับสิงคโปร์ มาเลเซียและสหรัฐฯ ว่าเป็นอย่างไร
ข้อมูลที่ใช้	เป็นข้อมูลทุติยภูมิและข้อมูลปฐมภูมิจากการสอบถามผู้ประกอบการ ข้อมูลเกี่ยวกับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่ศึกษาจะจำกัดอยู่เฉพาะภายในอุตสาหกรรมโอเลฟินส์ โพลีเอทิลีน โพลีโพรพิลีนและไวนิลคลอไรด์โมโนเมอร์
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	ทฤษฎีต้นทุนการผลิตในทางเศรษฐศาสตร์ ต้นทุนการผลิตในระยะสั้นเป็นต้นทุนการผลิตที่ผู้ผลิตไม่สามารถเปลี่ยนแปลงขนาดการผลิต (Scale of Plant) ได้ โดยแยกต้นทุนการผลิตเป็น 2 ส่วนคือ ต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร ซึ่งแบ่งออกเป็นต้นทุนรวม ต้นทุนเฉลี่ยและต้นทุนรวม สำหรับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการแข่งขันของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีได้แก่ ความได้เปรียบจากความใกล้ชิดตลาดของผู้ผลิตภายในประเทศ ความอุดมสมบูรณ์ของวัตถุดิบและราคา เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต นโยบายรัฐบาล ขนาดของกำลังการผลิต
แบบจำลอง-เครื่องมือ	การศึกษาเชิงพรรณนาใช้การศึกษาต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีของประเทศต่างๆ โดยสมมติให้แต่ละปัจจัยที่ทำการศึกษามีผลเท่าๆ กันในทุกประเทศและเปรียบเทียบศักยภาพในการแข่งขันในอุตสาหกรรมปิโตรเคมีโดยใช้วิธีการหาร้อยละของผลตอบแทน (Internal Rate of Return) ในรูปของค่าเงินบาทในปัจจุบัน
สรุปโดยย่อ	การศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลในการแข่งขันของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีได้แก่ ความใกล้ชิดตลาด ราคาวัตถุดิบ เทคโนโลยี นโยบายของรัฐและขนาดของกำลังการผลิต ผลของปัจจัยต่างๆ พบว่า ความใกล้ชิดตลาดจะทำให้ผู้ผลิต

ในประเทศได้เปรียบจากค่าขนส่งและค่าประกันภัย ประเทศที่อยู่ไกลจากไทยเท่าใดจะเสียเปรียบมากขึ้นเท่านั้น ส่วนราคาวัตถุดิบเนื่องจากเป็นต้นทุนหลักในการผลิต ดังนั้นประเทศที่มีก๊าซและน้ำมันสำรองสูงจะได้เปรียบมากที่สุด โดยไทยจะเสียเปรียบค่อนข้างมากเนื่องจากยังต้องนำเข้าพลังงานจากภายนอก นโยบายรัฐบาลโดยเฉพาะด้านภาษีจะทำให้ต้นทุนของผู้ผลิตจากต่างประเทศสูงขึ้น แต่ผลของภาษีจะมีผลน้อยกว่าวัตถุดิบ ขนาดของกำลังการผลิตจะส่งผลต่อต้นทุนคงที่ ผู้ผลิตในไทยที่สร้างโรงงานที่มีกำลังการผลิตขนาดใหญ่ในระดับเดียวกับผู้ผลิตจากต่างประเทศ ทำให้มีต้นทุนคงที่ที่สามารถแข่งขันได้ ส่วนเทคโนโลยีมีผลน้อยที่สุดเพราะสินค้าปิโตรเคมีเป็นสินค้าโภคภัณฑ์จึงมีการขายสิทธิบัตรการผลิตกันมาก สำหรับการศึกษาศึกษาเปรียบเทียบศักยภาพในการแข่งขันของไทยกับมาเลเซีย สิงคโปร์และสหรัฐฯ ในรูปของต้นทุนการผลิต โดยศึกษาทั้งผลของแต่ละปัจจัยและผลรวมของทุกปัจจัย กรณีที่มีการผลิตครบวงจรและแยกการผลิตแต่ละขั้นออกจากกัน รวมถึงศึกษาในด้านผลตอบแทนการลงทุน (IRR) พบว่า การศึกษาทั้ง 2 แบบให้ผลสอดคล้องกันคือ ผู้ผลิตภายในของไทยสามารถที่จะแข่งขันได้กับผู้ผลิตจากสิงคโปร์และสหรัฐฯ ที่ส่งผลิตภัณฑ์เข้ามาขาย แต่จะไม่สามารถแข่งขันกับผู้ผลิตจากมาเลเซียได้และปัจจัยที่มีผลต่อการแข่งขันมากที่สุดตามลำดับได้แก่ ราคาวัตถุดิบ นโยบายของรัฐบาล ความใกล้ชิดตลาด ขนาดของตลาดและเทคโนโลยี

ชื่อผลงาน	หลักการซื้อขายทางเทคนิคกับการทดสอบสมมติฐานประสิทธิภาพตลาด ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นายเทพณรงค์ นพกรวิเศษ (จุฬาฯ)
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. ธวัชชัย จิตรภาสินันท์
เดือน/ปี	ปีการศึกษา 2540
วัตถุประสงค์	✦ ทดสอบสมมติฐานประสิทธิภาพของตลาด (ในระดับต้น-Weak Form Efficient Market Hypothesis) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยว่าจะเป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่ โดยใช้เครื่องมือในการทดสอบคือ หลักการซื้อขายทางเทคนิค (Technical Trading Rule) ✦ ทดสอบว่า เทคนิคค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Average Technique : MA) ซึ่งมีเทคนิคย่อยคือ ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบแปรผัน (Variable-length Moving Average: VMA) และค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบคงที่ (Fixed-length Moving Average: FMA) จะสามารถใช้ในการหากำไรเกินปกติ โดยการนำไปเปรียบเทียบกับกำไรที่เกิดจากกลยุทธ์การซื้อแล้วถือไว้อย่างง่าย (Naive Buy and Hold Strategy)หรือไม่ ✦ ทดสอบว่า เทคนิคแนวรับแนวต้าน (Trading Range Break-Out Technique : TRB or Resistance and Support Levels) สามารถใช้หากำไรเกินปกติได้หรือไม่ เมื่อเทียบกับกลยุทธ์การซื้อแล้วถือไว้อย่างง่าย (Naive Buy and Hold Strategy) ✦ พิจารณาว่า แบบจำลองใดที่จะใช้อธิบายพฤติกรรมการเคลื่อนไหวของดัชนีราคาหลักทรัพย์ได้เหมาะสมกว่ากันระหว่างแบบจำลอง Random Walk และแบบจำลอง First-Order Autoregressive (Bootstrap Methodology)
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลทุติยภูมิรายวันจากดัชนีราคาหลักทรัพย์ (SET Index) โดยจะใช้เฉพาะดัชนีราคาปิดรายวันตั้งแต่เดือนม.ค. 2523-ปลายเดือน ก.ค. 2540 แบ่งเป็น 3 ช่วงคือ 1) ม.ค. 2523-ธ.ค. 2528 ช่วงตลาดเริ่มก่อตั้ง มูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อวันไม่เกิน 100 ล้านบาท 2) ม.ค. 2529-ธ.ค. 2536 ช่วงตลาดขาขึ้น (Bull Market) 3) ม.ค. 2537-ม.ค. 2540 ช่วงตลาดขาลง (Bear Market)
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	แนวคิดทางด้านสมมติฐานประสิทธิภาพของตลาด ซึ่งมีจุดสำคัญอยู่ตรงที่การปรับตัวของราคาหลักทรัพย์ต่อข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่ได้รับเข้ามา

แบบจำลอง-เครื่องมือ การทดสอบสมมติฐานประสิทธิภาพของตลาดในระดับต้นใช้การเปรียบเทียบดูว่า ผลตอบแทนที่ได้จากเทคนิคบางอย่างของนักเทคนิคต่างๆ ซึ่งอาศัยข้อมูลด้านเวลาในอดีตนั้นจะสามารถให้ผลตอบแทนเกินปกติเมื่อนำไปเทียบกับผลตอบแทนที่เกิดจากกลยุทธ์การซื้อแล้วถือไว้อย่างง่ายได้หรือไม่ นอกจากนี้ยังได้ใช้วิธี Bootstrap Methodology เพื่อดูว่า แบบจำลองใดสามารถอธิบายพฤติกรรมของดัชนีราคาหลักทรัพย์ได้เหมาะสมกว่ากัน

สรุปโดยย่อ

จากการศึกษาพบว่า การใช้เทคนิคค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบแปรผัน (Variable-length Moving Average: VMA) มิได้สามารถให้ผลตอบแทนที่มากกว่าผลตอบแทนปกติได้เลย ในขณะที่การใช้เทคนิคค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบคงที่ (Fixed-length Moving Average: FMA) และเทคนิคแนวรับ-แนวต้าน (Trading Range Break-Out Technique : TRB or Resistance and Support Levels) นั้นให้ผลการทดสอบที่คล้ายคลึงกัน คือ การทดสอบกับข้อมูลทั้งหมดและข้อมูลในช่วงเวลาแรกนั้น เทคนิคทั้งสองนี้สามารถที่จะให้ผลตอบแทนที่มากกว่าผลตอบแทนปกติได้หลังจากที่ได้รวมต้นทุนการซื้อ-ขายเข้าไปด้วย แต่เมื่อทดสอบกับข้อมูลในช่วงที่ 2 และ 3 แล้วกลับพบว่า เทคนิคทั้งสองนี้ไม่สามารถที่จะให้ผลตอบแทนเกินปกติได้ ดังนั้นผลการทดสอบโดยการใช้เทคนิค TRB กับข้อมูลในช่วงเวลาที่ 3 นี้จึงยังค่อนข้างที่จะไม่ชัดเจนเท่าใดนักและจากผลของการใช้หลักการซื้อขายทางเทคนิคทั้ง 3 แบบทดสอบกับข้อมูลดัชนีราคาหลักทรัพย์นั้น สรุปได้ว่า ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่มีประสิทธิภาพ (ในระดับต้น) จากการทดสอบกับข้อมูลทั้งหมดและข้อมูลในช่วงแรกของการเปิดดำเนินการ (ช่วงเวลาที่ 1 ม.ค.2523-ธ.ค. 2528) แต่ต่อมาเมื่อตลาดมีการพัฒนาภาวะเบี่ยงต่างๆ เพิ่มขึ้นและมีผู้คนสนใจเข้ามาลงทุนกันมากขึ้นก็จะพบว่า ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีประสิทธิภาพ (ในระดับต้น) ในช่วงหลังๆ (ช่วงเวลาที่ 2 ม.ค.2529-ธ.ค.2536 และช่วงเวลาที่ 3 ม.ค.2537-ก.ค. 2540)

ชื่อผลงาน	แหล่งที่มาของความเจริญเติบโตของสาขาเศรษฐกิจหลักในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	น.ส. วรณภา คล้ายสวน (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ยอดยิ่ง คงทอง , Ph.D.
เดือน/ปี	พฤษภาคม 2540
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ ศึกษาแหล่งที่มาของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (sources of growth) ในแต่ละสาขาเศรษฐกิจของไทยในช่วงปี 2515-2537 + ทดสอบการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีใน 2 ช่วงเวลาคือ ช่วงแรก พ.ศ. 2515-2524 และช่วงที่สอง พ.ศ. 2525-2537 + ศึกษาความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีกับอัตราการทดแทนกันระหว่างปัจจัยทุนและปัจจัยแรงงาน
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515-2537 รวม 23 ปี โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ช่วงเวลาเพื่อทำการทดสอบการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีใน 2 ช่วงเวลาดังกล่าว และแบ่งสาขาเศรษฐกิจออกเป็น 4 สาขาด้วยกันคือ สาขาเกษตรกรรม, สาขาอุตสาหกรรม, สาขาสาธารณูปโภค และสาขบริการและอื่นๆ
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	อาศัยสมการการผลิต (production function), ทฤษฎีความเจริญเติบโตของสำนักนีโอคลาสสิกโดย Robert Solow ที่อาศัยสมการการผลิตในรูปแบบของ Cobb-Douglass
แบบจำลอง-เครื่องมือ	การวิเคราะห์สมการการผลิตในรูปแบบของ Cobb-Douglass นั้นในการประมาณค่าได้ใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) โดยทำสมการให้อยู่ในรูปของลอการิทึมเสียก่อน ส่วนในการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลา ได้อาศัยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (analysis of variance : ANOVA) ประยุกต์กับสมการการผลิตในรูปแบบของ Cobb-Douglass ในการศึกษาครั้งนี้
สรุปโดยย่อ	จากผลการศึกษาในช่วงแรกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515-2524 ในภาพรวมของประเทศพบว่า มีสัดส่วนแหล่งที่มาของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจากปัจจัยแรงงานถึง 69.99 % จากปัจจัยทุน 28.28 % และจากระดับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี 1.73 % ในกรณีที่พิจารณาเป็นสาขาเศรษฐกิจหลักนั้นพบว่าสาขาเศรษฐกิจที่มีสัดส่วนแหล่งที่มาของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจากปัจจัยทุนสูงที่สุดคือ สาขาสารณูปโภค (86.73 %) ต่ำที่สุดคือ สาขาเกษตรกรรม (18.14 %) สาขาเศรษฐกิจที่มี

สัดส่วนแหล่งที่มาของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจากปัจจัยแรงงานสูงที่สุดคือ สาขาเกษตรกรรม (75 %) ต่ำที่สุดคือสาขาอุตสาหกรรม (3.62 %) สาขาเศรษฐกิจที่มีสัดส่วนแหล่งที่มาของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจากระดับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีสูงที่สุดคือ สาขาอุตสาหกรรม (34.43 %) ต่ำที่สุดคือ สาขาสาธารณูปโภค (1.54 %) แสดงให้เห็นว่าในช่วงเวลาแรก (พ.ศ. 2515-2524) นี้การผลิตในสาขาสาธารณูปโภคและสาขาอุตสาหกรรมเป็นสาขาที่มีสัดส่วนแหล่งที่มาของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจากปัจจัยทุนในสัดส่วนสูงที่สุด ในขณะที่สาขาเกษตรกรรมเป็นสาขาที่มีสัดส่วนแหล่งที่มาของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจากปัจจัยแรงงานสูงที่สุด ในช่วงเวลาที่สองตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525-2537 พบว่าในภาพรวมแล้วสัดส่วนแหล่งที่มาของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจากปัจจัยแรงงาน 35.73 % จากปัจจัยทุนถึง 57.20 % และจากระดับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี 7.07 % และถ้าพิจารณาเป็นรายสาขาเศรษฐกิจหลักแล้วพบว่าสาขาเศรษฐกิจที่มีสัดส่วนแหล่งที่มาของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจากปัจจัยทุนสูงที่สุดคือสาขาบริการและอื่นๆ (87.75 %) ต่ำที่สุดคือ สาขาเกษตรกรรม (35.04 %) สาขาเศรษฐกิจที่มีสัดส่วนแหล่งที่มาของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจากปัจจัยแรงงานสูงที่สุดคือ สาขาเกษตรกรรม (28.03 %) ต่ำที่สุดคือ สาขาบริการและอื่นๆ (7.86 %) สาขาเศรษฐกิจที่มีสัดส่วนแหล่งที่มาของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจากระดับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีสูงที่สุดคือ สาขาเกษตรกรรม (36.93 %) ต่ำที่สุดคือสาขาอุตสาหกรรม (1.68 %) ซึ่งในช่วงเวลาที่สองนี้พบว่า สัดส่วนแหล่งที่มาของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจากปัจจัยทุนที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์เทคโนโลยีขั้นสูงในกระบวนการผลิตค่อนข้างมาก ทางด้านความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีกับอัตราการทดแทนกันระหว่างปัจจัยทุนและปัจจัยแรงงาน ($MRTS_{KL}$) พบว่าในระดับภาพรวมของประเทศและสาขาสาธารณูปโภค กระบวนการผลิตมีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีแบบเป็นกลาง (neutral technology change) คือไม่มีผลกระทบต่ออัตราการทดแทนกันระหว่างทุนกับแรงงาน ในขณะที่สาขาเกษตรกรรม, สาขาอุตสาหกรรม และสาขาบริการและอื่นๆ มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีใน

ลักษณะประหยัดแรงงาน (labour saving) หรือนำทุนแบบเข้มข้น (capital intensive)

ชื่อผลงาน	อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในการศึกษา: กรณีศึกษาผู้จบปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจจากมหาวิทยาลัยภายในประเทศและมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์
ผู้จัดทำ	นส. วราพรรณ มีเฟื่องศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. พิชณศ เจษฎาจักร
เดือน/ปี	2541
วัตถุประสงค์	1. ศึกษาผลตอบแทนและต้นทุนของการลงทุนทางการศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจของผู้ที่จบจากมหาวิทยาลัยในประเทศและสหรัฐอเมริกา 2. ศึกษาอัตราผลตอบแทนส่วนบุคคลของผู้ที่จบการศึกษาปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจจากมหาวิทยาลัยในประเทศและสหรัฐอเมริกา 3. ศึกษาอัตราผลตอบแทนทางสังคมของผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจจากมหาวิทยาลัยในประเทศและสหรัฐอเมริกา
ข้อมูลที่ใช้	ใช้ข้อมูลเฉพาะผู้จบการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาบริหารธุรกิจจากมหาวิทยาลัยในประเทศ ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ส่วนมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ มหาวิทยาลัยที่ติดอันดับ 1 ใน 20 ของสหรัฐอเมริกาจากการจัดอันดับโดยนิตยสาร U.S. News & World Report และมหาวิทยาลัยที่ไม่ติดอันดับ 1 ใน 20
แนวคิดทฤษฎี	ใช้แนวคิดเรื่องการลงทุนทางการศึกษาประกอบด้วยทฤษฎีทุนมนุษย์และแนวคิดว่าการเป็นเครื่องมือส่งสัญญาณ ทฤษฎีทุนมนุษย์มีแนวคิดว่าการศึกษาทำให้ประสิทธิภาพการผลิตและรายได้จากการทำงานเพิ่มสูงขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น ดังนั้นการลงทุนในการศึกษาจึงเป็นวิธีหนึ่งในการลงทุนในทุนมนุษย์ ส่วนแนวคิดว่าการเป็นเครื่องมือส่งสัญญาณเชื่อว่ากระบวนการศึกษาไม่ได้ทำให้ประสิทธิภาพในการผลิตของทรัพยากรมนุษย์เพิ่มขึ้น การศึกษาเป็นเพียงเครื่องมือในการคัดเลือกผู้ที่มีคุณภาพเข้าทำงาน โดยใช้การศึกษาเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพในการทำงานเท่านั้น
แบบจำลองเครื่องมือ	การศึกษานี้เก็บข้อมูลปฐมภูมิจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ทำงานในธุรกิจการเงินการธนาคารโดยใช้วิธีสุ่มแบบจำแนกประเภทและมีการศึกษาเชิงปริมาณคือ 1) การคำนวณผลตอบแทน ใช้สมการถดถอยของผลตอบแทน

แทนจากการทำงาน ปรับความแตกต่างของรายได้ระหว่างบุคคลอันเกิดจากปัจจัยต่างๆ เนื่องจากความแตกต่างในรายได้ของผู้สำเร็จปริญญาโทมิได้เกิดจากระดับการศึกษาเท่านั้น แต่ยังมีปัจจัยอื่นๆที่มีอิทธิพลต่อรายได้ เช่น อายุ เพศ ความสามารถ แรงจูงใจ และภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว เป็นต้น และการหาอัตราผลตอบแทนของการศึกษาใช้การเปรียบเทียบผู้ที่จบจากยุโรป ธรรมชาติและสหรัฐอเมริกา ที่ติดอันดับ 1 ใน 20 และมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาอื่นๆ ทั้งโดยภาพรวมและจำแนกตามเพศ 2) การคำนวณค่าใช้จ่าย จะคิดต้นทุนทางตรงและทางอ้อม ต้นทุนทางอ้อมจะคิดเฉพาะที่สามารถวัดออกมาเป็นตัวเลขได้เท่านั้น 3) การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนส่วนบุคคลและสังคม

สรุปโดยย่อ

ผลการศึกษาด้านต้นทุนส่วนบุคคลพบว่า ผู้จบการศึกษาจากสถาบันในประเทศมีค่าใช้จ่ายต่ำกว่าผู้จบการศึกษาจากสหรัฐอเมริกาประมาณ 7 เท่า ส่วนต้นทุนทางสังคมพบว่า ต้นทุนทางสังคมของผู้จบการศึกษาจากสถาบันในประเทศประมาณ 400,000 บาทต่ำกว่าผู้ที่จบจากสหรัฐอเมริกาซึ่งมีต้นทุนทางสังคมเฉลี่ยคนละประมาณ 1,900,000 บาทประมาณ 3.75 เท่า

ผลการวิเคราะห์สมการรายได้พบว่า ตัวแปรที่มีผลต่อรายได้ อย่างมีนัยสำคัญในทิศทางเดียวกับรายได้ได้แก่ ตัวแปรประสบการณ์การทำงาน ตัวแปรความสามารถในการเรียนปริญญาโท และตัวแปรมหาวิทยาลัยที่ติดอันดับ 1 ใน 20 ของสหรัฐฯ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกสำหรับอัตราผลตอบแทนของการลงทุนทางการศึกษาพบว่า อัตราผลตอบแทนของการศึกษาโดยรวมของผู้จบการศึกษาในประเทศสูงกว่าอัตราผลตอบแทนของผู้จบจากสหรัฐฯ 13-22% แต่อย่างไรก็ตาม สามารถสรุปได้ว่าเป็นการคุ้มค่าที่ผู้จบปริญญาตรีจะศึกษาต่อปริญญาโทบริหารธุรกิจ เนื่องจากอัตราผลตอบแทนที่ได้รับนั้นสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำซึ่งในปัจจุบันอยู่ที่ประมาณ 6% และนอกจากผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินแล้วผู้ศึกษายังได้รับผลตอบแทนในรูปแบบอื่นที่ไม่สามารถประมาณค่าออกมาเป็นตัวเงินได้ เช่น ความภาคภูมิใจของผู้ศึกษา พ่อแม่ ญาติพี่น้อง ความนับหน้าถือตาในสังคม โอกาสในการเลือกทำงานที่ดีขึ้น เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม จากการที่เศรษฐกิจปัจจุบันอยู่ในภาวะไม่ปกติ อัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวทำให้อัตราผลตอบแทนทางการศึกษามี

ความคลาดเคลื่อนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงหาอัตราผลตอบแทนของการศึกษา
 ในกรณีต่างๆ ที่ต้นทุนสูงขึ้นซึ่งผลการคำนวณพบว่า หากอัตราค่าเล่า
 เรียนเพิ่มขึ้น 10% แล้วจะทำให้อัตราผลตอบแทนของการศึกษาโดยรวม
 ของผู้จบการศึกษาในประเทศยังคงสูงกว่าอัตราผลตอบแทนของผู้จบจาก
 สหรัฐ 15-21% โดยที่ผู้จบจากสถาบันในประเทศได้รับอัตราผลตอบแทน
 ส่วนบุคคลลดลง 4% เป็น 31% โดยผู้ที่จบจากจุฬาฯ ยังได้รับอัตราผล
 ตอบแทนส่วนบุคคลมากกว่าผู้จบจากธรรมศาสตร์ ส่วนอัตราผลตอบแทน
 ทางสังคมไม่มีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากค่าใช้จ่ายสถาบันซึ่งคิดเพียง 2 ปี
 และมีมูลค่าไม่สูงนักจึงไม่สามารถทำให้ค่าอัตราผลตอบแทนเปลี่ยนแปลง
 ต่างจากผู้จบจากสหรัฐซึ่งพบว่า อัตราผลตอบแทนที่ได้รับลดลงทุก
 ประเภท ส่วนกรณีที่ต้นทุนการศึกษาสูงขึ้นจากการที่ค่าเงินบาทลดลง
 พบว่า ณ อัตราแลกเปลี่ยน 35 บาทต่อดอลลาร์ ผู้จบจากสหรัฐฯ จะได้
 รับผลตอบแทนลดลงเท่ากับกรณีที่เงินเฟ้อเท่ากับ 10% ยกเว้นผู้ที่จบจาก
 มหาวิทยาลัยที่ติดอันดับ 1 ใน 20 ของสหรัฐฯ ซึ่งได้รับผลกระทบน้อยกว่า
 ในกรณีแรก

ชื่อผลงาน	อัตราผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุนของรัฐในการวิจัยและพัฒนาข้าวโพดพันธุ์ใหม่ที่ให้ผลผลิตสูงในประเทศไทย
ลักษณะงาน	วิทยานิพนธ์ (เศรษฐศาสตร์ มช.)
ผู้จัดทำ	นางสาวดารณี ธาธาวัชรศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร.เสถียร ศรีบุญเรือง
เดือน/ปี	22 กันยายน 2538
วัตถุประสงค์โดยย่อ	+ ประเมินผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุนของรัฐในด้านการวิจัยและพัฒนาข้าวโพดพันธุ์ใหม่ที่ให้ผลผลิตสูงประเทศไทย
ข้อมูลที่ใช้	ข้อมูลที่ใช้ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนา มูลค่าของผลผลิตข้าวโพด อัตราการเลื่อนของเส้นอุปทานข้าวโพด ความยืดหยุ่นของอุปสงค์และอุปทานข้าวโพด และอัตราส่วนลด
ทฤษฎี-แนวคิดที่ใช้	การศึกษานี้ได้ใช้การวัดส่วนเกินผู้ผลิตและผู้บริโภคโดยรวมที่เพิ่มขึ้นเมื่ออุปทานผลผลิตเพิ่มขึ้น (เส้นอุปทานเลื่อนมาทางขวา) เนื่องจากการวิจัยและพัฒนาางานดังกล่าว
แบบจำลอง-เครื่องมือ	ใช้วิธีการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย-ผลตอบแทน (Cost-Benefit Analysis) ซึ่งประกอบด้วยวิเคราะห์ 1) มูลค่าปัจจุบันสุทธิ 2) อัตราของผลตอบแทนกับค่าใช้จ่าย (B-C Ratio) 3) อัตราผลตอบแทนภายในของการลงทุน (IRR)
สรุปโดยย่อ	การวิเคราะห์ผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุนของรัฐ ในการวิจัยและพัฒนาข้าวโพด ได้ศึกษาค่าใช้จ่ายและผลตอบแทนในราคาปัจจุบัน โดยใช้อัตราส่วนลดร้อยละ 10 เป็นค่าเสียโอกาสของเงินทุนในการคำนวณค่า NPV และค่า B-C ratio โดยคิดเป็นมูลค่า ณ ปี 2512 และปี 2536 ผลการศึกษพบว่า อัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) มีค่าสูงมากถึงร้อยละ 116 อัตราส่วนของตอบแทนค่าใช้จ่าย (B-C Ratio) มีค่าเป็น 29.38 และมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) ณ ปี 2512 มีค่ามากกว่า 3.39 พันล้านบาท จากการผลการวิเคราะห์การไหวตัว (Sensitivity Analysis) เพื่อดูผลการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรต่าง ๆ พบว่า ความยืดหยุ่นต่อราคาของอุปทานมีผลต่อค่าผลตอบแทนทางสังคมมากกว่าเมื่อเทียบกับทางด้านอุปสงค์ ส่วนการเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายนั้นมีผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนทางสังคมเพียงเล็กน้อย ในการศึกษาด้านการกระจายผลตอบแทนทางสังคมระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภคในสังคมนั้นพบว่า ทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคได้ผลตอบแทนพอ ๆ กัน คือผู้ผลิตได้ส่วนแบ่งร้อยละ 49 และผู้บริโภคได้ส่วน

แบ่งร้อยละ 51 นอกจากนี้ยังพบว่าการกระจายผลตอบแทนทางสังคมนี้มีความไวต่อค่าความยืดหยุ่นต่อราคาของอุปสงค์เป็นอย่างมาก คือถ้าอุปสงค์มีความยืดหยุ่นอย่างสมบูรณ์ผู้ผลิตจะเป็นฝ่ายได้ผลตอบแทนทั้งหมด แต่ถ้าอุปสงค์ไม่มีความยืดหยุ่นเลย ผู้บริโภคจะได้ผลตอบแทนทั้งหมดในขณะที่ผู้ผลิตไม่ได้ผลตอบแทนเลย

จากการศึกษานี้ พบว่าผลตอบแทนจากการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาข้าวโพดพันธุ์ใหม่มีค่าสูงมาก แสดงถึงความคุ้มค่าของการลงทุนวิจัยและพัฒนา ดังนั้นโครงการวิจัยและพัฒนาด้านอื่นก็น่าจะให้ค่าอัตราผลตอบแทนที่คุ้มค่ากับการลงทุนเช่นกัน และเมื่อพิจารณาด้านปริมาณผลผลิตทางการเกษตรเฉลี่ยต่อไร่ของประเทศพบว่ายังอยู่ในระดับต่ำมาก เช่น ผลผลิตข้าวโพด มีผลผลิตเฉลี่ยไม่เกิน 500 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งเมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ผลผลิตข้าวโพดมีสูงกว่า 1,000 กิโลกรัมต่อไร่ แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยยังสามารถพัฒนาเพื่อเพิ่มผลผลิตได้อีก ซึ่งต้องอาศัยการวิจัยและพัฒนา ฉะนั้นรัฐบาลควรสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อการวิจัยและพัฒนาข้าวโพดต่อไป รวมทั้งสนับสนุนโครงการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรอื่นๆ ด้วย เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ของประเทศและทำให้เกษตรกรมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเนื่องจากมีรายได้เพิ่มขึ้นจากผลผลิตที่เพิ่มขึ้น